

Življenje, Regirenca ino smert Antikrista.

Resnično popisane teh perkočnek reči tega Sveta.
Prvic so popisane in storjene rkos p. f. Dominika
od Linzenburga Kapucinarja te Rainisk provinc
Pričigarja, u tem letu 1682. U tem letu 1769
pa so po slabi močrosti na slovenski jerik prestar,
lene, po tem večim doborzeto in prevernjena rkos
Matija Thagaria ravolj njegovih znancov.

Drugic so u tem letu 1790. prepisane in pobolšane
gratale, rkus onega Derélskega, u šoli učnega na
Koroškem ravolj njegovih znancov. Ali hočes vedeti
kaj je mene h temu prepisovanje gnalo; tako po,
glej na konc tega sleidnega Kapitelna ravlej.

Tretjic so prepisane gratale rkos J. U. u tem letu
1817 ravolj njegovih perjatlov in sosedov.

Ta 1 Kapitel.

Koliko let ta Svet od stvarjenja, do sedajnega časa
stoji, in še naprej star bo.

Prej da se jaz u to pisanje teh perkočnih reči
podam, moram jaz dobro premisliti, koliko let ta
Svet za usim star je, in še star bo. Kakor tudi od
teh znamenj tega Antikrista slišimo, da mi u ra,
četku te historije vemo al smo blizu al daleč od te,
ga naprejstojčega Antikristoviga preganjanja.
Od tega kar se pravič amtiče, kako dolgo ta Svet
star bo, so veliko ti očaki in judovski Rabi,
narji pisali. Ta sveti Augustin Kolonim, kakor tu,
di ta judovski Rabi, (Rabi je judovski učnik), Levi.
Kakor tudi judovska kronika, to na se niso rgli,
kali, kako dolgo je ta svet star pred Kristusovim
rojstvom. Ker pa moje preduetje ni namen te mine,
le, ampak te prikočne pisati, tako hočem s temi
reči mus uet, in hočem na konec tega kapitela
skazat, da je ta Svet pred Kristusovim rojstvom le
4000 let star, da sedaj za usim 5790^{let} stoji. Koliko
še pa naprej star bo, to hočejo nekateri čvblati; pravi
jo da je to negvisno; pa kader hočemo mi to sv. P.,
smo in ta gmajn nauk učkov; tako dobro te kaj,
dovske, kakor katolske Bukve prav zvesto prebrati,
tak bomo našli, da Svet kar več al manj kakor

6000 let star boče. Iz tega spoznamo ~~da~~ imamo že en
 kratek čas. Da Svet kar več al majo kakor 6000 let star
 boče, nam s perstom perkaže pri račetu tega stvar,
 jenja Sveta, v račetu sv. Pisma s tem Kapitelnam,
 Bog je doporniv svoje delo in na sedmi dan je počí-
 var, ta dan je en dan počívarje. Takaj on bi bil do-
 mogev na kaki drugi dan počivati in svoje delo do-
 punit, ko bi on nam ne bil hotel eno skrivnost raz-
 očeti, takaj glik kakor je ta Svet na šesti dan svoje
 dopornjene urev, tako tudi kadar bo dopornjeno ta
 šesti dan, to je ta šesti tavernt, ta sedmi ~~sedmi~~
 tavernt počivar, ta dan je eno počívarje u večnosti.
 Da je pa en dan na tavernt rajtati, to nam spri-
 čuje ta Kapitl kakor tudi Psalm: „Tavernt let
 pred trojimi očmi kakor en dan, kakri je učergina,
 prej šov.“ Glik viro moram dol ureti pri sv. Petru,
 kir pravi, „Pred trojimi očmi je en dan na tavernt
 let rajtati. Ta to rajtam jes, koker je Svet na šest
 dni stvarjen biv, tako bo tudi kakor bojo ti šest
 dni dopornene to je ta šesti tavernt, bo tudi na svo-
 je sedem tavernt svoje počívarje imelo u dolgo večnost.
 Da pa na ta nauk ni cviblati, nam pokazuje sv. Duk
 u račetu sv. Pisma. a. hebräjis al šestkrat stoji
 u njih sprahi, stori ta Bukstabs tavernt, tako je
 lahko dol ureti, da ti bukštabi kar brez ene skriv

nosti ne ble predpostavljene, ker so kaj u račetu Biblie postavljene; zato pravi ta veliki Apostol: "Use kar je pisano je use nam k nauku." Zato res nas kar kaj drugega ne učijo ti Bukstabi, kakor to, da ta Svet bo kaj 6000 let star, ta sedmi bo pa u večnosti počivati.

Pa še bode se dol uxeme iz stiga Kapitelna iz Buker Mojseva, kiz se od teh očakov bere: Adam, Enos, Kainan, Metalel in Jordan katiri usih šest so skoseno to časno smert beg ureti bli; ta sedmi očak to je ta Božji mož Enoh je pa od Boga biv uret in v to počivanje tega Paravirja postavljen, k znamenju da na sedmi tavrjeni ne bo smerti temuc to večno življenje. Z kaj za enga urrieka drugega kakor da ta sedmiga Patriarha k pokoju izvoliv, kakor zato da kedar 6000 let bo minulo, to je na usakega očaka tavrjeni let, kateri so s to časno smertjo odureti bli, na tega sedmega pa katiri je u to počivanje biv izvoljen ta je Enoh. Z kaj je Bog u starem Testamentu večkrat zapovedov? Ne le sedmi dan, temuc tudi to sedmo leto posvečvati, ker tako stoji zapisano, Šest let imaš njive obdelovati, to sedmo leto je počivanje tega Gospoda. Če morajo te njive in vinograde na sedmo leto počivati; kaj bi ta Svet na sedmi dan, to je na sedmi tavrjeni ne počivar. Al pak bi eden al drugi se stem ne biv zadovoljen; da bi hotel s tem deržat, tak pogledjmo na ti dve Bukstabi ka, tire je Bog u starem Testamentu dav; da Svet bo le 6000 let gverov; zato ker so le ti dve postavi le 2000 let gverale, namrec ta turška dva tavrjeni, 2000 pa ta pisana. Zato tem pa je prišla ta evangeljska postava;

ker si hoče priu^{re}ti da bi ta Iejigverala kakor
ti prvi dve. To so veliko učⁿⁱkov hotli xharati in
pravijo da ta Evangeljska postava ne bo Iejigvera,
la kakor 2000 let; ker more na to kaj reči, kakor ta
bode le 2000 let obstava, potem bo imela početek.

Poglejmo u ta novi Testament v 20. Kapittl sv.
Janera skrivno razodenje, kjer govori o venirpu,
senje peklenškega Satana, tukaj spet sv. Duh ime,
niji 6000 let; in pravi: „Kajer bo ta 6000 let dopu^{re},
njen, tedaj bo Satan is svoje ječe spusen. To po^{re},
terdijo sv. učⁿⁱki: sv. Avgustin, sv. Polaronim in
veliko drugih, tudi judovski Rabinarji in kajer^{re},
ske Sibile njih veliko poterdijo da Svet ne bo več
al majn kakor 6000 let star. Tes pravim da to
ni ra gvisno vedet, katiro leto, mesec, dan al
uro bo Bog s tem Svetom konc storiv. Lato je
eno veliko stritanje med učⁿⁱki, koliko let da je
Svet pred Kristusovim rojstvom star; eni pravijo
5000 let, eni 4000 let in eni 3000 let; pa vender
vidiš ti da te 6000 let bojo skoro pretekli; zato bo^{re},
di perpravljen h sodbi Kristusovi; ker ne več ure al
dni kekar pride; glik tako bo to Ferdamanje tega
Sveta nevedoma prišlo, zato hočemo Angelj na po^{re},
moč klicat; ker nam Zveličar tako ta pravi ta
katiri vakte in svoje obleko ne slečē da oblečen
ostane, da on nag ven ne pride, ker ne vemo ne
ure bol dni.

Ta 2 Kapitel.

Kako dolgo bo do prihoda Antikrista iz teh
znanek cesarjev zvišeno.

Ker smo zvedeli, da ta Svet ne bo delj kakor
6000 let star; tako hočemo mi sedaj pogledat, al smo
daleč al blizu pri tem Antikristovem preganjanju,
in hočemo per teh kralih ali cesarjih pogledat, kako
je vsaki pregnan; in tudi to Rimsko cesarstvo, kaj
sedaj z njim stoji, od katerega je eno gvišno znamen^{ko},
je ureti, ta prihodnji čas Antikrista. Tako hoče,
mo u račetu, tega afriškega kralja dovrjeti, ka-
kiri je po stvarjenja Sveta 1932 leti svoj račetek storil,
in je kraljeval 34 let, in je potler na to vižo konec urea,
ti bližni njemu poizverženi kraljam je bila njegova
mogočnost znana. Ker je on pa en krenski kralj uble,
nec biv, je njega Pubilorkus first Babilonije oblegov.
Zato ker se on ni upav mojster tega kralja biti,
tak je poklicov Arbajem kralja iz Medije na pomoč,
in sta ta dva firsta oblubila use pote in sta sedaj
naj bolj ko sta mogla dobiti z njegovimi kurbami v
roke, s katerimi je on ves čas Dopernesov. Ka je pa
kralj to opazil, je začel na svoje zivljenje cvibla-
ti. Da bi pa on in njegova žena in kurbe, in
njegovo blago u roke fainta ne pristlo, je on u,
karav hitro eno germačo napraviti, 400 červler
visoko. Kader je že use perpravleno bilo, je ukarav
gor raneste sto millionov zlata, deset tauron mil-
lionov srebra, so zlatek miss in postelje u katere
je svojo ženo in otroke podelov in potem je ukarav

germano razgati, tako je pogorel pred očmi svojga sovražnika; tako je ta kralj u kraj prišol.

Ta drugi kralj je kaldejski, kateri je u Babilonu račev, je trpelo njegovo kraljestvo pod kraljem gog le sedem let. Tlus persijskiga kralja Darius, je ta slednji kralj bil in čisto raznesen. Ta tretji kralj je persijski, in je pod kraljom Darius račev, in je regirov le 11 let kraljami, in je od Aleksandra velikega razneseno bilo, gveralo je le 2° sto let. Ta četrty kralj sveta je Aleksander veliki, njegovo kraljestvo je le 12 let stalo, je bilo raztalano na štiri dele svojem služabnikom en tal je pa njegovemu sinu slišalo. Se pa en služabnik bil temu je bilo ime Konrutor in je se mlad bil, njegova mati je gersko kraljestvo nase potegniva; tako je ostalo 300 let, in je potler ta peti cesar August nase potegnol in je s tem r.a. četek Rimskega cesarstva storil. To Rimsko cesarstvo je gveralo pod 131 temi cesarjemi do cesarja Leopold da 1703. Haver bo tisto u kraj prišlo pred katerim nas Bog obvari; kakaj tedaj ne bo kaj re Antikristovo preganjanje, ampak ta Svet še h kraju pojde. Kateri četi ena velika raztoplost, da mi premislino kako sedaj s tem Rimskim cesarstvom stoji; tak hočem tisti četi Bilo katriga je noter u nebe ulet vičev kralj; ni mogev dopovedat kako je bilo čudne stvari; imelo je namrec zlato glavo, sreberne persi, reletne stegne, in pov reletne pov perstene noge. To dobro vemo da ta zlata glava je ta Kalis, te sreberne persi to persijanaris, to cinasto to gersko in to reletne stegne to Rimsko cesarstvo pomenilo.

To dobro vemo, da je u tem leto 1445 ta turški cesar
Mohamed nam svojo močjo te povzeložne noge temu
Bilidu odber, ker je Orientalis, to je Konstantinopol
uzer; sedaj vemo da je nam ta rmesana noga in dru-
go stegno na nas uboge kristjane ostalo.

Tako se stoji na današnji dan stem orijentaliskem
kraljestvom tako rleht, da ne smem povedat; tako
da je lepo rnamenje tega prihoda Antikrista in po-
slednje sodbe; kakaj to rleht rakerjanje Rimskega
cesarstva je vidočē rnamenje prihoda Antikrista
kakor pravi sv. Pavl.: „Ta prihod Antikristov se
ni tu kakor vi pravite da je glih povedano da ima
priti, ta skrivna hudoba re dela, to ga se gor
derži ker se niso grehi dopovnjeni; ta cesar ni An-
tikrist kotiri sedaj to Rimsko cesarstvo ulada,
Antikrist ne pride pred da bo to cesarstvo rartala-
no.“ Ta nauk svetiga Pavla so sv. učniki ti ger-
ški in latinski vunarložili, Med gerki sv. Ciril, ki
pravi; „Kedar bo Rimsko cesarstvo rartalano tedaj
Antikrist pride.“ Ta sv. Kriostom je ravno te maj-
ninge kakor Ciril; ~~ka~~ o Antikrista. Tako so pisce
le veliko drugih učnikov. Kar pa te latinske očē
te amticē; tako pravi eden.: „To Rimsko ~~sko~~ bo
ime skor kateri se Svet ulada, bo enkrat beg ureto.
Taz se ustrašim povedat, kar se ima rgoviti; tako
govori Tertulian in pravi in hočē da bi ves Svet ra-
to Rimsko cesarstvo moliti in prositi; da bi Anti-
kristovo preganjanje delej van ostalo. Te majninge

sta tudi sv. Ambroz in sv. Avgustin. No bi eden poger-
vel; kako bo to Rimsko cesarstvo restalano, al do tega
časa dol urev dokler Antikrist pride; tako odgovori
sv. Hjeronim kir pravi: „Taz hočem povedat, kar so
usi sv. učenihi povedali; namreč na konc tega
sveta, kader bo to Rimsko cesarstvo pokončano in
na deset kralje restalano, tedaj bo Antikrist prišor.“

O Bog nas varuj, mi smo ja na ^{kraj} tega sveta, al ni
že sedaj na deset kraljev restalano to Rimsko cesar-
stvo. Kateri bi ne hotel s tem Rimskem cesarjem se stri-
tati in mu dežele beg ureti; al ni ta turški cesar
Mohamed ta topelt Alar razklav in rastalov, in to bolse
k sebi potegniv in se je batil da bi ravolj naših gre-
hov se ta drugi tol dobiv. Kaj hočen jes od drugih
talov povedat; al ni že prej Španija, Portugal, Sici-
lija in druge dežele rimskemu cesarju slišalo, kaj pa
ima sedaj od njih? čisto nič. Ta pokoršina ni med
kralji, da bi se ne podstopili temu rimskemu orlu perje
pipat. Al ni že eden petdeset let gverajeci vojski
veliko dežev beg urev, ravno tega so že tudi drugi
krali to rimsko cesarstvo med seboj rastali; jes se bojim
da bo stem skor ven; ker Turk hoče jo požreti. Ti
drugi krali zbirajo svojo brambo, eden ta drugi tam
in piplejo temu orlu to perje kjer nar več morejo, in
ne spomenejo, da si s tem to Antikristovo preganjanje
na sebi lokajo; oni ne bojo prej nehali, da bojo temu
orlu oso perje spipali in Antikristovo preganjanje
k sebi potegnili; potler bojo šele spoznali in svoje
oči odperli, pa bo že prepozno; oni porečejo: oj

Da bi se mi ne bili s tega orla dotaknili; kako bili bi mi prav storili; kaj Antikrist bo svojo regirango začel, in s tako silo nagnov, da si ne more nobeden to čisto misliti. Da bo temu tako, to pravi sv. Apostel Pavl; gluh tako kakor so ti drugi kralji uraki eden od tega drugja pregnani bli, bo tudi rimski cesar pregnan in njegovo cesarstvo na deset talov restalano, tako da bo samo to ime še imelo. Da bi pa eden rekel da je to nevisno keda bo prišel; jes pa pravim kaj bi skoraj ne prišel. To rimsko cesarstvo je že tako restalano kakor bi imelo tedaj biti, sedaj nema nič drugega kakor samo ime. Nečar bo pa čisto stalano, tedaj ne bo kaj rojen, temuč že odrasel Antikrist. Zato smo dor Džvini Boga prosit in reči: „O Bog obrvari Avstrijansko in celo rimsko cesarstvo, porogčaj jo, da bomo imeli mir in pred Antikristom obrvarovani bili. Amen.“

Ta 3. Kapitel

Kako blišo smo per Antikristovem preganjanju skor pridiganje katoliške vere.

Bo rkarano, ker je naš Zveličar rekel: „Da ta Evangelija bo njim h pričo. Kader bo Evangelija na vsih krajih Sveta pridigana, tako da ne bo kraja kamor bi sv. Evangelije ne bli prišle, tedaj bo konec Sveta prišel. Da te sv. Evangelije tako daleč ne bili prišli gratale, da ni kraja da bi sv. Evangelije ne bili prišli. Naprej je sv. Peter začel u Jeruzalemu pridigovat, potem so drugi učenci pridigovali, v Antiohiji potler u Rimu, kjer je sv. Peter potleji križan biv. Sv. Pavl je šov skor Palestino, Mececonijo in odliho drugih dejev, in potler u Rim prišel na ta dan kjer je sv. Peter križan biv.“

ran biv, je tudi sv. Pavl biv umorjen. Sv. Andrej je pridigoval v Scitiji, sv. Filip je ~~in~~ pridigoval v zgornji Aziji, sv. Tomas v Fenečiji, sv. Jernej je p. u. Albaniji, sv. Matevž in sv. Matias v morskeji Čereli, sv. Simon in v Moeropotermijo in Perzijo, sv. Juda v Arabiji; tako je Svet to moč sv. Evangelija dosegla rkos jogre Tri, stusove, ra njimi so sli drugi pobožni Missionarji, skos katire se je veliko ljudi h pravi veri spreober, nivo. V Drugei Sekuli so se ti ljudi h pravi veri spreobrnili, namreč Anglesko, Šottland in Šveic.

V tretji Sekuli so kersiansko vero Francori, Švedi in druge Dežele gor urek, skos tudi rimskih Paperev kjer je njih tudi veliko martranik gortalo. Tudi ce, sar Konstantin u drugimi Guisti kakor te lombardi, huni, markomani, inije in veliko so se h Kristu, sovi veri spreobrnili. Dokler so ti Božji namestniki terši pridigvali, kakor v peti Sekuli so tudi Perzija, Baguntia, Saracenarji u veliko drugch h sveti veri preober, nili. V šesti sekuli se je tudi Spanija, Pajarško in Avstrijan, sko skos pridnost Paperev h sveti veri spreobrnivo.

V sedmi sekuli je poslov papeš skofe v Šottland, Fries, land svetiga Bonifacija, Kilijana in Willibalda tu, di v nemske Dežele in so tam en velik korist storili.

V osmi sekuli je usah skus papeša in cesarja Karola to luc prave vere nase urev. V devetj sekuli je Donar, sko, hispanja, Dalmacija in Ugasko u veliko drugch Dešov luc sv. vere doseglo. V deseti sekuli je pemska, polakos in Rusko h pravi veri perstopilo. V enajsti sekuli so se tartarji h pravi veri spreobrnili.

V dvanaajsti sekuli je kersianstvo svoj sad perneso v veliko mest in Dešov. V tej petnajsti sekuli se je

so se te Evangelije po celém Svetu začele svetiti kakor
solnce na nebu. V šestnajsti sekuli so drugi deli Sveta
kakor Amerika in Indija skus papirnevega durabnika
se spreobrnili. V tej 18. sekuli je tako daleč prista
vera, to je pred devetredmi letami da jes ne vem al mo-
re se kaj večji priti al nič s temi svetimi Evangeliji,
mi u nekaterih krajih. Ni ta vera kaj gor urela
temuč so tuji kralji papiru uso potlačnost & karali
in so mu poslali Parila iz obeh Indijev, Orientalis
Occidentalis, Japana in veliko drugih grodne dežel.
Cela beseda našega Gospoda Jezusa Kristusa je do-
povnjena. Ta prihod Antikristov je bližnjo; ne vemo
kako dolgo bo Bog & namišpoterpljenje imev. Kate-
ga del je do potreba, da mi & vsi rečmi Bogu
čestamo in ga s solzami prosit, da mi kar tako na-
glo u Antikristovo preganjanje ne pademo, da bi
to večji odločiv da bi mi u tej skušnavi ne omagali.
Amen.

Ta 4. Kapitel.

Kako bo katolska vera do urela, in da je to znamen-
je prihoda Antikrista.

Naš Zveličar pravi od konca tega Sveta: „Tedi bo Sin
človekov prišev, meniš da bo on vero našev na zemlji.“
Skaterimi besedami se dol ureme; da Kristus ne bo prej h
sočbi prišev, bol tudinebo pred Antikrista poslov, da bo
ta vera na Sveti do urela. Kakor uči sv. Pavl, ker pra-
vi: „Gospod ne bo pred prišev da se odstopenje vere zgo-
di.“ & tega del ne odstopite od vere; tedaj se bo ta človek tega
greha razodvil; skatere se do ureme da se ~~ne~~ more to

Dovstopenje vere prejrgodite. To poterijo sv. očetje; kakor sv.
 Avgustin, sv. Ambros, sv. Albert in Magnus, ter pravijo: „Glih
 tako kakor to Rimsko cesarstvo mora restalano biti; tako
 mora tudi dovstopenje vere prejrgoditi, prej da Anti,
 krist pride. Torej bo ta vera po celém Svetu dovurela;
 najprej u tem Rimskem cesarstvu. Naprej tudi piše sv.
 Pavl na Timoteja, in pravi: „Da bojo nekateri od vere
 dovstopili in hudičev nauk sprejeli.“ V naših časih
 niso koj eni temuč ves Svet je skorej že od prave rveli,
 cānske vere odstopiv in grejo temu hudičevemu nau,
 ku cu; s kateriga se lahko rastopi da Svet sam h
 ferdamenjen teče. Da pa ta vera tako dovjemlje, poj,
 dimo in pogledjmo čeli Svet ven, tako bomo našli,
 da ni kraja, da bi ta vera rmešana ne bila.

Kam je prišla današnji dan ta prava vera; ali
 je je kaj najti u Afriki, u Aziji? O Bog nebeški,
 ta dva deli Sveta ležita ta večí del v nekrečénih
 temničah tega Antikrista Mokameta rakhopani,
 in se ne upajo r eno besedo to pravo vero merdati,
 ti ki nočejo na čudno viro umreti. Ta dva kraja
 bo Antikrist najprej dobiv pod svojo gvar. Ta vera
 je tako dovurela, da so vsaki dan perpravljeni Anti,
 kristovo vero gor uret; pa se je tudi ena taka hudi,
 ba in nesporobnost ravela, da je geru na to misliti.
 Ti katoliški so se navarili rlektih reči; to mi dobro vemo,
 da je vera bras dobrih del mertva, tudi vemo da je Jezus
 to figovo Drevo preklev ker ni hotlo Dobriga sava prinesti,
 ter je ukarav to Drevo posekat in nota u peč urečiti.
 Takaj ne živimo bramno; Bog čaka se, da ne poseka

še to drevo, ter ga pusti rasti noter do tistega časa, ko
 pride Antikrist, in tedaj bo Bog ukazal to drevo pose,
 kar če ne bo prinesel dober sad, in ga bo noter ver,
 ger u večni ogenj tega pekla. Kaj hočem od tega
 tretkega kraja povedat namreč od Evrope, našega
 tala. Oh Bog se usmili, kako je ono od teh keca,
 rijam napovnen, ta tal je Božji tal; ker pravi
 Kristus: „To božje kraljestvo bo od vas ureto če ne bote
 dobrega sada prinesli, in bo enemu drugemu ljudstvu
 dano.“ Resnično je to božje kraljestvo od nas ureta,
 namreč ta kersanska vera in je tem novem kristja,
 nom u Ameriki dana, ker so topelt dobre sad prinesli,
 in si tako nebeskega kraljestva delčni storili. Bi eden
 reker da da ta nar imenitniši tal, to je Evropa katera
 nar bolj katolskej veri stoji, kako bi se moglo zgoditi,
 da bi tako od vere dovsstopno, kakor Spanija, Itali,
 ja, Sicilija namreč cela Evropa, ene derde niso se
 od vere dovsstopili pa se je vendar ena taka huibnost
 in gvaat u njih racela da me je sram povedat.
 Kako pa moremo eno pravo vero imeti, ker jo pa
 skos rleht delih mertvo storimo. Da pa eden glik pra,
 vo vero ima, če pa ravno rleht živi, tako je bolj huvi;
 so pooben kakor kristjanu ker je v njegova vera marta.
 Kaj hočem od drugih delov Evrope povedat; ojej oni
 so v nevarnosti obličali in pokopani gratali; oh ko,
 liko tavreni in tavreni dusice so razcepani skos kako teh
 ketsarjev, kateri menijo da ne bojo pogubljeni, pa skoro
 usi bojo pogubljeni. O Bog, pa per kristjanik je vera
 do-uzela in so že tako rekoč popravljeni ta ra pogubljene,
 da kedar Antikrist pride bo koj en majhen tui imo

jih na se potegnit ker oni ne porajtajo na nebeško svetlo-
 čanje njih duš in to pravo vero. Bi mogoč eden reči, da ta
 prava vera mora se nar u Evropi per teh katolskih
 kristjanik biti; kedar pa jest to prav premislím, ta,
 ko spoznamo da je res, da se na sadu drevo spozna;
 kjer fige rastejo da ni tern; kjer pa terne rastejo tam
 pa ni figovo drevo; na sadu se more tedaj drevo spo-
 znati; tako se tudi kristjani na njih velik spozna-
 jo, kaj za eno vero da imajo. Kako živijo današnji
 dan ti duhovni ker res le ime imajo; kakor pravi sv.
 Tanes u skrivnem razodenju; da pred božjimi očmi mertvi
 ležijo, ker te pravo vero nimajo. Kako živijo ti imeni-
 tni Gospodi, ti bi imeli eno ogledalo biti te prave ve-
 re, pa hujsi živijo kakor Turki in ketrarji. Kako
 živijo ti pretpostavljeni Gospodi ki bi imeli to gmajn
 ljudstvo regirati, da bi oni en dober nauk od njih
 imeli; pa Bog use vidi, od zunaj se dor vidijo brumni
 in grejo u cerkev in se storijo časti urečni svetiga ra-
 kramenta in drugeh božjeh reči; ravno pa so eni taki
 poradni ljudi, oni ne marajo za Boga bol za pravi-
 ca, za nebesa bol za pekel, za angele bol za hudice,
 so eni tako sleht ljudi ti Gospodi da niso urečni da
 jih solnce obsije al zemlja nosi. Kako živijo ti gmajni
 ljudi; oh Bog u nebesih, komaj ta sterti del kaže
 teh ljudi da pravo vero imajo, veliko tavrčeni in
 tavrčeni njih so zgol slušabniki tega hudica, tem ubo-
 gem ne dajo kaj rabstovj raitajo da bi to čez pra-
 vico blo, kade bi njim ne bilo klata u roke požarba-
 ne. Oni dor grejo pridno u cerkev in d bi eden mi-
 slov da so pobožni in da pobožno molijo, pa Bog

kje u serce vidi. Oni imajo serce doma per denarjih, take
 huide nespoodobnosti se godijo danesnji dan u cerkev, da
 ko bi se Kristus na svetu biv, bi tiste v cerkvi vse ste,
 pev. To je njih znamenje da nimajo prave resnične vere
 u božjo pričujočnost. Ko bi eno pravo vero imeli
 bi se tako nespoodobno ne razdružili; kateri eno pravo vero
 ima, ta se u cerkev gotovo lepo razdruži. Kaj pa se sli,
 šl danesnji čas, kakor lakomnost, golufija, sovraštvo,
 napuh, nevošljivost, overtija, čertje, lenoba u božjih
 rečeh, obrekoanje, krivica, preklinjanje in take nespo,
 Dobne reči, da onemu lasi po koncu stojijo kadar na
 to misli. Kako slabo se s sv. vero stoji, kako morejo
 potler taki kristjani u nebese priti, her s tisto suho
 Drevo katerej bo Bog ukarao pot sekati in u ogenj
 ureči. No samo u Aziji in Afriki temui tudi u Evropi
 ni prave vere več, iz tega lahko spoznamo da smo
 se bližo Antikristovega prihoda. Toj je nam čas
 življenje poboljšati in s celga serca se h Bogu obrni,
 ti in ga prositi za očiščenje naših grehov, da bi
 on nas spet gor uzev in pred to nevarnostjo obravn:
 Amen.

Ta 5. Kapitel.

O teh znamenj kateri se imajo zgoditi, in kako čakajo
 judovski učniki njih Messiasa
 Antikrista.

Ker menim jes ta bližnji prihod Antikrista pisat je
 potreba, da jest te znamenje Antikrista omenim, katere ju
 di čakajo po vsem svetu tudi povem, ker bo njih Messias
 Antikrist mogel storiti al bo njih Messias biti hoter,
 po to bo on lahko storiv, ker bo on en copernik čes

use copernike, in bo use peklenške kudiče u svoji službi
 imel, tudi tega velikega Luciferja, kateremo se bo on
 popolnoma česilav. Prej da jes račnem od Antikrista
 pisati, hočem tudi rkarati, da Judi eno grošno pre-
 rokovanje imajo u njih postavi, kjer je pred mojstram
 Eliam brati; da kadar je Mojzesova postava 2000
 let goverala tedaj bo ta njim obljubljeni Messias ro-
 jen; in je ravno u tistem času rojen bil Kristus,
 us ta pravi Messias in Zveličar celega Sveta, in
 oni ga niso spoznali, ter so se celo podstopili ga u,
 moriti kakor dobro vemo. Potem so Judi enega drugega
 Messiasa gor ureli so pa golufani bli. Ker pa njih
 Messias noče priti, pa tako pravijo, da zaradi njih
 grehov vunstane. Ker pa stakem veseljem na njih
 Messiasa čakajo, da bo bi zvali kečar njih Messi-
 as pride, tako bi njim od veselja serce respoknilo, tako
 hočejo njih Mojstri troštati, katerimi je bilo pripu-
 šeno da so vedeli leto in mesec krajtati u katerem
 ima njih Messias rojen biti, on je njim eno šrift ra-
 pustil, da ima njih Messias jih u mesecu Aprilu, če-
 šit ravno pa pravi da ima njih Messias u mesecu
 maja spočet biti, pa vendar ne vedo ti ubogi Judi v
 katerem letu, u katerem mesecu al kateri dan da bo
 prišel in jih is nadloge okešir. Da bi pa oni na
 njih okešenje ne cvablali, je njim njih viši pisar
 eno znamenje zapustil al pisava is katerih morejo spo-
 znati kečda njih Messias pride. Ta pravo znamenje
 je ta, Bog bo njim tri obudil, kateri bojo napra-
 vili pri Judih, da se pri bo vera zmešala; kakor stoji
 pri Jeroko Trajiju: ta močrost bo od njih ureta

usi kateri pravico ljubijo se bojo v luknah skrivali, ker hajdi in tirani njih bojo preganjali in morili, in da u sv. Dečeli ne bo krala, kakor stoji pisano: / Thrad bo dolgo časa bres kralja in bres ofa in bres oltarja ostalo, ne bo pravega pastirja ali kakoga ravnopliga cloveka ime, lo. Ti ptuji krali bojo njih topelt darh naložili, tuji bojo eni ljudi prisli od račetka tega Sveta ti bojo to, ho strasni, ho bojo njih kristjani videli, bojo od strahu na tla paili in merti oblerali, jucom pa ne bo nič škoda, lo. To je njih prvo znamenje na katerega čakajo. To drugo znamenje je ta, Bog bo pustiv eno tako uro, če solnce gor priti, da bojo od te uro čine vse sorte bole, rni nastale, hici g meralica in kaga da bo usaki dan tavreni in tavreni hajdov pomerlo, u Thraelu bojo haj scagvali in sami sebi smert rdeli, tem bolnem jucom bo pa ta uročina h rdragja kakor stoji pisano. Al bo Bog storiv to ali ne. To tretko znamenje je ta Bog bo pustiv eno hervaro roso pasti, katero bojo ljudi pili in nato umerli, tem pravičnem jucom pa ne bo škodovalo, kakor stoji pisano, ti modri se bojo sveti, li kakor rverde na nebi tri dni povno hervi, kakor stoji pisano no jes hočem kri, ogenj in dim. To četerto znamenje je, Bog bo pustiv spet drugo roso pasti, kateri so bolni da bojo to in spet rdragje radebili, kakor stoji pisano jis hočem roso dati, da bojo moji ljudi pili in rdravi gratali, da bojo cveteli kakor rose. To peto znamenje je ta, Bog bo pustiv solnce otemneti, me, senc bo pa hervar postav, prej da sodni dan pride na reč, in po sodnem dnevo bota spet solnce in luna svojo svetlobo radebili, kakor stoji pisano pri preroku

Trajaju: „Oni bojo ukup zbrani in u eno ječo posajeni,
 in cres en čas bojo spet ven iskani“, ko bojo to videli
 kristjani, kaj je Bog ju dom storiv se bojo prestrašili
 in bojo ju di gratali. To šesto znamenja je ta, Bog bo
 to kraljestvo Mamo (eni rastopijo rimsko cesarstvo,)
 eno hudobno navaleno kraljestvo imenovati in cres ves svet
 regirati nehati justiv, den bo u njem deset mescov
 regirov in veliko cerov oblegov in to pett davk naloziv,
 da ne bojo enega pomocnika imeli; tedaj njim bo
 Bog njih Messiasa poslov. To sedmo znamenje je ta,
 Bog bo enega pomocnika poslov, kateri bo ta Thraci
 rodu ukup poklicov, in en močen cudes s paperem in s
 cesarji reciv kar jih bo premagov in veliko tavrēnd
 ljudi pokončav in vse raklade pobrav in u Jeru-
 salem nesov. To osmo znamenje je ta, Judom se je
 sanjalo od ene marmorske device, katera je u Rimu
 na enem mostu stala, nje visokost je 2 lakti imelo,
 in med očmi je se dobro pet lakti široka, ta je ta
 pregrešna Anmila z imenom nje oči bojo globoke
 in rudiče, nje lasi rlate barve in bo dve glavi ime-
 la, na tisto bojo usi kristjani vervali in bojo ju de
 silili jo za Boga moliti, ta Messiasa per Torčefu (tra-
 fila in umorila) se bo sto Anmilo vojskovav, in bo ve-
 liko 1000 ljudi pobil, Anmila pak se bo močno branila
 in pri tem bo tudi Messiasa per Torčefu ravela in ga
 umorila, kakor pravi Traia prerok: da on mora za
 svoje ljudstvo umreti, tedaj bo en velik not med ju di.
 To Deveto znamenje je ta, tedaj se bo veliki Angel Mi-
 had napraviv, in bo u svojo trobento raketiv.
 Kader bo to prvi krat raketiv, tedaj se bo njih

Messias pri Davidu preroku Blui paskarov, in samo tem
 judom naznanje dav in judi bojo ta glas slišali in
 spornali po usim Svetu in vedeli da je njih Messias
 prišov. Ti kristjani se bojo pa prestrašili, her usi
 kromi, slepi, mutasti, gluhi in bolni judi bojo radeje
 radobili. Tedaj bo Bog Messiasu pri Davidu rekev: „Pri-
 si sem, sedi h meni na desnico, kar boš ti mene pro-
 sir ti hočem dati.“ Ta Messias bo pa jude tako tra-
 štov in rekev: bodite sedaj tiho in počivajte, & veliko ma-
 čjo sem se jes h vam perpravil in skarov. Tedaj bo veli-
 ko kristjanov & nebeskim ognjem & arjav, in to mu
 bo morav hudič sojo željo dopovnit, da ga bojo oni
 & Messiasa gor ureli, to bo on lahko storil skor
 hudiče.

Ta 6 Kapitel.

Ke da ima Antikrist rojen biti, in alse more to
 leto & grunta ti u katerem ima priti.
 Ti si v prednom kapitelu rastopir, kako judi mislijo,
 da ne vejo ke da bo njih Messias prišov al rojen bil,
 mi pa tiste le smemo, in hočemo to preiskati al bi mi
 ne našli u katerem letu ima Antikrist rojen biti. V
 zacetko katolske cerkve so menili da Antikrist mora
 re biti rojen, ker so tako veliko preganjenje terpeli, pod
 rimskem cesarjem. Tesalonicarji so prosali sv. Pavla: „
 Al ni re Antikrist tukaj.“ Na katero je on odgovoril
 rehov: da Antikrist ne pride prej, da bo to Rimsko
 cesarstvo rastalano.“ Sv. Hieronim in sv. Gregor veli-
 ki sta rekla, dan Antikrista pride u letu 1000. Oni so
 rekli u letu 1485; ker je pa tedaj venostav, prišov bo ven-
 dar. Pa vendar ni na gotovo večet kada. Tedaj se je velika

taurēni duš od večnega veličanja vstojivo in se večno
 pogubivo. Če pa kdo meni prša, kudar bi Antikrist
 prišel ali rojen bil; tako sem jest perpravljen mu povedat,
 ker je mene vedeočē. Ker pa jest odnega sv. moša eno
 pismo imam, katera se ni natisnjena venčana, katere
 ime se ne sme očitno imenovati; ven iz tega hočem ra-
 gvišat resnico prihod Antikrista. On bi imel u letu
 1355 rojen biti. Ta mox je bil iz reda sv. Benedikta in
 je riveo brumno, je imel veliko reči od Boga razodeto,
 med katerem je tudi konec Sveta videl, ker je eno pi-
 sanje razpustil, od raztingov tridesetih papirnov; uza,
 kega s posebno ime; is katere se dol useme ta bližnji
 prihod Antikrista. Te papere jes ne bom pisav, ker
 so že bili, pa tudi te prihodne bom venpustil, pa is
 gvišnega urkeha del; le to hočem povedat da te bližnji
 papir se bo Peter imenoval, katiri bo Kristusove ovce
 u veliki teravi pasel, ker bojo sedem gore u Rimu do
 stergane in pravični bo svoje ljudstvo sodil. Vidiš ti
 moj bravec kako smo mi že bližu konca Sveta, ka-
 ka malo spoznamo tisti čas, per katerem smo tako
 bliži. Če bi Bog hotel istimi papiri storiti, kakor u
 sedmi sekuli, tako bi mi šele sto let imeli do Antikri-
 stovega rojstva. Poglej, keda so te Bukve storjene ble.
 U tej prvi sekuli so le 4, u tej drugi le 11, u tej tretji
 so le 15, u peti 12, u tej šesti 13, u tej sedmi 21, u osmi 13,
 u devetji 19, u deseti 25, u enajsti 18, u dvanaajsti 16, u
 trinajsti 14, u štirinajsti 11, u petnajsti 13, u šestnajsti
 16, u osemnajsti 137 papirnov pomerlo. Kader bi Bog hotel
 s tem Svetam konec storiti, tako je u sedmi sekuli fertig,
 in bi le on sam papir bil, namreč Peter, katiri bo ob
 Antikristovem času ovčice pasov in se bo vsa de-
 šava. Tes nočem verrat, da bi Bog u današnjem času
 to čes nos poslov; jes dam uza temu ra pomisliti

in rajtati koliko papežev je u vsaki sekuli pomebno. Tako lahko more Antikrist u tem letu 1855 rojen biti. Šestindvajset papežev se bo, da bi le vsaki pet let riven, tako bi u 133 letih rojen bil Antikrist. Bi mor eden reči, da je Peter prvi papež u prvi sekuli 25 let regirov, u drugej sekuli sv. Klemen 15 let, u tretjej sv. Fabian 14 let, u četertej sv. Silvester 21 let, u petej sv. Leon veliki 21 let, u tej šesti sv. Pelagij 15 let, u sedmjej sv. Gintolin 14 let, u osmi Leon Drugi 21 let, u devetjej sv. Gregor^{III} 16 let, u deseti Agapitus 21 let, u enajstjej sv. Paskal 18 let, u dvanajestjej sv. Aleksander 22 let, u trinajstjej sv. Gregor 16 let, u štrinajstjej sv. Bonifacij 14 let, u petnajstjej sv. Eugen^{III} 16 let, u šestnajstjej sv. Gregor^{IX} 13 let, u sedemnajstjej sv. Urban 23 let; hi ma, jo dolg čas do Antikristovega preganjanja. Taki se pa hočejo s tem prepirati, tem hočem jes odgovoriti, da to narvišjemu sliši. Tudi je on Bog le enemu samemu teh papežev 25 let regirati pustiv, in nobenemu več. Kader jes uladanje papežev premišlujem, tako najdem, da so nekateri le po letih in mesecov vladali in papeško včas nosili, lahko misliš kako hitro to preganjanje Antikristovo pride, če bi Bog hotel z drugimi papeži tudi tako naglo storiti. Tudi je u božjih Bukvah videti, da bi Bog za naših grehov delj tako storil, in ta čas prekrajšev in nam se prej Antikrista poslov, kakor mi rajtamo. Kader te reči premišlujemo, kaj ti re morajo prej biti, prej da Antikrist pride, tako najdemo da ne majnka vdiko; ker to Rimsko cesarstvo je že malo da ne tako rastalano namreč na deset kraljev, ki re nema več drugega kakor samo ime. Ta Evangelija je tudi že po vseh krajih oznan,

jena, tako da je le malo krajev še, kam da ni še prišla. Kar pa to prerokovanje vere pomeni; tako je tudi da bi ne le malo takih blo da bi to pravo vero imeli; temuč Svet je že tako zgubljen, da so že vsi perpravljani ta Antikristov nauk sprejeti z obema rokama, da bi le prišor. Sedaj je čas pokore, če ga prej ni bil, taka je saj reč; da bi naše grehe in celega srca obžalovali, in Boga prosili, da bi nas pred Antikristovim preganjanju obvaril, da bi nas rešil in se nas usmilil in po tem življenju to večno veličanje nam dodelov. Amen.)

Ta 7. Kapitel.

Kaj se ima zgoditi prej da Antikrist pride na Svet.

Dosti si slišor, kako je Svet hudooben in perpravljen h nauku Antikristovom. Ne bi te reci predne nasr, zato hočem povedat, kaj se ima zgoditi pred prihodom Antikrista. Tudi cerkev kar ene tolarbe ne imela bo. Kristus je prej cerkev tako ljubiv, da jo je došil, mar tako čudno obvaril; če je Bog tej svojji nevesti; to je, tej sveti Cerkvi vselej pristopil in njo pred sovražniki obvaroval; kakaj bi jo pa sedaj ne kot eno pomoč priškerbeti, po svojji neizrečeni dobroti in milosti; ja on bo svojo nevesto sv. Cerkev od usih nadlog odrešil. On bo enega močnega cesarja obušil, in njeno oblast dav. Ta cesar bo use zmešane ovice u en hlev spravil. Ta cesar bo s svojo vojško temu Turku udaril, ta cesar bo njim Egrije, Perško deželo in njegov sever Konstantinopol udaril in kersonstvo podelov. Prej da hočemo od tega kaj vedet, moramo pogledat prej na to vojško s Turki, turško življenje in nauk njih preroka MokaMETA, od katerega piše sv. Janes u skrivnem razodenju, in sv. Metod

škof, od njih hudega djanja, kakor so oni rečnane reči
 ureli in hudobno ranjimi obkolili, in kako so oni kristja-
 ni od Božje slube oduracali in preganjali. Tako piše,
 to: „U tej nailogi, ker bojo ti ubogi kristjani pod tarkom
 terjeli, ker oni ne bojo eno pomoč imeli, in bojo veliko
 lakoto in ~~trajno~~ terjeli. To turško ljudstvo bo pa ta,
 ho pilo in jedlo in se vesdilo, zato ker so kristjane
 nom vse ureli, kakor Perzijo, Sirijo, Kapadocijo,
 Gersko in u Afriki teste Debele in veliko drugih
 skoli lerečih dejev; ter so prevzeto ~~govorili~~ govorili: „
 Mi smo Svet in vse kar u njem prebiva premagali
 in potlačili, in kristjane ne bojo iz njihovih rok rešeni.
 Tem prevzetnem djanju nasproti bo Bog enega
 Rimskega cesarja z Dunaja zbudi in mu z vojsko
 napeloo, katerega so poprej za ranič imeli; tisti se
 bo čes Turke podav z vojsko, in bo enega višjega
 za tega drugega premagov, in njihove žene in otroke
 ujete pustev odpelati. Sveto deželo bojo pa Leni
 z rimskega cesarja ureli in tako močno na njo sepl.
 Da bo turke shah obšlo, ho bojo u njegove roke pre-
 dli. On bo eno tako nailego napraviv, da bo njim
 sedemkrat hujši kakor so poprej kristjani pod njimi
 imeli. Njih sluba bo čes mero gerda, stokrat gersi;
 kakor kristjanska pod njih prej. Tedaj se bo ubak
 kristjan u svojo deželo se verniv, teda bo ena velika jora
 pri usih tistih kateri so rleht živeli in sv. vero nato-
 jili. Tedaj bo Zemlja u miru stala in ljudi bojo
 u miru živeli, ti duhovniki bojo od njih naileg reš-
 ni.“ To so te berede katere je sv. Metod govoriv.
 Da pa moram na to Mohametovo oblast parit,
 in sveti mox ni brez posebnega družga uraka del

ta šrift zapustiv, da moremo te perkočine in te šrifte spozna-
 ti. Al bi eden hotel na ta šrift cviblati, da bi nover
 en tako mogočen cesar priti in to urečno kersanstvo po,
 prvem ureviti; tako to ne potrdi samo ta brumni opat
 Takim temuč tudi hajdovske Sibilje t poterdijo in rai-
 rajo. Telrefor eremit, je is Bukvah verolne cerkve govoriv,
 Da se ta cesar, Karol imenuje on mora to sveto de-
 lospet naraj dobiti in krono tega kraljestva na tem
 grobu položiti kjer je Kristus pokopan biv. Da bi
 pa eden ne vebov, kako bojo kristjani turke prema-
 gali, to imas vedet; Bog bo pustiv tem turkom, da
 bojo raieli en punt deriat in se vojskovati; kristja-
 nom bo pa eno tako moč dav, da se bojo turkom ser-
 eno nasproti postavili, use vojsake posekali, in use
 terinjave v mestom Konstantinopol in use de-
 rele turške dobili, t tudi poterdijo da so nam Turki
 utej reci glik, in spornajo nekaj in prerokovanj; da
 ima enkrat en kristjanski cesar njih poserti, njih ci-
 sto premagat, use de-
 rele njim beg ureti, tako da bo
 njim koj majhen prostor ostav da bojo unjem pre-
 bivali. Nad mestom Konstantinopol imajo eno prero-
 kvanje; da bi imer na kristjane priti; tedaj bo njih
 cesar Mahomet to kraljestvo regior. Da se ima to
 zgoditi, to Turki brez usiga cvibla verujejo. Da se ima
 to zgoditi, da bojo pregnani. Stem mestom je Bog cu-
 dne reci storiv, namre; Konstantin je to mesto zidar,
 Konstantin ta slednji je pa zgubiv. Tega pravega
 Konstantina mati, je bila Helena, tega slednjega
 Konstantina mati je bila tud Helena. Temu prvemu
 Konstantinu je bilo ime Mahamed Gregorij on je spovor,
 ta slednji Konstantin je je pa zgubiv. Temu prvemu

je bilo ime Mohamed gregorij, temu drugemu je bilo spet ime Mohamed gregorij, ta pa prvi je dobil, ta slehji bo pa zgubil. Keda se ima to zgoditi? jes pravim kakor hitro bomo mi od naših grehov ostopili, bo Bog to videl, sov, al pa nočemo to storiti tako se bojim da bo nas Bog pustil ta čas dočakati in nadlogah tičati, ker bo poslov Antikrista in potler h sodbi prišel prej da mi misli, mo, pred katero nas Bog vari.

Amen.)

Ta 8. Kapitel.

O venirpušenje teh hudicov, Luciferja in vseh hudih Duhov.

Kauč bo ta Dobrotlivo Bog to ureno, ^{ker sanstvo} tako milostjo obravnavar; da bo enega takega mogočnega cesarja njej h pomoči poslov; pa se mu ljudi za to milost ne bojo hvaležno skarali, temuč u malo letih v take hudobije se potipjali. Ti višji glavarji, kakor kralji, kneri in grofi bojo za, čeli svoje proložne tako vreti in stiskati, te nove deržle bojo tako obložene, da bojo u tej teravi rade cagor, ti, kakor pravi sv. Metod u skrinem razodenju svetiga Janera. Zraven tega se bo pa čelo kersanstvo u take hudobije se počelo, da ne bo koga da hotel kaj obriga storiti. Ljudi se bojo gr deržali, u naplu nečistosti, sovraštvo, nevolnost, golufijo, u lakomnosti in razpušenje božje službe, in bojo tako rekt živeli, da bojo njih gresne rane pred Bogom smerile hujši kakor huga. Ta hudobija ljudi nar bolj teh kristjonov bo re kategaid hujši, ka bojo nekateri pri sebi začeli misleti, albi verovali ali ne da je Kristus pravi Sin božji, in da bi nas bil odrešev, ter bojo cvillali al je on do ta pravi

obljubljeni Messias tega Sveta, če je le ta katruga ti žu-
 čakajo. Tako in glih viro bojo kristjani njih serce podse ureli
 in eno tako rmešjnavo napravili; da ne bojo vedli kaj bi raje-
 li. Tedaj se bo ta usmilena pravica rbudila in se čres te
 hudobne kristjane se usidigovati in njih in ust pulovati; in
 celo temo Luciferjo in usem hudicem oblast dala, in pekla
 ven na Svet priti in hudobne se le prav rapelovati, in An-
 tikristoremo sleidnjemu preganjanju pot popraviti in pora-
 nati. Tako bojo ti hudici in Lucifer venspušeni bos potla-
 veder ko boš prebrav. Tako, kedaj in od koga je Lucifer
 raklenjen u ječi, sicer bi ta ne mogev rastopiti, imam ve-
 det, da je on u ječi otoveren do sedajnega časa. Mi vemo
 is sv. Pisma u skrivnem raričenju svetega Janera: „Tir
 pravi: „Jes sem arider enega Angelfa doviti, ta je imev
 en ključ od pekla u rokah, in u eni roki je imev eno su-
 lico, ter je prijev tega Draka to staro kačo, katera je ta
 visji hudic in ga je rverov ter ga potisnov u peker. na
 dno in ga je raperov; in mu rapovečov da nima nič rapel-
 vati ljudi. Kaj je ta ra en angelj biv? oh to je biv Jerus
 Kristus ta edini Sin nebeskega očeta; katiri je po stvarjen-
 ja Sveta 4000 let na Svet nas uboge jetnike tih ven tega
 Satana ovesit. An je imev ta ključ od pekla u svoji ro-
 ki; ker on pravi sam od sebe, da ima on ključce od smer-
 ti, s katerimi on oipre, in kar on rapre, nihče ne oipre.
 Zravno tega je on seboj prineser eno dolgo verigo, s ka-
 terim je on Satana rverov, da ne bo mogev več ljudi ra-
 pelvati in da bo mogla kersianska vera uterjena biti.
 Po tem pravi dalje sv. Janes: „An je prijev to staro ka-
 čo to je tega visjega hudic in ga rverigami rverov
 in ga potisnov na dno pekla. Po nauku svetiga Au-
 gustina, te verige niso natislih ampak moč božja

katera to satanovo moč slabi, ta mu brani, da ne more
 ljudi h grehasiliti. To je Lucifer dobro razmerkov, kakor
 hitro je Kristus rojen bil; je ne le Lucifer temuč usi hudi,
 či nekatere dni cel dan u malikih molčati morli. To mol-
 čanje se je temu cesarju Augusto čudno zdelo, tako da
 je praso malika Appollo, kaj da je za en uršek to,
 in je skor veliko prošanj in darovanjem odgovor dobivši
 njega, je rekel, "Ta novorojeni judovski otrok (namreč
 Jexus Kristus) ga je u veliko nadlogo spravil, da mora
 zdaj u pekel naraj iti in z mojim sfrom je konec.
 To se je dobro zapomniti kar sv. Janes pravi, da ga je
 Kristus z verajo zverov; on le še nekatere kratki po dve,
 tu hodi. Ter iše koga bi mogev porreti. Sv. Peter pra-
 vi: „Varujte se, ker vaš sovražnik hodi okoli, kakor
 erjoveč lev, in iše koga bi porerov.“ On je namreč na
 eno dolgo verigo zveran za to da more en malo na Svet
 da iše koga bi mogev porreti; pa on zamore škodovati
 le tistim kateri semu prostovolno podajo, tate on pravi,
 de kakor en zveran pes, če mu blážo stopiš. Poslušaj
 zdaj kar sv. Janes pravi, da, kader bo 1000 let po
 Kristusovem rojstvu dopovnjeno, tedaj bo Lucifer in
 usi hudiči iz pekla spuščeni, ljudi zapelovati in Antikri-
 sto pot perpraviti. O moj Bog ~~h~~ more težave ti,
 stega časa z mislimi zapopasti, ker bo na usih kra-
 jih taka nadloga, kakaj Bog bo satanu tako moč
 dar čes duše katee so po dragi kervi našega gospoda
 Jexusa Kristusa odkupleni, saj je on sam ta neizreče-
 na dobrotá in milost, kakaj id bo to storil. Jer pra-
 vim svetim Augustinom, „Kdo si ti o človek, da Bogu
 zoper govoriš; ti si sam Boga tako neusmileneza
 storil, ker si tako zleht rírev in ga nisi prav spoznal.“

To venspušenje je najprej ta urrêh, da bo na nebesih in na zemlji satanova moč znana gratala in hučbnost ljudi. Ta drugi urrêh je ta, da bo Božja moč očitna da bo nebo in zemlja čes stanovitnost Božjih služabni, kov se račudivo, ker se bojo hučicem in njih rapelevan, ju se serčno koperstavili. Ta tretji urrêh je ta, da bo stem guberem božja, katro on proti nam ima očitna da bomo jo, in jo bolj častili, ker je pustiv satana dolgo časa rovanega, ta ga bo koj ra on majhen čas spustio, da bi mi skor to krono mučenikov dosegli. Ta slednji urrêh je ta, da bojo terduratni ljudi in noverni Dalej u soji hučbiji tičali; ra to ker niso hotli resnico sporna, ti temuč so le pred njo bežali, in le hučbijo ljubijo.

Pomisli moj kristjan kaj bo ra ena terčava tedaj po ce, lem Svetu, kadar bojo Lucifer in njegove hučiči tako mo, gočni, in oni ne bojo koj dve, tri ure, al en teden, ali en mesec, temuč od Antikristovega spočetja do njegove smerti bojo veliko oblast imeli. O Bog kaj bo ra eno tarnanje po celem Svetu kadar se bojo hučiči statem veseljem po njo potegali. Pomaj bo Bog pri sebi skle, niv Antikrista tem hučbnem ljudem poslati, tako bojo to ti hučiči in Lucifer rapozili, da je njim pripušeno in pekla na Svet iti. Tako bo Lucifer reker svojem slu, žabnikom hučicem: „Halo, veselite se z menoj, ker moje vaige so se pretergale; prav dobre volje bomo naš svojo jero na ljudih ohladili.“ Potem se bojo vsi hučiči z njih firsom napravili, in se pri peklenških uratih se vepelali in z velikim veseljem se v zrak spustli, ta se kakor blisk po vseh krajih Sveta razdelili. Kakor hitro bojo na Svet prišli, bo njim Lucifer povedor, ra kaj da so venspušeni, in kaj morajo storiti. Tako bo

njim napovedo tem višjem, da se hitro posvetovati, skaj
 za eno vižo bi mogli svojo reč naj lažje storiti. Da bi en
 dobiček imeli. Da bojo pridno morali sáffat da bi njih
 trud brez koristi ne bila. Tako bojo ti višji hudiči svo,
 je glave skup stisnili, in usak bo rekel na kako vižo
 bo on & ljudmi safar in napelovar. Ta hudič Asmodej
 ta je ta nečisti Duh & svojimi tovaršemi se bo po Svetu
 spustil in ljudje silil h napuhu, h prelomenje zakona,
 h ilektosti vse sorte, on bo dob en velik dobiček storil, on
 bo tudi ljudi silil h lakomnosti, h tatvini, h vukerniji,
 h krivici, farr denarje delati in h use ⁿⁱ ilektomo da se
 bojo daleč v njih potopili, tako da bojo na Boga in na
 njih čveličanje porabili. Ta hudič Pohl se bo uadignil
 čes Gospode kakor, kralje in furste na Svetu, h noložen,
 je visokega darika, h odiranjem na teh podložnih,
 h usej neizrečenej hudobiji naganjar, da bojo uboge ljudi
 neusmileno ožirali in preganjali, da bojo ti radnjič sčá
 gali. Ne bo en hudič majhen ali velik, da bi se ne
 podstopil Bogu kaj utegati in Luciferju nuc storiti.
 Pač bo to posvetvanje že ven, in bo Lucifer videl njih
 preduzetje, da se ima na use zgorej postavljeni vižo zgoditi,
 bo on njih pohvalil, in bo njih predpostavljenim povedo.
 Da je on eno kurbo našev in napomniv, katera je odrunaj
 naj bolj brumna videt, in je nar bolj produčena in per
 judih nar bolj obrajtana, u tistej hoče on čti in tako hitro
 kakor je mogoče, in njo prigajati, da bo enega Sina &
 enem copertnikom spočela, kakor hitro bo ona spočela
 hočem jes u ta spočeti sad jiti, in tuto od ~~a~~ notraj in
 rvanaj obsesti, & njim se roditi in hočem s tem strokom
 take čudeže delati, da ga bo ves Svet & svojega Boga

spornost in ga molivo. Ta Lucifer bo vse hudiče potlej razotil,
da morajo temu spocētemu fantu kar je mogoče streči, da
bo to pogubljenje ljudi pogmerov. Ko bojo to hudiči od
njega slisali, bojo ga pokvalili, in usah se bo potru,
da ra čast in pomoč Antikrista skrbeti. Takor hitro
bo Lucifer to obľubo teh hudičev dobil, se bo on h tej
materi podar, in njeno dušo in telo u persōni obseder, dru
gi hudiči se bojo pa poušim Svetu spustili h službi
Antikristovem uveljūvi h rľektosti razpelvati. O Bog, O
Bog! kaj bojo tedaj ti brumni kristjani račeli, h ka
kerimi bojo hudiči s tako jero prišli. O moji kristjani,
prosite Boga da ta čas ne doživite, prosite to vašim
otokom in krepite jih gor u božjem strahu; rľabiti da ta
čas skor pride, da bojo tedaj tudi ostali u pravi veri
in te skušnjave in rľmote loře premagali. Amen.

Ta 9. Kapitel.

O tega nesrečnega spocētja Antikri
stovega.

Takor hitro bo Lucifer na rľgoraj postavljeni višō se
injnimi dogovoriv, se bo hitro h tej materi podar, in njo
poseder, ter jo bo tako dolgo h nečistosti naganjav,
da bo ona rľenim nečistostikom rľal presēstnikom spočela.
To spocētje se bo na eno tako višō rľgočilo da ni ra popisati.
To niso mogli vsi ser učeniki razopasti, oni pravijo da bo
en rľgolj hudič in človek ukup, kakor je Jezus Bog in člo
vek ukup. Drugi pravijo, da ne tako temuč en rľgdni od
hudiča obseder človek. Da ti pa vunder od tega spocētja
kaj ne veš, kako rľlo se bo Lucifer potrudil, da bi mogel
pred Svetom storiti, da bi Antikrist od ene Device rojen
bil, po majninge sv. Bonaventura, kir pravi, da bi

to grošno storiv, ko bi mu Bog pripustil, mu pa ne bo. Ker bo Antikrist enega očeta katere bo od antverka en copernik en služabnik hudičev; in glik tako njegova mati, ona bo ena Dekla Luciferjeva in copernica, ru naj hvideča kakor ena Devica, iz hajdorske rilahte; tako Lucifer ne bo mogel nič drugega persiliti kakor to, da Judem in usemu Svetu, po močnosti Trajija preroka, karav da bo on^{ga} ene Device spočet in rojen. Jerus Kristus naš Zveličar je to re kdavnj sv. Brigiti razrodev, s temi besedami: „Antikrist bo od enega prekle, tega moča spočet, in od ene preklete žene rojen.“ Njeno spočetje in porod bo res od hudičev; kakaj kakor hitro bo spočet Ibo on svoje dele in nagnenje h hudičev napravil kakor bi on njegov oče bil, on se ga bo tako anoxer in njegovo pomoč doporniv da bo te dele delov kakor on sam, in ga z njegovo močjo naporniv; kakor je Kristus z gna, Ibo sv. Duka napornen bil, kakor hitro ga je Marija porodila, mu je sv. Duh s svojo gnačo h pomoči stopil da bi ta prav svet postav. Ravno tako bo Lucifer anti, kristovo mater podredil njo telo in dušo, da bi to kar je u nji spočeto hudičovo bilo. Takor hitro je bil Kristus spočet je usa pohlevnost u njemu bila. Ravno tako kakor bo Antikrist spočet tako bo račev u hudobijah gorje, mati. Lucifer ga bo tako obsedov, da ne bo narmajnsē venpustil kar bi njemu u službo bilo in u ferdberbanju tega Sveta. Al hočs vedet kako bo on poln hudobije, tako pomisli od enega od hudiča obsedenega cloveka, njegove misli, oči, useča in use njegove ude, kako on njemu streže, tako bos lahko spoznav kako bo ta hudoba ustvarjena, in se veliko hujši, kakaj on bo njegov život in dušo posebno

obsejov, in bo tako tenko in hitro regirov da, kateri ga bo le
 videl tako bo ljuben do njega imev; in ga bo ono tako ra-
 stopnost dar, da bi en človek od svojih mislov le kolikaj
 karov, bo on že vedel. Tudi pa njegovo mater antice, tako
 ona ne bo las toliko na glavi imela kakor hudih duhov
 oholi sebi, kakor dolgo bo Antikrista noseča. Tudi pa njene
 palatice bo tolikanj copernikov in hudicov, da ni solnčni
 ga prika toliko u raku; ne bojo le u hiši in u kuhinji;
 temuc vse kote njih bo polno, predi in roci, na desni in
 na levi strani, ter bojo stražili, da ne bi mogla čes
 mater in otroku kaka nevarnost priti. Ravno kakor je
 tej čisti Devici Mariji veliko tavrčend in tavrčend angelov
 poleg stalo, ko je našega Zveličarja noseča bila. Rav-
 no tako bo tudi tej materi Antikrista veliko tavrčend
 in tavrčend angelov hudicov poleg stalo, dokler bo ona
 Antikrista pod njenim nečistim srcem nosila; iz tega
 lahko moreš dol ujeti, da ona ne bo kaj drugega misli-
 la al govorila sama pri sebi kakor to kar jo je rape,
 larvo. Dokler je ena copernica, huda prevzetnost in rape,
 livost; od ranaj se bo karala kakor ena od Boga raz-
 svetlena, kakor bi sam Bog pod njenim srcem prebival,
 ona ne bo nič. Drugega kakor te prihodne reči govorila
 in prerokvala, in Judom tega prihodnjega Messiasa
 oznanovala, ona bo njim to premaganje sv. Derde in
 prastavljenja Tempelna in Zveličanje celega Sveta,
 katero se bo skoz nji porod zgodilo oznanjevala, in nje
 stem trostala in kakor ena prerokinja govorila, da si bo
 stem per Judih u kratkem času tako ime raslučila, da
 se je čes to račuviti. Komu bi lasje po koncu ne stali
 kader na tako strašno spočetje misli. Kdo je še od take,

strašne spočetje kaj slišov. Bi mogoč eden reči, da to ni mogoče, da to ne more biti. Ja ni mogoče če bi Bog pripru, stiv ne, hoče bi sv. Pismo in sv. očete ne poterdili. Sv. Bernard je, ko je to premisloval & ukup sklenjemi roke na glavi rekel, in kaupiv: „Oti prekleti Lucifer, da se podstopiš na konec Sveta u tega prekletega cloveka Anti, krista jiti anta prihod Kristusov h poslednji sodbi protegnov in prepomagov. Sv. Janes evangelist je ko je to premisloval kaupiv: „Gorje Zemlji in Morju, kajti hudič pride k vam in ima veliko jero ker ve da ima malo časa; gorje Zemlji in Lučem ker Bog je temu hudiču oblast dav, brumne zapelovati in h smerti mučiti, te hudobne pa seboj u pekel pelati. Ovi ljubi stariši, ker ste to brati slišali, izredite otroke u božjem strahu, lepo brum, no živite u zakonu, ne pa kakor konj in osel po svojih lustah, učite se kersanskih čednostih, da bo Bog čres vas in vaše otroke na ta strašni sodni dan to večno zveličanje ne pa pogubljenje izrekov. Amen.

Ta 10. Kapitel.

O tega kraja kjer bo Antikrist rojen.

Ta historija progera ta kraj valeti, kjer bi imel Anti, krist spočet in rojen biti; namreč u Babiloniji. Pa ste dve Babiloniji, ena je u Egiptu, druga leži u deželi Senaar 140 milj od Jeruzalema, u kateri ima Antikrist ro, jen biti. Tako nas učijo sv. Hieronim, sv. Augustin in veliko svetih učnikov, kakor tudi Rabinar in Manuel. Da bi tej historiji kaj ne majhale, hočemo tudi propi, sati kako se je to mesto začelo. Ko je ta oćak Noe s svo, jimi Sinovi van iz barke šev, tako so prišli na en lep

kraj, in so jo imenovali Senaar tam, ker je Noe mesto postavil.
 Njegovi Sini so isrgolj napuha začeli turn Babel z ime,
 nom staviti, in so to delo brez usiga nehanja naprej gna-
 li, ter so jo storili eno nemško miljo visoko. Ker pa
 Bog nad tem delom ni dopadal, je imel, tako je njim
 jerik zmesav, da eden od drugega kaj rastopivnil je eden
 hotev imeti kamen, je dobil les, ali je hotev imeti apno
 je dobil pesek, ali je hotev imeti most, je dobil kladivo,
 tako nič ni moglo biti, in so morali svoje popustiti; tako
 se imenuje sedaj Turn, ta Turn te zmesnjave. Čez ne,
 katere leto pride junak Semiramis in začne okoli tega
 Turna eno močno mesto staviti; 12 milj veliko in se ji
 pravi Babilonija, ta okoli mesta je 100 klastrov
 visk, in tako širok, da se more po njem z dvema vozoma
 naravnost peljati. Ker pa skor to mesto velika reka
 Euphrat teče, so pustili kralji en velik most čez storiti,
 ta je bil 125 črevler dolg, 50 črevler širok. V tem mestu so
 čudno lepe reči videti, kakor od gartelnov ki zraku plava,
 jo in kraljeva palača, to mesto je od 600 leti eno glavno
 mesto, je bilo najte večje mesto Sveta, seveda kaldejskih
 in perzijskih kraljev. Zraven tega je bila polno hudobi-
 je in ječa vaviljskih otrok, eno zapelevanje kusej hudob-
 nosti in nespodobnosti celega Sveta. Zategadelj je pu-
 stav Bog skor preroka Izaija in Jeremija zakleti, da
 bo na koncu Sveta Antikrist u njej spocet in rojen, zato
 ker je eno malikovalsko mesto bilo. Komaj je prerok u
 imenu tega narvišjiga to mesto preklel, je že prišel kralj
 Cirus in jo izbral za svoj sedeš. Sedaj tam nič drugega ne
 prebiva kakor neverniki, hudi dukovi, in divje zverine;
 tako da ne more človek bliže tje, ~~ne~~ kakor za eno uro,

sicer bi morao umreti. Tudi je pa to mesto Babilonija tako razpisana, so se Judi okoli nje lezeče meste naselili in svoje prebivališče dobili. Travno tega je tudi eno mesto, ki se ji pravi Neardis, ta je daleč znana ravno velike reke Evfrata, ravno rodovitnosti in ravno velike kupčije teh Judov. Tam imajo oni veliko hebrejsko reči venizguntano in tam se tudi te velike Bukve Talmut (to je judovsko sv. Pismo) najdejo, katere so bli 500 let po Kristusovem storjene in kar je u njih djanje te sole, imenovane en potok te modrosti ravno njih vsjkih sol. Travno te Babilonije stoji ta mala Babilonija, daleč pa tolikanj da se more u staro Babilonijo videti, kakor ta po, Irti Turn in gartel in ridovje. To mesto Judi visoko obrajtajo kakor Jeruzalem. U tem mestu mora Antikrist rojen in rejen biti, tam je judovska Sinagoga in nar učnejši Judi se tam najdejo, tam je njih nar bolši Roč, kjer njih očake rapisujejo, tam je tudi ta lepa knerova hiša, skatiro Judi brez cvibla verjajo, da bo u nji njih Messias pri Daviduvi hiši rojen. Da ta nova Babilja ravno ni na tej stari postavljena, vendar je tiste re glih kakor Jeruzalem. Pravijo kedr hoče od Babilonije u Jeruzalem potovati, mora dolgo časa čres poderte ride hoditi, prej da en most dobi čres reko Evfrat. U tej novi Babiloniji je eno malo Turkov, ta večidel so Judi, per tem slečnjem popisovanju so bili na 4000 močni. Koliko veliko jih bo še le tedaj, ko bojo Antikrista za svojega Boga imeli, pred katerim nas Bog obvari, in Guba Devica Marija nas pred njim skrij.

Ta 11. Kapiitel.

Odté žlakte od katere bo Antikrist rojen.

To je Svetu znano, da Antikrist bo en rojen Jud, in se bo en Sin Davidov pisov, kakor bi iz rodu Juza bir, in to bo on morav storiti; ko bi on to ne storil, tako bi Judi njemu ne verovali, še manj ga za Messiasa gor uveli, zato bo on na usó višo traktov kako bi mogel Judi pre-
 pričati da je on en sin Davidov. Sv. Pismo in sv. očētje, govorijo vse drugače od te reči. Sv. očētje pravijo: da njegov oče ne bo iz rodu Juza, temuč od rodu Dana. Da te to ločē rastopiš, tako pomisli, ko živijo u mestu Pagodes, da oni imajo tam eno knerovo hišo in svojega knera, katiga oni očaka imenujejo in da je iz Judovega rodu od Davidove hiše, ter pravijo da ta rod ne bo dov-
 uzer do prihoda Antikrista njih Messiasa, in mislijo da imajo se današnji dan ta Rod. Oni so tako terburatni pri tem da se rojše pustijo umoriti kakor drugače ver-
 vati. Tako ostane ta njih knes in regirajo sami med seboj; njega pa morajo oni iz njih kracjov in dečev ve, liko sumo denarjov dati, in turskemu Sultano njemu regirengo odkupijo. Iz tega Roda bi imela Antikristo va mati priti. Na tanko po njih modrosti je to raslo, ženo, da ne more nobeden Jud nad tem cviblati, da bi ta žlakte od Davidovega Roda ne blo. U tistej hiši bo ena hči rojena, in se bo od mladosti copernije učila, in kada bo že odrastla, se bo popolnoma hudicu podvergla, od zunaj se bo pa karala, da je sveta in od Boga razsvet-
 ljena in bo eno veliko na njo gledanje raslužila. Ker ima pa ta pravi Messias od ene čiste Device spočet in rojen biti, tako bo Lucifer to ferdamano copernico tako dolgo.

tej reči naganjov, da bo z enim možem iz Rodu Dana nose-
 ca postala. Kakor hitro bo ona spočela, se bo ona tako
 brumno in sveta videla, kakor da bi ona nikoli kaj take-
 ga ne bila mislila. To bojo Judi vedeli da je ona nose-
 ca, tako bojo mislili, da je ona brez pomoči moža spočela,
 in tako se njih Messias na znanje dati in roditi. Kar pa
 njegovega očeta amtiče, da tisti bo iz rodu Danovega; to
 spricujejo sv. očaki in sv. Pismo, prvič u Bukvah gene-
 ris; kjer je namreč sv. oče Jakob svoje drsnajstere
 Sinove rečnov: k Danu je on tako rečnov: „O Dan
 bo ena kača na poti, ena kača na steri, ona bo pika-
 la na teh poteh ljudi in konje da bojo jereci znak
 dol pravi; o Gospod jes hočem na tvoje zveličanje čakati.“
 Ta sv. oče Jakob je to govoril o Dana, ker je bil
 ena kača na poti teh Filisterjev, kar to posvetno amtiče,
 kar pa to duhovno amtiče; je to, da se rastopi o tega
 rodu Dana da ima iz njega Antikrist priti, keri bo res
 ena kača na poti, to je po celim Svetu. Ena kača tega
 naptuka, golfigje, zmesnjave, copernije, sile in usek neiz-
 mislenih hudobnosti in nespodobnosti. Sv. oče Jakob
 je to use naprej videl, in skos svetega Duha to prero-
 kovanje govoril, in dobro sporazav, da Judi bojo tega
 slednjega Messiasa za Kristusa pravega zveličarja
 got ureli; tega pravega pa zaverjli in križali; za to
 je razprij rekoč: „O Gospod jes hočem in čakam na tvoje
 zveličanje in ne na Antikrista kateri bo iz tega rodu
 Dana prišel.“ Ti brumni Judi čakajo že dolge stoletje
 na Messiasa, in se dosihmar čes nje ni drugega pri-
 slo ko reve in nadloge. O Dana ne slišijo drugja ko
 razgetanje konjev tega Antikrista, pa rastopit ne morejo;

kategetelj ker so usi u slepoti oterpanjeni, veliko majn
 morejo rastopiti, da Antikrist od Danovega roda pride.
 No pa hočemo to skrivnost u svetem Pismu premisliti, ta
 ko najdemo, da se re u starem Testamentu ni kaj priide,
 ga od Danovega roda slišalo, in so jo tudi tasi mekali
 kakor druge rodove. Tisto je Toruve, kir je te. Izrael,
 ske Rodove u izvoleni Pereli deliv, da, če ravna je
 Danov rod ta starejši biv, ga je vendar na skelnje
 pustiv; da more usak dol ureti, da iz tega roda ima
 Antikrist priti in iz tega ima Judom ena velika ne,
 vestost cupriti. Is tega urreka je sv. Janes u svojem
 skrivnem varođenju ni hotel ta rod Dan svetega ime,
 novati, da je karvo iz drugih rodov usakeh 10.000 svetih
 imenovar, kar tega se more dol ureti da Antikrist bo
 iz tega roda Dana prišev in veliko tavrend in tav,
 rend ljudi od veličanja potegniv. Tako se reče u svetem
 pismu. Sv. Augustin in Ambros pravita: „Antikrist pri,
 de iz rodu Dana, on bo en tevd sodnik in nečloveški ti,
 ran, katir bo ljudi sodiv, ngbolj pa tiste katir pravi,
 eno živijo. Ta begaboječi opat Joakim pravi: „Anti,
 krist bo iz Israelskega krila iz Rodu Dana spočet,
 on se bo kudičevi oblasti čresdar.“ Te hajdovske Sibile
 tudi pravijo: „U tistik časih bo en First gorustav, iz
 rodu Danovega, iz imenom Antikrist, on bo ena glava
 tega napuha, en mojster rmesnjave in ena polnost te
 kudičije, on bo Svet preverniv in bo velike znamenje
 in cudere delov in bo renstvo pocoprav. Vidiš ti moj krist,
 janski bravec, kako sv. Pismo, ~~in~~ učeniki, in učeni,
 ki sv. Pismom deržijo, tudi hajdovske Sibile injimi der,
 žijo, da on ima en Jud biti iz rodu Danovega; kaider

bi eden to ljudom povedal, tako oni to nič ne verjamejo, in se za najsrečnejše ljudje na Zemlji deržijo.

Ta 12. Kapitel.

Od rojstva in obrerovanja Antikrista,
 Pri tem rojstvu Kristusovem so se velike čudeže godili, za katere dobro vemo, in smo to večkrat slišali. Dese bojo pa per Antikristovem rojstvu tudi godili čudeži; to je celo gotovo, za to ker bo Antikrist u vsih rečih Kristusu nasproti. Kakor hitro bo Antikrist in te coperske matere rojen, bojo njim čudeže tako čuſti skos pomoč Luciferja, zato ker bo en otrok tega pogubljenja. Kaj bojo pa za eni čudeži; to ne morem ravno popisati, ker mi kristjani ne bomo vedeli; in celo ta večidelj Judi ne, ne bojo vedeli ali je njih Messias za na Svetu ali ne; ta ko dolgo da se bo sam naznanje dav, hekar bo že en malo odrastiv. Kakor hitro bo Antikrist rojen, mu bo Bog angela varha dav; angel se bo na to Božjo zapoved hitro u to hišo podav, in svojo službo za skerbjo začev; on ga bo pred Luciferom varoval, pa ravno njegove coperske matere bo malo kaj zamogev, pa ga ne bo celo zapustiv, temuč svojo službo za vso skerbjo opravlav; on ga ne bo prej zapustiv da bo za svojo močrasti združen in se za dušo in teleso temu Luciferju čredav, se ljudstvu pustiv očitna za Boga moliti. Kader bo osem dni star se bojo Judi k njegovemu obreranju perpraviti, vsi njegovi u tej hiši ki bo rojen, in pri tem mestu dva prav lepa sedera perpraviti, enega za gotoja, drugo pa za Elia proroča, in kader bojo to seder za Eliasa noter nesli bojo močno upili: „Ta stol je za Eliasa.“ To upitje je za tega

urrika, ker je njih mojster rekel: Da per tem obrerovanju ima Elias raven biti, kakaj bo bi oni tako glasno ne upili, bi Elias ne prišel, ker je že en malo gluh ravno velike starosti. Kakor hitro bota ta dva stola perpravljena, bota se gotej in obrerovavec u to hišo po dala, in zapovedovala perpraviti, kar je h obrerovanju potreba. Hitro bojo nekateri mladi Judi perpravleni u ordengi postavljeni u šoli. Ta prvi bo imev in Ivanajst sveč storjeno baklo, u spomin Ivanajstevih Izraelskih rodov. Ta drugi bo imev tisti nož s katerim bo obreran. Ta tretji ponese pred seboj en glaz ručecga vina. Ta četrti bo imev eno sreberno skledo s čistimi ruticami napovnjeno. Kader bojo vse perpravljeno imeli, bojo lepo po ordengi okoli stopili, in obrerovavec bo raver tisto pesem peti, katero so Izraelci peli, ko so čez ručec morje šli. Komaj bojo raveli to pesem peti, bojo že to mater s tega otroka do urata prinesli; gotej pojde njim proti in bo njim tega otroka urev, in obrerovavcu nesov; tedaj bojo Judi kakor navadno z glasnim glasom rekli: „Zegnan je katar tukaj noter pride“. In tedaj bo Elias prišel, in se na ta perpravleni stol usedev in gledav kako bojo tega otroka obrerovali. Kakor njim pričuje Rabi, nar, ven iz bukve preroka Malahija, kir pravi: „Da je Elias uselej per njih obrerovanja biv; ker stoji; jes poslem svojega angela pred mojem obličjem in on pot pred menoj popravi, kakor hitro gospod pred svojim tempelnom pride. Ko bota Elias in gotej tukaj sedla, bo ta obrerovavec tega otroka ravil in obrerov, ter poreče: „Hvalen bodi gospod naš Bog en kralj tega Sveta, katar si nas stem porodom pasvetil in zapoved obrerovanja dav. Ko bo otrok že povit, bo obrerovavec in z njim usi zbrani Judi rekli: „Hvalen bodi Bog naš Gospod kralj Sveta, ker si nas

s svojim rojstvom prosvetiv, in zapovedov da mi noter
gremo u ravno Abrahamu našega očeta; ravno tako
kakor ta otrok gre u ravno Abrahamu, tako mora
tudi jiti u pastavo Mojzesa." Poter bo njemu ime
dao in obrezovanju en konec storiv. Ali bi eden ktero
vedel kaj bo ra eno ime dobil, ali Antikrist? Ne
to ime kar; rategadel, ko bi on to ime imel, ta
ko se bojo Kristjani ja bali pred njim, in se nje
mu ne podda gli, zato on ne bo to ime dobil.

Sv. Pismo ga rategadelj Antikrista imenuje, ker
bo on usim djanjem Kristusovem nasproti. Antikrist,
to je ona hebrejska beseda; Anti, to je proti, roper,
Kristusu nasproti; to je Protikrist ali Antikrist.
Ali hočes vedeti, katero bo njegovo pravo ime; le u
te bukve Talmuth pogledjmo; tukaj najdemo od dveh
Messiasov; ta prvi je bil brumen, ponizen in ubo
žen, katriga Judi nič ne porajstajo. Ta drugi je
ta Messias per Davida, katriga Judi čakajo in
želijo, ker bo bogat, mogočen in kralj Sveta. Zato
je lahko skleniti da se bo on David imenoval, sicer
bi ga Judi gor ne uveli; pa pustimu Judi, naj mu
dajo kakoršno ime da hočejo. To ime je per Judih
tako obrajtano, da je njih u sedajnih časih veliko
tavrēnē tako imenovaneh. Jer bi od tega imena še
kaj več pisati hotel, pa vem da ni potreba, ker bi
uraki ne rastopir; bo njih koj majhno stanovitnih
ostalo kakor ste slišali. Bog nas obrasi, da bi ne
pačakali ali kaj počutili. Amen.

Ta 13. Kapitel.

Od teh rečeh katere bo Antikrist račev u svoji mladosti delati.

Ravno tako kakor ti Judovski otroci, kakor hitro so odstavleni, se navadijo govoriti se učijo hebrejš, jezik govoriti in pisati in vse iheht, hantirenge in kunste. Tako je grišno da Lucifer katiri bo odnje, govega spocetja do njegovega konca u njem prebivar, se bo potuodov Antikrista usch teh reci naučiti in ga h hudobnosti napelovati. Najprej bo on unjega serd in jiro do Kristjane rediv, in do Judov pa eno gorečo ljuberen u njega uliv, ravno tega bo on tudi skerbiv da bi Antikrist ne rbolel ~~oni~~ se kako drugacē ne poškodov. V tem bo veliko milionov hudicov napravle, no mu streči, da bi per njegovom gor zrejanzu kaj ne majnkalo. Traven tega bo Lucifer sam njegov učnik, on bo njegovemu telesu tako porčenje usadir, da se ni nobeden kaj takega per enmu človeku vider. On bo njegovo dušo s tako kunstjo obdar, kakor bi on en angelc biv in ne človek. On ga bo usch iheht, teh rečeh tako produčiv in usch skriwnch sleparij, ta, ko da bo on re use dobro vedov, on bo rastopiv use šprake, kakor hebrejš, griekiš, latinsko, slovakiš, nemško, francosko in use šprake tega Sveta bo ta, ko prav govoriv, da bojo ljudi misliti, da to ni na, tulik, tukaj mora kaj božjega ravno biti, ker bo on sčle en otrok bo pa re rnar use popolnoma govoriti, ker so sv. očaki to iz sv. Pisma spornaki, niso mogli nato kaj odgovoreti. Perok Jeremija pravi: „Da Lucifer bo eno nekrečeno hudobnost u njega uliv.“ Ta sv. Anselm pravi od njegove mladosti:

Da bo on neverjetne močosti govoriv, in bo use naterkih
 kunste brez uspeha tuča večer. Sv. Damascen pravi;
 Da bo on use dele tega Poeta imov, in prevrev. Zato
 bo Bog to nespodobno hudobnost na naprejštoječi volji
 temu Luciferju perpuštvu u njemu prebivati, kar so
 učeniški poterijo. Ja ta visoka hajdovska Sibilja
 od Antikrista pise: „Da bo Lucifer u njem, & njim
 in iz njega govoriv in Svet zapelovar, zato ga ime-
 nuj u svojem pismu Beliala, Hudič in čes mero
 hudbnega Človeka. Ker ne bo koj en navaden hu-
 dič, temuč ta najvišji hudič Lucifer bo u njem prebi-
 rav, da bo on use dele skor njega delov. Kristus je
 gor jemov u gnadi per Bogu in per Ljudem; ker bo
 pa Antikrist usem recem Kristusovm roper, tako
 ne bo gor jemov u gnadi per Bogu, temuč per hudiču.
 Te hajdovske Sibilje pravijo; Da Antikrist bo hitro ra-
 stopnost dobiv velike močosti govoriv, da se bojo
 Ljudje čudili. On se bo od rounj svet karov, & motaj
 bo pa poln hudobije in golfije, on poreče da tudi člo-
 veske misli ve, dasi samo eden človek ne ve kar en
 drug misli kakor sam Bog; bo vendar Lucifer skor njega
 pariv na Ljudi in na njih razvračanju večer in Antikri-
 sto noter dav, tako da bo on use Ljudi osleper, da bo
 jo mislili da to ni naterkih temuč da mora kaj
 bojega u njem tičati. Kakor hitro bo Antikrist svo-
 jo rastopnost dosegov, ne bo na svojega Stvarnika mi-
 slov al na odrešenje in & veličanje veliko majn bo od
 Boga kaj prosiv, al kaj dobrega storiv, da bota glik
 njegov angel vrah in njegovat^{rest} h temu Antikristu gromin-
 vala, pa on to ne bo marav, temuč se bo temu Luci-
 ferju & duši in telesu popolnoma čes dav, tako da on

hoče vse čase, živ in mrtov njemu služiti, Bogu in svetnikom se bo pa čisto odpovedal, ne bo se več nanje spominjal. La to večno zavero Antikrist ne bo drugja pomagov, kakor to, da bi mu on na pomoč bil, in mu pomagov tako urednost raceti, da bi bil častit in močan, in bogat per ljudem, da se ni takega bilo pred njim in tudi ne bo. Kakor hitro se bo Antikrist temu Luciferju radovolno podal in podvergov, tako mu bo Lucifer vse obljubil, in bo vse hudiče hitro u Babilon poklicov, da morajo ravno obljube in zaverke od Antikrista u njih eno šrift prevzeti, in mu njegovo poverenco potrditi. Komaj se bojo hudiči ukupej zbrali; se bo Antikrist vceli duše eno večno zavero z njimi storil. Njegova vest mu bo seveda branila, da bi se ne imel tem hudičem čredati, temuč Bogu svojemu Stvarniku se rahvaliti da ga je dosihmar ohranil, da se mu ne sme odpovedat, Vest mu bo tudi preudarjala; da so hudiči sami zapeljivci tega Sveta, ter so že veliko tavrjeno in tavrjeno dušic zapelali. Tudi njegov Angel varuh se bo potrudil kolikor bo mogov, da bi tega caglikvega cloveka od pogubljenja rešil, in na pot večnega življenja prepelov; on bo njemu te peklenške martre preprostavil, ter da bi se ne imel temu Luciferju, temuč svojemu Stvarniku podati. Antikrist pa na vse te opominovanje ne bo nič ahtov, in ne bo nič od Boga slišati hotel, temuč iz same presernosti se bo hudičem čredal, in s svojo lastno kerajo se bo njim zapisov, in od njih pogerov kar bo hotel; to da bi Lucifer ga k taki čisti pomagov in mu povsode na pomoč stal. Bogu in svetnikom se bo pa čisto odpovedal. To bojo hudiči z velikim veseljem poslušali in mu obljubili

ne kaj vse njegove želje spolniti, temuč ga celo ra Judov,
 skega Messiasa in ra cesarja celega Sveta storiti, in
 postaviti, ja celo ra Boga, katirga bo morao ves Svet
 moliti, & eno prisego mu bojo to obljubili. Hudiči bojo
 mu tudi povadali, kadar bo kdo kaj čez njega govoril.
 Tho bo to ta žalostni angelvark vičev da je on čisto Boga
 zapustil, bo nebo in zemljo na pričo uzev, da on s svojim
 trudim nič ni opravil; da se je Antikrist prostovolno
 u to božje zaverženje podal, da se ga ne bo mogev ro,
 gniti. Takor hitro bo to naprej, tako bo Antikrist vse
 kunshte rastopil. Ta Lucifer mu bo & njegovo dušo in
 telesom to večjo delo, in skos njega tako skerbno režirir
 injim in per Judih bolj znanega storil, & koz čudere
 katere bo on delov, da se bojo čres to Ljudi visoko ra,
 čudili čres njegovo modrost, svetost, dobrotljivost in
 resničnost, skoz take reči se bo on Judom karov, in
 njih serce tako nase potegniv, da bojo bres usiga
 oibla ocvrali, da ravno ta mora njih Messias in
 oiresenik biti. Vidiš ti moj kristjanski bravec, kako
 se bo Antikrist u svojih otročjih letah razvijev.
 Bi eden mogev reči; kako pa to more biti, da
 tako mlad otrok se bo pa temu hudičo čres dav, & a
 svojo vest, in svojga angela varha pa nič ne bo ma,
 rav. To je urrek, da ta Lucifer je preiden je spočet
 biv & najin čakov, in u njega sov ko je biv spočet,
 in ravaj hudobnosti njegove matere; pa to bi njemu
 nič ne škodvalo, ko bi le svojga angelavarka ubogov.
 Ker pa ne bo hotev angela varha ubogati, temuč nark
 materin in hudičov, kakor zgoraj stoji. To ni kaj
 druga urreka kakor njegova mati, ker je ona vse

čleht reči mu učila in same čleht Ljudi mu za varuhe dala,
ker potler ne bo nar majnše Dobriga storiv, ter mu bo same
pomagala ker mu bo same slabe reči učila; kakor že
u sedajnik časih starejši naredijo, katiri svoje otroke
čleht učijo, da potler otrok lože hudiču u roke pade.
Te tega se morajo starejši učiti, svoje otroke lepo po
krišansko gor rrediti, veliko tavrind otrok bi njim ne
bile ropniki ali čleht, ko bi jih prav bili učili in ran,
je škrob imeli. Kako so se otroci gor rredili, u dobrem
ali u slabem djanju, tako bojo ostali in umerli; kakor
pravi sv. Pismo: „Kamor je drevo nagnjeno, tja pa
pade; kateri je pa k hudemu nagnjen ne more k
dobremu pasti. Ljubi starejši, pogledite kako vaša
družina živi, da oni vaše otroke ne rapdejo u čleht
djanje in u pogubljenje, pred katero nas milostni Bog
obrani. Amen.“

Ta 14. Kapitel.

Od hudobnosti Antikristovega u njegovi
mladosti,

kako bo on znan grator.

Da so že ravno do 13 leta svojga otročistva fajmani,
tako Antikrist vendar ne bo; zato ker je on en skušnavec
in posoda hudobnosti, bolj kakor usi ljudje na Svetu.
Ljudi morajo v svojem petnajstem letu use svible
kar je u njih Talmutu zapisano, zastopiti in vedeti.
V 20tem letu se sme oženiti, in se handlati učiti; to
je kupovati in prodajati, lagati in golufati. Anti-
krist bo pa to že use dobro znav, prej da bo to starost
dosegel, in se veliko več bo znav, in se s tem Svetu
na znanje dav. To bo pa Antikristu lahko prečpi;

slo, še prej da bo 15 let star bojo že hudiči skoraj njega
 ljudi tako motili in naganjali krive bogove moliti, ta
 ko dobro u Turčiji kakor na kersanskem, in bojo eno
 tako jednakost napravili da bojo veliko duš rapelali.
 Da Kristjanom ne bo pregmajn, da bojo božje in cer-
 kvene statute rafahtane in se bojo u nar ostudnejše
 heterarije uteknili, nekateri bojo copernijo za fraj
 kunste deržali in se ne bojo sramovali te uboge dušice
 k temu rapelati; tedaj bo usegamogočni Bog temu
 kersanstru rekev: „Jer bom tebe ven iz ust pluvav.“
 Tedaj bo Bog te uboge Kristjane temu trinogu čes-
 dar, in tako od sebe raverger, in hudiču oblast dar,
 te poborine skoraj Antikrista skušati, kakor se zlato
 in srebro u ognji čisti, te hudobne pa seboj u peklen-
 ski brezen pelati. Da bojo taj hudiči tako oblast
 imeli od Boga da bojo ljudi u tako rlektost rapelali,
 in Antikristu pot popravlali; to se bo ravno tako
 godilo kakor pri Mohametu; ko je neki kralj per-
 sijanerje premagov in njim kraljestvu urev, tako je
 račev svoje podložne hudo stiskati da bi bli skoraj
 scagali, ker niso kaj takega vajeni bli, so pa račeli
 misliti na punt. Mohameed pa, poln rvičajč in golfige
 je biv u kunstih hudičevih dobro podučev, se je pod-
 stopio pri tem ljudstvo za višjiga gratati in je nje
 obrorio, je njih en del ravolf ruderov, en del pa ravolf
 mesenih lutih deli na se potegniv, da so njegov nauk
 sprejeli in njega za kralja in preroka gor postavili;
 tako se je to turško cesarstvo račelo gmerati, da se nam
 je usako uro bati, od njih premagani biti. Ravno ta,
 ko se bo z Antikristom godilo, prej da bo osem let star
 bojo hudiči ljudi k taki hudobnosti naganjali, da bo

u kratkem času ves svet zmešan, te viksi bojo svoje prode,
 in tako stiskati in dreti da ne bojo vedeli kaj bi račeli, bo
 jo mislili na punt, ter bojo gratali kakor ena zverina, da
 bi se mogli nadlogam rogniti. V tistem ^{čas} bo Antikrist prav
 svoje ime: razluriv, skor svetost, pohlepnost, dobrotljivost in
 modrost pri ljudeh nar bolj pri Judeh in Turkeh in bližnje
 ljudstvo, ker bo injimi eno veliko usmiljenje imev, ter njim
 bo tako predsvetiv, da ga bojo očitno za njih Messiasa
 gor ureli in se mu podali, da bi od njih Nadlog rešeni
 bli in enega boljšega Gospoda imeli. Tedaj bo Antikrist
 kakor je od njega Daniel moiro rekel, račev šek serce teh
 ljudov nase lokati, ko bo to kraljestvo dobiv, in svoje
 zvižace narnanje dav, on bo usim potrebnim na pomoč
 pristopiv in njim blago in denarja dav in nje obogativ.
 On bo Turke in Arabce tako oslepiv in njih nase po-
 tegniv, vsaki dan bo več ljudi h njemu se podalo in
 mu kakor enemu kralju služili, da bi bili od njihovih
 težavah rešeni. V tistem času se bojo kudiči nar bolj
 potrudili da bi denarjov mogli dasti dobiti, in bojo za-
 klade na krajih kjer so skriti iskali in u Babilon
 nesli, da bi Antikrist na denarjih pomajnkhanje ne
 imev, da bi ljudem mogev dajati, in stem nase jih po-
 tegniti, da ga bojo za njih kralja gor ureli. Oni ga bojo
 silili, on se bo pa braniv, poroč, da take časti ni ure,
 den; se ne bo hotev hitro anozeti. Na skrivnem pri sebi
 bi pa on to rad videl. Oni ga bojo katekadet to prosili,
 ker so pod drugimi kralji veliko terpeli, da bi on njih
 rešiv. Potler bo on čres meri slepilnimi besedami govoriv,
 te revne trostav, on bo roke na persi & poloviv in njim

oblubiv da hoče pomagat in tiste ki so njih stiskali ostro
 kar navati, ter njim se več denarja dav in njih pod tur-
 ško postavo perpraviv, ker so z njimi u veliko rečeh edna-
 ki; bo rekel: Da so oni usi od enega očeta Abrahama
 prisli, Judi od Traka, Turki pa od Trmalo, in njih bo
 Abrahamove otroke imenov. On bo s tem Jude in Turke
 tako zjediniv da se bojo kakor pravi brati ljubili in to
 postavo z obema rokama objeli, tiste in take reči bojo
 serce Judov in Turkov tako pogrelo in ljubezen do nje-
 ga tako prižgana, da se bojo ra to nar srecnejše na
 Svetu deržali ko bojo Antikristu služili in ga ra Gos-
 pada imeli. On bo svoje počložne tako razgrev, da ne
 bojo drugiga mislili kakor na ustajo čes Gosposke,
 in kako bi mogli deržle dobiti, da bi njemu eno dopade-
 je storili, ker on to pogra; on ^{bo} od Judov, Turkov in od
 vere odstopenik kristjana rbrav, in eno Armalo in njih
 napraviv, tudi hudice bojo to stari ravnirjov na se ure-
 li veliko taurčend in taurčend, in na prav rčivih konjih
 sedli, in se med druge ravnirje rmešali, in se bojo ta-
 ko vojskovali da njim ne bo ena terdnjava ali sanca pre-
 močna, drugim njim pa ne bo mogocē kaj storiti ali
 od Antikristovih kaj dobiti, oni bojo preslabi, ter se bojo
 Antikristovim podali, in ga prosili da bi njih hoter goru-
 zeti. Veliko bojo klučē mest njemu proti nesli, in ga
 prosili, da bi njih hoter pod svoje varstvo uzeti. Tedaj
 bo en tak jok med ljudi, da ni drugiga sredstva od
 njih Gospodov rešeni biti, kakor se njemu čes njemu čes
 dati; to bo on ta hudobni Antikrist celo rad vičev,

in njih bo gor urev. On bo svoje ljudi na vse kraje restalov,
in bo pustil tiste ki so ljudi stiskali ratreti in celovno,
riti, in njih ukarov škodo poverniti ki so ljudem naredli.
Na tako viro se bo ta hudobni Antikrist na noge po-
stavil, in en cesar selega Sveta grator, in bo svojo po-
gaengo dajev, on se pa ne bo drugje gor derrov kakor
u Babeloniji. Potler se bo s svojo močjo u mesto Jeru-
salem podar, in na svoj sedež isvoliv. Tako imaš ti
moj ljubi brauc to popisovanje mladosti Antikrista, in
kako bo on Svet na se urev in obožatv. Amen.

Ta 15. Kapitel.

Kako, in kdaj se ima Antikrist Judom po vsem
Svetu na nnanje dati.

Ti terburatni Judi so se današnji dan te mojninge,
oni terdno verujejo, da kakor hitro bo njih Messias An-
tikrist odrastev, bo ta prerok Elias prišov, in tega
viksega Angelja Mihaela pri sebi imev, in prihod Mes-
siasov oznanov, kakor stoji pisano pri preroku Izaiju,
ki pravi: „Kader bojo oni u trobento ratrobili, tedaj
bojo ti zgubljeni u Jerelo prišli.“ Tudi pri preroku Eze-
riju stoji: „Gospod bo u trobento ratrobiv in noter sto-
piv, kakor veter od poline, ta prerok pride stem an-
gelom Mihaelom ter bo u trobento močno ratrobiv,
katiro bo samo tem brumnem Judam nannanje dav.

Veliko bojo želeli vedeti kdaj bo angel Mihael Jude
stem glasom trostov, in prihod Messiasov oznaniv, jes
rad odgovor dam, da po mojninge judovske se ima to
govoriti na njih veliko noč, jes ne cvibljam na tej reči,
kakaj usi kudič bojo na to derali da bi se vse to go-

Sile, da bojo Judi bolj vervali, da bo tisti ta pravi Messias
 katiriga bojo oni oznanili, sicer bi ne verovali. Da se pa
 ravno tisto noč mora to zgoditi, urememo to iz bukve Tal-
 muth, ker stoji, da oni štiri kelhe pijejo, ne smejo več na-
 liti kakor stari. Tudi to pravo nalijejo, tako ta hišni oče
 reče: „Stresi svojo jero čes ljudstve, katere tebe in tvoje
 ime ne kličjo, vali čes njih tvoje neusmiljenje, karnuj
 jih u svojem serdu in proč jih spravi izpod neba. Med
 tem se bojo urata do kraja odperle da bota Elias in Mi-
 hael magla noter puiti, potem bojo pesem peli, da bi njim
 Bog preroka Elia in angela Mihaela poslov, in tega obli-
 blenega Messiasa skor trobentni glas oznanovati pustiv,
 in njih re čkrat od njih nadlog odrešiv; in kade bo re vse
 naprej, bojo pesem po judovski peli: „Bog usigamogočni
 le postavi tvoj Tempel u kratkem, skorej, skorej, skorej.
 u naših dneih u kratkem skorej, usmileni Bog, veliki Bog,
 pohlevni Bog, judovski Bog, le postavi tvoj Tempel. Na-
 kor hitro bo ta pesem končana, se bo prerok Elias z ange-
 lom Mihaelom marnanje dav, in njim prihod Messiasov oza-
 niv. Tako pa bo toz ta viši Rabinar pravi: Da Elias
 bo prišel noter s eno tako svetlobo, kir bojo Judi veliko
 moč deržali, Mihael bo ratrolov in judom po celom Svetu
 na znanje dav, da bo Bog svoje ljudstvo obiskov. Tudi bi
 eden meni barov, kaj bo to za en prerok Elias, tako ho-
 čem povedati, da Elias ne bo drugi kakor ta prepisani
 krivi prerok Antikrist, ker bo Jude zbrav, in na sleenje v
 novo veliko nadlogo perpraviv, kakor boš našov. Tudi pa
 angela Mihaela angre, to ne vem kaj bo to za en
 Duh kir bo podobu Mihaelovo na se urev, ali bo Bel,

rebus ali Asmodej, bo pač en hud Duh. Ta dva Duka bota
 Judom oznanovala, da njih Messias ni re hoj rojen, temuč re
 odrasen in en mogočen Gospod orientališ kraljestov, te Jude
 rbrav in veliko kraljestov noter urev, in tudi njih otčotovo
 dečelo palestino pod se perpraviv. On bo to celo tiho stori,
 zato ker bo en copernik čres use copernike, ter bo ta troben,
 tni ne pustiv komu drugemu slišati kakor samo Judom.
 Takor hitro bojo oni ta glas slišali, bojo eno veliko veselje
 u njih srecak imeli, in njih zlomlene kosti bojo moč razobli,
 kakor pravijo bukve messianske. Ja resnično je da bojo
 njih roke moč dobili, Bog se usmili; kakoj ta predhodnik
 bo njim pustiv vadeti, da se imajo pripraviti h masčevan-
 ju čres nar kristjane, za te nacloge katere so oni pod nami
 imeli. Gorje nam hoj bomo mi od njih čutili, zato ker smo
 jih pustili u mestih in tergeh med nami se mešati, tako
 plačilo bomo od njih zato imeli, oni bojo z nami tako delali,
 da se otoka u maternem telesu ne bojo prizanesli, kakor
 boš poznej brav. Ti bi gotovo red vedel, kdo bo tisti pretho,
 Inik katirga jes večkrat omenim; ali bo en hudic? ne!
 temuč en clovek, ad kersanske vore odstopleni. Skof sv. Tanj
 ga imenuje Antikristovga orožnika, takega kir orožje za njim
 nosi. Sv. Taner je v svojem skrivnem razodenju tako pisov:
 jes sem potler videl eno drugo zverino od zemlje gor priti,
 ta je imela dva roga, je bila kakor en lev in je govorila
 kakor en zmaj, in je znala use te reči prve zverine, je
 storila da ssa zemlja to prvo zverino moli, ter se je zač-
 livo nje smertna rana, je delava veliko čuđer in tudi stor-
 la da openj na zemljo prave zapricō ljudi ter jih rapela-
 vati, za njih čuđerē deli, katere so njih perpusene delate.

predobličjem prve riverine, ta ukāla da morajo eno podobno
 te prve riverine narediti, kateri se je rana in meča razčelila.
 To so popisane deli tega prehodnika, ker prav njo imenu,
 je eno riverino tako kakor tudi Antikrista, zato ker bo on
 čes mero grozoviti trinog; on bo Judom te slabe stikelce razklo-
 dov in riverinski navk dav. Da pa ima dva roga, to je to, da
 on bo Judom usvojij svetlobi Messiasa oznanov, kar je
 pa več od njegove hudobnosti, boš poznej slišov. Ko bo te
 Jude na to viro pripraviv, se bo on za enega viharja posta-
 viv, njim pot proti rudecem morju karov, in pelov da bi
 tam od njih Messiasa sprejeti bli. O Bog, kaj za en velik
 razloček je med Kristusom in Antikristom; Kristus je pre-
 bivar u pušavi; 40 dni se je postiv, in moliv noc in
 dan; Antikrist bo pa le u lepih hišah prebivar, ne bo
 hotel vedeti kaj od posta al od molitve in pokore, temuč
 vse nespodobne hudobije, pred katerimi nas Bog obvari.

Amen.

Ta 16. Kapiitel.

Kako Judi u Jerusalem porajrājo, in kako bojo pri tem
 rudecem morju od njih

Messiasa sprejeti.

O kako so teske karni božje, kako so ti brumni Judi dana-
 šnji dan razvraženi od usih kraljestov, da ^{ne} morajo veseli bi-
 ti, nar bolj so od izveličanja razvraženi, ter u temničah ho-
 dijo; oni se sedaj postijo, molijo in prosijo, da bi Bog skorij
 poslov Messiasa, da bi njih težav odrešiv, in njih spet
 u njih očetovo Delelo pripelov, in da bi čes nas kristja,
 ne gospodvat mogli. Poslušaj! kaj Judi od potovanja
 proti Jeruxalemu od svojga Messiasa verujejo in upajo,

Da bo njim angel Mihael trikrat ratrobil, kakor si re slisav.
 Oni pravijo, kaida bo, to drugokrat ratrobil in dolgo, tako
 se bojo u Jeruzalemu usi grobi odperli, in Bog bo spet use
 mrtve žive storil, in njih Messiasa pri Davidu, in Elias
 bo tudi tega Messiasa per Točefa zbudil, in potem bo use
 Judi proč spravil, in bo po drugih kraljih razkrepene
 Jude od useh krajev Sveta zbrav in ukup prokličov, kose
 bo to zgodilo, bo Mihael u četjic ratrobil, tedaj bojo
 Judi od useh krajev ukup zbrani, in otroci Mojzesa u
 Paradiž prišli, Zemlja bo spredej in zadaj polna ognja in
 plamena, in sam Bog pred njimi pojde. Pravijo, da bo Bog
 to studence odperu katiro in drevesa življenja teče, da bojo
 na potovanje imeli kaj piti, da ne bojo žeje terpeli; kakor
 pri preroku Izajju stoji pisano: „Ter hočem u visokih
 krajih vodo pustit teči in studence odpreti, ter suhe
 kraje z vodo napovniti. Oni ne bojo lakoto in žejo, uroci,
 no ali mróz terpeli, temuč samo veselje od njih Messiasa
 zaobiti upajo in verjejo. To bo Antikrist use lahko sto-
 riv, skor copanje, in tako Jude zapelov. Oh kako je
 pravični Bog tuboge s slepotjo karnovar, kako slabo
 oni sv. Pismo raztopijo, in take fabule ven razkladajo.
 Bi mogov eden reči, ali je to mogoče, da bojo Judi ta-
 ke fabule verovali, in ali bi Antikrist to mogov storiti;
 I jes pa pravim, da oni se slabše reči verujejo, katere so
 u bukvah Talmuth zapisane, katiro oni za Božjo
 besedo imajo, in to prazno pisanje za večno zveličanje da-
 rižo, in Antikrist! al bo mogov tako storiti, da ga bojo
 Judi za njih Messiasa gor ureli, on bo en copernik
 čes use copernike, ter bo use peklenške hudiče u svoji

službi imen, kakaj bi on to ne mogel storiti? On bo nje na tem potovanju vesele storil, ker bojo proti Jeruzalem potovali čez ruideče morje. Tadei bojo Judi ukup zbrani bojnimi ta dolgo željeni Messias proti prišor, in nje s čudno veliko denarja častito sprejet, in da še drugi s cesarskimi služabniki u kočijah vozili, on bo pa h nogam šov. Pa Rabinar pravi, da bo na enem oslu jerdil, na tistem na katerem je oče Abraham sedel, ko je hotel svojega sina Izaka darovati. Tako se bo njih Messias ruidečemu morju se približov, in z veliko tavernd denarjami njih gor urev za svoje otroke, pravijo Judi. To oni za rečnico verjajo, in se ne pustijo dopovedati, zato ker Kristusova kri upije čes njih hudobnost pred prestolom sv. Trojice, da njih grehe še niso porabljeni. Pogledaj kaj oni od njih Messiasovega osla pravijo: „Kakor hitro bo on Jude zbrane videl, se bo hitro čes ruideče morje jerdov njih za svoje otroke sprejet, in častito nesel proti Jeruzalemu.

Tudi bi si mogel misliti velikost tega osla, kakov velik bo? to se u Talmuthu ne bere, le to da njegov rep bo šest milj dolg. Oh, šest milj! o vi nespametni Judi, da se Bog usmili. Poslušamo kaj ta Rabinar delej pravi; on pravi: „Pa Messias bo spradi sedel, in preroka Elias za seboj imen, kakor hitro bo Elias na tega osla se usedel, bo on u rog zatrobil, in mi Judi bomo po ovdengi na osla skočili, in ko bomo že usi na osla, in te boljše kraje ureli, bo Messias postavo od nas urev, ter bo usakemu eno klobaso dav in korelskega mesa, da bomo na potovanju prav dobre volje, in upričo bojo veliko kristjanov, da bi tudi radi u Jeruzalem šli, ker bomo pa že mi te boljše kraje posevili, tako bo osel svoj šest milj dolg rep steg,

niv, da se bojo kristjani nanj obesili, in tako naprej protovali
čres rudevče morje, kadar bojo že u sredo prišli, tako bo ta
osev tako ta rep stresov, ali pa v vočo perpozniv, skor
božje perpušenje, da se bojo vsi kristjani potopili, mi se
jim bomo pa smejali. Mi bomo pa srečno z Messiasom
u to zvoljeno Dželo prišli brez use nevarnosti. Ali to
niso fabule čres use fabule, katere Judi trdno verjeto.
Da bi pa moj brauc mislov, da bi jes s tem tem Judom
preveliko storiv, ker take reči od njih pisem; jes pa pra
vim, da oni še več nezdobnosti verujeto, ter pravijo
da je Bog za nje deli te močne reči ustvariv, da bojo
potler oni tiste ušivlali, kadar njih Messias pride.

Tas sem meniv te judovske zakramente pisati pa vem, da
bi vas veliko cviblalo ali bi to res bilo al ne, in bom to ra
šparov, ter delej od teh neizrecenih zverinak pisov, da bo
te to judovsko terdouratnost ložej rastopili, in njih zmesenost
ložej spoznali. Te zverine katere bom popisov, pravijo da
se u Arabiji gor deržijo; potler stoji u Talmuthu da je ne
ki Rabinar, enkrat koto viđev, ta je tako velika bi
la da je vas etoronigalo pokrila; ta vas je imela 60
hiš, potler je prišla ena velika kača, in je porčela to
koto, hitro potem pride en orev ter je porčev to kačo,
in je kletev, ter seđev na eno močno drevo, glej ti moj
človek kako močno mora to drevo biti, da ramore tako
težo deržati. Nato pravi Rabinar, ko bi jes ne biv u
tem kraju hodiv in to drevo ne viđev, tako bi jes ne ver
jev. Nebo pa hoče takega mojstra za učenika posta
viti, katiri je to razklačov, ker veliko hudnosti čres naše
zveličanje pise. Rabi Jehu pise od te tice, katira je ta,

ko velika bitla, da kadar svoje perute raztegne, to sonce po-
 krije, da je potler tema na Svetu. En Rabinar se je po-
 morju vozil, in je tam videl eno tico orvi morja stati,
 katerej je roka do kolen segla; on je potler rekel svojemu
 prijatelju, da tukaj ni globoko do dna; in ko je on to rekel,
 tako se je en glas slišal z neba; da je tukaj preveč mi-
 mi letami en kelen soper noter pridel, pa se zdaj ni do
 dna prišel; iz tega se mora skleniti kako velika mora ta
 tica biti. Bi mogoč eden prazati; kje se zdaj ta kver,
 na gor Derri; jes pravim na gori Eula, kakaj en rimski
 cesar je Rabinarja Jehu prazal; kakaj je Bog te Jude ene,
 mu ^{levu} perglilov, al je on Jor tako močen, da more enega leva
 do perpravititi. Na to odgovori Rabinar; da naš Bog se ne
 perglila enemu navadnemu levu, temuč tistemu kateri
 se u gori Eula gor Derri. Cesar je prosil Rabinarja
 da bi mu tega leva pokazal. Rabinar na to moli, in
 ta lev je račev tako hvaliti, in ko je 400 milje od Rima
 bil, je račev tako tuliti, da so se račele rimske zidovje
 podirati, kadar je sto milj od Rima bil, je u drugič ra-
 tulil, da so ljudi iz Rima bežali, in cesar je na svojem
 tronu omadel. Nato je prosil Rabinarja, da bi stariš
 da bi se lev naraj obrnil, kar se je hitro zgodilo.

U take grozovite zverine se veliko bere u Talmuthu,
 katiro Judi za resnico derrijo, in za en greh imajo, ko
 bi kdo nar manjši eviblav, zato moreš lahko Jol ureti;
 da se oni trostajo, verjejo da njim bo njih Messias na
 takem oslu proti prišel in njih tako sprejel, kako jih
 bo lahko zapelov, je iz tega Joli ureti lahko. Judi so
 na tri deli razdeleni. En del, ta prvi se u Palestino do
 današnjega dne najde, ti imajo navado da grejo vsako leto

na samaritansko moliti, tiste bo Antikrist čes rudiče mor,
 je pelov. Ti drugi so, katiri samo to verjejo u bukvah sta-
 rega Testamenta, kar pa Rabinarji prisejo to use raverjejo,
 te se u Turčijo gor derijo, stemi Antikrist ne bo veliko imer-
 ra šafati, in bo potler Dobir, ko bo že cesar clega Sveta.
 Ti tretki, ti se u Evropi gar derijo, in se tudi u Aziji
 in Afriki najdejo, ti derijo tako terdno kar je u Talmutu
 napisano, da se rajši pustijo martroti al umoriti, kakor
 čes to nar marše besede kaj storiti, in derijo druge ra ket,
 raje in sami sebe pa svete in verne, stemi bo Antikrist
 imer največ opraviti, da bi njih spreobernir na svojo vero.
 To se more lahko spoznati, kako so Judi oslepleni. Mislim
 da ne boš cviblar, temuč z njimi potegniv, rda j višis da
 jes Judom nisem preveč storiv, kar sem od njih govoriv.
 Pastem usmileni Bog, spusti usmiljenje u njih serce da svojo
 terbouratnost spoznajo, saj je on ra nje ra use na križu
 te sleinje kaplje krvi preliv, da bi clovek pogubljen ne biv,
 temuč Boga gledali na večne čase. Amen.

Ta 14. Kapitel.

Kako Drago bojo Judi od njih Messiasa Antikrista
 traktirani.

Kako hitro bojo oni z njih Messiasom u Jerusalem
 pristli, bojo od njih perjatlov sprejeti, in na gostovanje
 provabljeni. I kaj ra enimi jedli bojo traktirani, ti
 misliš? Na to odgovori en Rabinar u Talmuthu; da
 bojo s temi nar večimi Zverinami te Zemlje, in s temi
 nar večimi Tičami tega Neba, in s temi nar čudnejšimi
 Ribami pogoščeni. Kaj bojo pa pili? Rabinar pravi, da
 to nar bolše vino tega Sveta, katere je u Paradižu ra,

stla, in ne u vinogradi, katero je Adam zasadil, in Judom na
 njih gostarijo Messiasom česdar in u svoji skrambi hraniv. Tam
 bojo Judi čudo čes čudo videli enega grozovitega Vol, lepr-
 ga in močnega, ker per preroku stoji pisano, da bo Jude sso-
 jo lepo to rasveseliv. Naj je to za en Vol, in kako se imenu-
 je; na to pravi Rabinar; da se imenuje Telhemuth na ta-
 rend gorah, ker usak dan taurend gor popase. Tje pa se
 gorderči pravi Talmuth. No ta Vol usak dan taurend
 gor popase, tako bi morav ves Svet ukratkom pojesti, nato
 pa čes noč spet raste, kar on podne pojē, tako potler
 pa umiraj u enem kraju ostane, ker ima dosti jesti.
 Mi vemo da se h gostovanju tudi Ribe podobijo. Ko to
 bo njih Messias to veliko Ribo Lefiatan ujel, od katere
 se u sv. Pismu velikokrat bere. Ker je Bog pri stvarjenju
 uselj samca in samico stvariv, tako je tudi tukaj tako storiv.
 Rabinar pravi: „Da bi se taka velika riba ne poridila, je
 Bog samca rešev, samico pa umoriv, in ohraniv, da bojo Judi
 en košček na gostarijo imeli, kadar bo njih Messias gostovaje
 napraviv. Ravno tako je Bog s tem Volam storiv, je tu-
 di samca u samico stvariv; da bi se pa taka velika
 rival ne razvila in Svetu škodovala, je Bog samca rešev, sa-
 mico pa nerodovitno storiv. Rabinar pravi; da je Bog te ve-
 like rivali za Jude ustvariv, in ohraniv. Kako bo ta Vol Tel-
 hemuth naprej prišev, in tudi ta riba Lefiatan, tako mora
 tudi ta tica Parikve naprej preti in se umoriti. O tega
 tica pravi Rabinar; da je ona enkrat ono jajce mesa, in
 u gneva verpla, tako je ta jajca 300 carovih dreves po-
 lomva, in ko se je na enem kamnu pobila in se razvila
 tak je 60 vesi potopila. Stega se dol uxeme, da ta tica

mora velika biti. Da pa h mesu tudi vino sliši, tako pa trósta Rabinar svoje brate Jude, njih Messias bo h temugostovanju ono staro dobro vino za piti dar, katera je u račétku Sveta rastle, in u Adamovih kra-
mih do tega časa skranjeno bilo; ker prerok piše: u tistem času bojo pili dobro vino, jes sem Gospod katere sem jo do, sihnar ohraniv, in bom skorej natočiv, jes jo varjem noč in dan. Na tako gostovanje bojo tudi eno komeđijo imeli, tako Judi od njih Messiasa upajo: kider bo pa komeđijo derov, Rabinar pravi, da ta veliki Vol Telhemuth, in riba Lefiatar. Messias bo tega Vola, in to ribo na lopo poklirov, da se bota tam spilava in tepla; kakor stoji pisano da Iroh sešpila, ko je hšpilenju stvarjen; to zastopi Rabinar, da njih Messias bo s tem Volom in s to Ribó, komeđijo napraviv. To bo moralo veselo biti za gledat ker bo Vol svoje roge na ribo stegov in se igrav injim, in veselo tam okoli skakov, da bo Messias eno Gospodaje imev na to igro. Riba in pa Vol bota oba enako močna, se bota tako dolgo tepla, da bota oba ob uso moč prišla in na tla padla. Tedaj bo Messias per-
stopiv, in oba u svoji usegamogočnosti umoriv s svojo roko; kakor stoji pisano per preroku Traiju: na ta dan bo Gospod s svojo močjo obiskanje derov čes Lefiatar, na, to vunstegneno kacó. To je venvreloženo, da bo Bog tega Vola in to Ribó uhončov, kaver bota re dosti kra-
tek čas tem Judam delala. O vi ubogi Judi, o vi slabi razbrevavci sv. Pisma, kako ste ošlapleni. No bota Vol in Riba uhončana, bojo mesarji pristopili s svojimi noži, in bojo začeli sekati in rezati, in bojo use sorte slatke žvile z njih napravili, oni bojo mize delali, in sreberne talirje, žlice, nože in slak posode pripravili.

Ko bo še use prepravljeno bojo začeli jesti in piti, kakor stoji pisano: „Ta Gospod Bog Sabaoth bo svojemu ljudstvu eno mastno večerjo napravil na tej gori.“ Če teh reči bojo Judi jedli in se prav nasitili, in s tem vinom napili, katera je u Adamovem kramu hraneno bilo, kakor stoji pisano. Vidis ti moj bravec kako se Judi sv. Pismom obhajajo; da si eno tako gostarijo rajtajo. Take gostarije tudiči še današnji dan prepravljajo; oni menijo da bojo u nar lepšem palatu, in nar boljše jedi tega sveta jedli, in nar boljše vino pili; pa oni ne bojo drugga, ko kačé, krote, miši in se več take gredobe jedli. Amen.

Ta 18. Kapitel.

Kako bo Antikrist Tempel, in mesto Jeruzalem
za svoj rezidenc postavil.

Judi se današnji dan rajši pustijo umoriti, kakor ne verovati da bi njih Messias ne mogel lepše postaviti Tempel, in mesto Jeruzalem, kakor je prej bilo. Oni se zanesajo na obubo prerokov. Prvic se zanesajo na preroka Zakarija, ker on pravi: „Jeruzalem bo za obilnosti ljudi in živine deli brez obružja postavleno.“ Če se to ni zgodilo, tako bo ob času Antikrista to zgodilo. To pravi tudi prerok Ezechiel, in tudi Izaija pravi: „On bo moje mesto postavil, in moje ujeté odrešil, brez usiga placila.“ Ker Judi tako močno upajo to, da bo on mesto spopal, tako bo Antikrist morav to storiti, al bo kater da bi ga Judi za njih Messiasa ga ureli. To mesto je najprej Melchizedek postavil. Kral David je pustil to mesto za glavno mesto teh Judov postaviti. Ono obreže četiri gore, ta prva gora se imenuje Morija, ta leži proti solncnemu zahodu, ta druga gora se imenuje Akra, in leži

proti solničnemu zahodu. Tej tretji se pravi Sion, in leži proti
 polne. Tej četrta se pravi Beceta, in leži proti polnoči. To
 mesto je tako lepo postavljeno bilo, da je za en kinc celoga
 Sveta deržano bilo, je bilo dve nemški milji veliko, noter
 je prebivalo 150.000 ljudi. To mesto je velikokrat ureto
 bilo, in slednjič je bilo početo od Vespasianu in Tita,
 skor prerokvanje našega Zveličarja, ker je rekel: da kama
 na kamenu ne bo ostav. Per 10 krat 1000 jih je skor meč
 kora urelo; 97.000 jih je bilo na dalne kraje prodana,
 tideset & ukup jih je bilo za en srebernjak predana, h
 špota ker so oni njih Boga za tideset srebernikov ku-
 pili, in kakor enega razbojnika umorili. Potem je osta-
 lo dolgo časa podeto, dokler ga je en cesar spet posta-
 vil, potem je bilo spet od Turkov razrujeno, potem
 je u tem letu 1542 od turškega cesarja postavljeno bilo.
 Poter bo še u Antikristove roke prišlo, zato ker veliko
 Judov u nji prebivajo, in na njega čakajo, kakor lačni
 na jesti. Pa imajo tako en Tempel tam Judi, drugi Tempel
 je pa božji grob, proti solničnemu zahodu, je tako kakor
 en grad. Ko bo Antikrist prišel, tako bo on vse okoli leže-
 ce gore in doline u obrižje sklenil in mesto postavil, tako
 da na celém Sveta ne bo večjega, lepšega in luštnjega ka-
 kor Jeruzalem. O kako si želijo Judi, da bi se mesto Jeru-
 zalem skorej postavilo, kako prosijo noč in dan, da bi njih
 Bog uslišov, in skor postaviti pustov Jeruzalem. Antikrist
 bo resnično njih pogerengo sporniv, da bojo nekaj časa to
 mesto poseli; pa v nebeški Jeruzalem jih malo pojde, to
 se ne more drugače zgoditi prej, da se s celoga srca & spra-
 oberojo, in Jerusa za pravega odrešenika spoznajo. Pa Judi ni,

majo milosti, oni ne mislijo, da se to na zgorej postavleno
 viro, le nebeško kraljestvo rastopi. Takor pravi Trojica
 prerok.: Jeruzalem, in Sion od zgorej u mesta našega
 Gospoda na visokosti, naše oči bojo mesto Jeruzalem gledale,
 čes mero bogato kraljestvo večnega prebivališča."

To se ne more od mesta Jeruzalema na zemlji rastopiti
 ki je tolikrat razvijano bilo, in ne bo pod južovsko oblast
 prišlo, prej da Antikrist pride. Ta moj kristjan! u me,
 beškega mesta Jeruzalema je to govorjenje rastopiti, katero
 Judi tako narobe rastopijo u svoje skroti, in je za Jude
 zapeto, če se ne spreobrnejo. Boga prosimo, da bi njim
 oči odperlo, da bojo krščanega Jerusa za svojga Messiasa
 spoznali; saj Bog sam pravi da noče smrti grešnika,
 temuč da se spreobrne in živi. Moj kristjan! saj ti sam
 spoznaš, da Bog ni nobenega za pekel stvariv, temuč
 za veličanje. Zato jih mi ne pogublamo zato je božja
 pravica; temuč Boga prosimo za nje, da bi usi akup-
 tja prišli za kamor je nas Bog ustvariv, da se bomo z
 njim vred vesdili na vekomaj. Amen.

Ta 19. Kapitel.

Kako bo Antikrist use Jude za duhovnike
 involir.

Judi upajo od njih Messiasa, ko bo mesto in Tempel
 re postavleno, tako bo njim njih Messias use u duhovni-
 ke blagosloviv. Da potlej oni nič drugače kakor u duhov-
 nih oblačilih bojo ta no sem hodili, kristjani njih bojo
 morali pa streči, in ne bojo nobene oblasti čes nji imeli.
 Takor stoji pisano.: Vi se imate božje slušabnike imeno-
 vati, vi imate blago hajdar jesti, in za njih drage reči po.

trudit. Tako lahko bo Antikrist Judom njih želje spol,
 nivo, zato ker bo on vse razklade tega Sveta imen, in tudi
 vse hudiče tega Pekla za pomoč, zato jes ne dvabljam, da
 kakor je David, stem rodom Levi en poseben red u posebnih
 časih napraviv h časti boji, tako bo tudi Antikrist
 Judom storiv, in nje Mojzesa in Arona za Duhoonike izvolil
 in mariliv. Judi pravijo: da bojo ravno tako oblačeni, kako
 so v starem Testamentu bli, da so ravno med Judi veliko
 visokih Duhoonikov, tedaj bo vendar eden vreden da bo nau
 use, kateri bo čast imen kakor en kralj, in tisti Duho
 niki bo nosiv čudno lepo oblačilo čes katere se je čuviti.
 Spodaj bo imen iz rasukand žid belo kuto, na vrh eno
 škrlatasto sukno, katero bo en malo krajši kakor spo
 dne, in bo renim rumenim židanem pintu preveran
 okoli pasa, na plečah bo imevo to oblačivo iz porlačenih
 žid stojeno, z rožensfarbano in z rudčev žid izšivana na
 vsaki strani bo imevo šest imen izraelovih otrok, na
 perse bo imen na štir vogle eno Plato usrlato, in te dvanaest
 ročave zamerkanne iz zlatnimi kamni okincani: na glavi
 bo imen iz belih žid stojen klobuk, na tem klobuku bo stalo
 napisano nauk te prave resnice. O tega oblačila stoji
 napisano u teh drugih bukvah Mojzesa. To ravno tega višji
 ga Duhoonika bojo tudi 24 drugih Duhoonikov, kateri pa
 ne bojo tako oblačilo imeli, pa vendar še radosti lepo, bojo
 imeli z židano pinto ukusp židano sukno in en bel persten
 kikel, in iz belih žid stojeno kapo, zraven tega bojo še
 druge na več deli razdeljenih Levitov, vsi u belom židanem obla
 čilo oblačeni. Judi so te najninge da kedar bo njih Mes
 sias prišov, bo njih vse za Duhoonike storiv, mlade in

stars, velike in majhne, da oni ne bojo kaj samo pri božji službi lepi, temuč u tem oblačilu po tergu gor in dolu hoditi u časti kakor svetniki. No bi Judi slepi ne bli, tako bi take norčave reči ne uverovali, menijo da bojo povsode tako oblačivo imeli. Prerok Ezehiel njih visokost potlači, ker pravi: Da ne smejo drugje to oblačivo imeti kakor pri božji službi u Tempelcu in na betofu, potler ga morajo sleči, in hraniti, kaj to oblačivo je sveto, pri svojih opraviilih in ljudeh morajo drugo oblačivo imeti. Rabinar jih pa trošta, in pravi: „da njih Messiasu bo lahko preisprišlo, da bo mogel usim veliko takih oblačiv napraviti. Da bi jih loče rapelo da mu bojo rajši ubogali; Judi so te majninge, da ob času njih Messiasa ne bojo delali na plači, no temuč rakstonj. Oni pravijo da mi kristjani bomo njim naše blago in denarje prostovolno prepustili, in se njim rahvalili da bojo nas živeti pustili; kakor stoji pisano: „Tuji bojo togj togj kralj postavili, in krali ti bojo služili; tvoje vrata bojo odperle stale, da bojo blago noter nosili, kateri ti ne bojo hotli služiti ti morajo umreti.“

I takom pisanjem Rabinarji Jude troštajo, in pravijo, da ob času njih Messiasa bojo vsi krali in kraljstvi nas hajde imonujajo to je kristjani; bojo uso njih premoženje u Jeruzalem prinesli in njim ~~prinesli~~ čes dali, in kakor sužnji njim služiti. Da se bo veliko kristjanom tako zgodo, je za verjeti, zato, ker je na turškem njih veliko taurenih ujetih, te bojo Turki juom čes dali, ker si bojo dobri med seboj kakor eni brati. Pa da bi njim krali morli služiti je kaj ena prazna reč, nato ker bojo čes majhno od Antikrista veliko navarženih, kakor boš potler slivov. Kaj menis ti! kaj bojo Judi za eno veselje imeli pod njih Messiasom. Oni bi se že udaj veselili, ko bi se kristjani poprpravili, kaj se le tedaj

ko bojo naš hreh jedli, in naše otroke žive na križ pribijali, in morili; ter bojo več kakor 6000 kristjanov skor strupeno vodo umorili; od drugih krajih se molčim. Ta prehodnik Antikristov se bo venspuštev s svojo vojsko, in bojo taka termirali, bojo vasi in grode prarnili, in njih majhne otroke beguzeli, in u Jeru. zalem pelali, nekatere bojo na potu srečali, in njih umorili. Tedaj se bojo naše oči odperle, in le preveč bomo spoznali kaj smo za to zaslužili, ker smo pustili te Jude med nami mirno prebivati.

Ta 20. Kapitel.

Od tega sučnega časa Judov pod njih Messiasom Antikristom.

Tar sem dosihmar od teh reči povedov, je celo malo kar Judi od njih Messiasa upajo in verjejo, oni to sprobajo skor Jeremija preroča, kar pravi jez nji hočem prisočiti u. kup nabrati, in proti polnoči pelati, naj bojo re slepi, kromi al noseče žene, skakim velikim veseljem bojo oni tja prišli. Koder bojo re use ukup zbrani u eni deželi, tako bojo oni gospodovali od enega kraja do drugega, in katera dežela se njim ne bo podvrgla, tista mora počista biti, ko bo tedaj en kristjan kateremu Judu kaj hudega storiv, tako se bo ta nad njim se masčevav, to spornajo nekatere brumni moži, pa svojo nalogo spošaj obdržijo. Il drugemu pravijo Judi, da bo njim Bog njih življenje podalšov, da bojo oni tako dolgo živeli, kakor eno drevo, kakor njim Bog pri preroču Traiju obľubi, kar pravi; da dnovi tega ljudstva bojo I kakor dnovi enega drevesa, da ne bo en otrok umorv dohla svoje dni ne spolni, pravijo da bojo tako dolgo živeli kakor oćak Noe. Tudi pravijo, da u tistik časih bojo oni Boga od obľicja do obľicja gledali, kakor njim spet

prerok obljubi, ki pravi: Ta čast tega Gospoda se bo dala
 je dala, in use mesto bo videlo Gospoda iz ust govoriti. "Ker
 pravi; moj Duh hočem jes vendarliti ces use mesto, in vaše
 sine in hčere imajo moč govoriti. Tukaj pravijo, da bojo ju,
 ti preroki gratači usi, in menijo da bo njim use sleht djanje
 od serca proč uredi; ker pravi prerok Ezechiel: „Jes hočem to ka-
 menitno serce od vas uredi, in eno mehko serce u vas strati-
 ti. Pravijo da bojo eno srednjo luft imeli, od njih Messiasa
 ki pravi: „Jes hočem eno novo nebo in zemljo storiti.“ O te-
 ga bojo oni dolgo živeli, in zdravili bojo, kakor pred potopom;
 oni bojo se v starosti prišni, kakor njih Tasalimus trošta,
 ker pravi; da oni bojo kakor palmovc in rose cveteli, tako rasti-
 mo da ti lepi judi. Tudi da njim bo rito sama od sebi rastla
 kakor bo enkrat rasjana, kakor te vinske tertje tud, Prerok
 Orijas pravi: „Oni bojo gor sli kakor cedr, in bojo cveteli ka-
 kor grozde. Kader bo en Jud od njih Messiasa der pogre-
 rov, ga bo dobiv, pograjte u enem suhem času on der, in
 megla bo der dala da bo usako želose se napravoro. Il sestemu
 pravijo, da tedaj ne bo kakoga sčela med njimi med ljudmi, ali
 z mešnjave, kakor nas Bog skos preroka trošta: „Jes hočem eno ro-
 vero storiti z zverino in nebes in zemlje, in hočem meč od ljudi
 uredi, ker bo kotov med hajci probirati, bo pa Messias pokoj
 med nje storiv, in zapovedov da ne smejo po orožje sečiti; ker pravi
 prerok Izaija: „On bo hajce soviti, in bo veliko ljudi karmorati, in
 nje ne bo pustiv se rojstvariti; ja z eno besedo, teh ljudi veselje
 bo neizrečeno, oni se bojo tako veselovali, in gostarije derali,
 nam kristjanom bojo pa veliko radlog napraviti in tako mar-
 trali da ni za urediti. Oni bojo Boga za to hvalili, in bo slišat
 en glas tega veselja, en glas ridanje, in en glas tih, kateri hvali
 ljo Boga za regirenjo, kakaj on je dobrotljiv in usmiljen, in njegova

Obrota ostane velomaj. Antikrist bo tudi ženitve Deržov, tudi bojo
 žen imeli kolikor bojo hoteli. Oni z razpnanjem dolizemejo iz psal,
 mor iii postavi, ki se bere: „K togi uradnosti stojijo kraljeve
 hčere in kraljice, k togi pravici u svetlem oblačilu oblečene,
 z vse sorte farbe. To govori sv. Duh o svoji nevesti na zemlji,
 o katolske cerkve, katero je njegov čini Sin tako močno
 ljubiv, da jo je s svoj kervjo o usih maverov očistov, in na
 to pravo stran postaviv, in z oblačilom ljubimi obleker, z
 usimi farbami; to je z svojimi čednostmi oralošor.

Tudi pa o tega nočjo slišat, in pravijo, da se to le otre,
 ne njih Messiasa rastopi, in mislijo da njih Messias bo
 same kraljeve hčere za žene imev. Pravijo da vsak kralj
 se bo za srečnega Deržov, kateri bo svojo hčer temu Messiasu
 dav. Ta kralica koatera mu bo stala na desni strani, se
 ima u veliki časti Deržati, ta je ta u tem svetlem obla-
 čila oblecena kraljica z vse formami farbami, ta je ta prva
 va nevesta tega Messiasa rastopiti, ona bo ena Judinja koatera
 mu bo na tej pravi strani stala, in u njegovi palači prebivala,
 Druge kraljeve hčere bojo pa koj u eni jirbi prebivali, in ne bo-
 jo k njemu pušili, da jih bo sam pogorov. Oh koj bo za eno
 veselje, ker bojo eno ženo za to drugo smeli ureti, in tako re-
 nivali, pili in jeli in skakali, da ne bojo kraja al mere ve-
 deli. Da bo pa njih Messias s svojo ženo in z drugimi kralica-
 mi veliko stek imev, in bo z njimi dolgo na Svetu živov,
 in potler bo s temi drugimi umerv, njegovi stroci bojo pa re-
 giongo selega Sveta prevzeli, to oni rastopijo iz pisma Irai-
 ja, ker pravi: da on bo eno dolgo govajoč seme vidov, to je da
 on bo dolgo živov, in njegovi stroci bojo tudi za njim regitali,
 in vsi za njim praveče bojo dolgo živeli. Ko bi tudi slepi
 ne bli, tak bi se njim ja oči odperle; da prave le od Kristusa

govori, in tako rastopijo, kedar bo on svoj duh za nje dar, tak bo eno dolgo gverjuče seme videl. To so prave besede preroka, ker on a našega veličanje od besede do besede popisuje, ne ženitve in mesene žene veliko manj rodov. Oh kako prav imenuje prerok Jude, firste Sodome in Gomore, oh kako strašno bo pravi, čni Bog Jude ob času Antikrista karnovao; oh kako upije Kristusova kri u nebu, in kliče očeta nebeskega za maščevanju, pred katerem se imamo mi prestrašiti.

Ta 21. Kapitel.

Kako bo Antikrist s Egiptovskim, in s drugimi kraji se vojskovar.

Judi so te majninge, da kedar njih Messias pride; da bude ves Svet pod se dobiv, in vse kralje premaga, in en oblastnig celega Sveta postav. Oni to skusijo iz sv. Pisma, iz Psalmov, ki Messiasa imenuje enega kralja te močnosti, enega Gospoda te moči u visokosti. On je tudi k vojski opominen, ker pravi: „Priverži svoj meč na tvoje bice, tvoji naj po moči ostri, in ljudstve boji pred teboj padali.“ Tako bo on svoje sovražnike pobiv, on bo na ta dan, u svoji jeri vse kralje pobiv, in on bo selev med kralji, in bo veliko dporovljenje stvariv. Prerok Traija ne samo potvdi, temuč tudi pravi: kako bo njegova vojska, in opominja Messiasa, kakor je ta, ki je od Adama prišv, s farbanimi oblačili, za kaj je njegovo oblačivo rudeč; Messias pravi jes sem ljudstve podero, in mojo obleko z njih krovjo prostropiv, in okoprov.“ To Judi rastopijo, da bo Messias velike vojske imel. Tudi nimajo toliko luči, da bi spoznali, da ta ni od njih Messiasa rastopiti, temuč od božje reči. Njih Messias me

bo koj posretni vojske imer, temuč tudi čes Boga, in nje-
 gove Svetnike, ker stoji pisano da bo on čes tega Narvi-
 šjega govoriv, in njegove Svetnike premagov, in u njegove
 roke česdani. Tato pravijo od njega Sibile: „Antikrist
 bo pustiv skor svoje hudiče kurti, ta Svet. in Ljudi
 martitati in ravaliti. Ker bo Antikrist te Tude u Egip-
 tu tudi pod seboj imer, tak bojo ti Tudi to čast Egipcov,
 skemu kralju ureli, kralj bo potler na nje segov s svojo
 brambo, in njih kornovav. Teategadel bo pa Antikrist
 z eno Armado prišev u Egipst; kralj se bo čes to račuvov,
 pa vendar bo vojsko z veseljem račev, da bi stem Tude po-
 tlačiv, pa ko bo on za orožje segov, bo tudi za nesrečo
 prijev. Kakaj Antikristovi vojaki bojo tako na njegove
 vojaka skor copernijo mijači, da bojo njim nehtere
 terdnjave radovalno česdali, tako da bo kralj skor
 pol kraljestva zgubiv, prej da bo sovrarnika preiseboj
 videv. Tedaj se bojo kralju oči odperle, da bo svojo nevar-
 nost spoznav. Tedaj bo svoje sosedv pomoči prosiv, in z
 njimi z Antikristovem terdnjše sepejevo, pa ne bo nar-
 majnše kaj opraviv, temuč bo u eno tako navlogo prišev, da
 si ne bo vedov pomagat. On bo kralja iz Afrike na po-
 moč prosiv, da bi s celo svojo močjo u Egipst prišev, z
 Antikristovemsi se vojskovat. Pa Antikrist se bo u svoji
 prevzetnosti, in povišanje svoje moči, kralju posmekovav, in
 ne bo hotel slisat od mra, milost ali nemilost, on hoče vse
 opustošiti. Kaj hoče sedej kralj storiti; koro in serbo
 Tudem pod noge určiti je spottivo, svoj tron in deželo temu
 človeku česdati, je žalostno in teško. Kaj hoče ta ubogi
 kralj storiti, za pokoj prositi je gerbo dalje vojskovati se, je

nevarno, Antikrista premagat ni mogoče, in to kraljestvo, kati-
 ro je on od svojih starišev erbov, in dosihmao tako srečno ula-
 ivo, Antikristu čresovati je težko. Se bojo pač napravili, tega
 Antikrista premagat, in rajši s častjo se vojskovati, kakor se
 špotljivo podati. Tako se bo s celo svojo močjo ukupaj
 zbrav, in proti mestu Macareth marsirali, in na tem
 velikem polju u ordengi postavili, in antikristovo vojs-
 ko čakali. Antikrist, ki je že dolgo na to čakav,
 bo tudi svoje kolnirje u ordengi postavil na polju
 Ezejel. Pa bojo antikristovi že na kraj prisli, bojo
 Egipčanski začeli strelati, in antikristove u boj kli-
 cati, in svoje bolj serčne narečiti; in tako se bo vojna začela.
 Egipčani bojo strašno strelali, in s sablami sekali, tako da
 bojo menili, da bojo Antikristovem veliko škodo napravili.
 Pa bojo že dolgo strelali, da bojo že skor vsi onemogli,
 tako bo pa antikristovem ravno toliko škodo, ko bi nič
 ne bili on strel storili, in tudi nobenega s sablo use-
 kali, ker antikristovi bojo skor copernijo tersi ko jeklo.
 Antikristovi nje bojo pa sekali in tergali, kakor črva
 žverina, in ven iz polja ragnali. Egipčanski bojo svoje
 Regimente spet ukup zbrali in se u novič z njimi skusili,
 pa bojo ravno toliko opravili kot prej, ker bojo hudiči
 antikristovem pomagali, in antikrist bo u raku eno tako
 bliskanje in germenje napravil, in dež, hudiči bojo dim njim
 dim u oči gnali, toliko da se ne bojo radušili. Na to se ne
 bojo dolgo vojskovali kralji, temuč bojo gledali kako se bojo
 žive ohranili. Pa veliko stidiv, oficirjev, in oni, ti trije kralji
 namreč, bojo žive u antikristove roke prisli, ne bojo mogli
 bežati. Kakor hitro bo nje Antikrist uglediv, tako bo
 rekel: "Ravno sedaj morete mrtvi biti." Pa bo svoj meč po-

tegniv, in njim glave odsekov, in umoriv, in nje na polje
kakor pse lerati pustev. Potem bo on svoje perjate, tude
u Egiptu, in Afriki uhiše in kraje teh ubitek kralov
poslov, in ukarav pososti in uvidati; in bo razpovedov
ves kraljevi rod po turški sēgi doprepraviti, in svojo
regirengo napraviti, da kaver se bo on za Boga vendar,
da bi tem prej mogev od njih cēsēn biti.

Ta 22. Kapitel.

Kako bo Antikrist en oblastnig celega Sveta postav.
Ko bo Antikrist te tri krale doprepraviv, bo tedaj on
sele imeniten postav, in bo na use viže traktor,
kako bi mogev en oblastnig celega Sveta postati.
On ne bo te razoblene želele zase ohraniv, temuc bo dru-
gim podariv, in bo radvolen, da mu bojo usako leto
en majhen davek dali; on sē ne bo skarav hud, temuc
dobar, pohlepn, pobožen in usakemu prijazen kateri
bo u njegovo kraljestvo prišov. On bo u usakem tako
sladko govoriv, da se bojo ti nar modrejši čres to račūviti;
njegovi svetosti in lepimi nauki. On bo u svojimi zol-
nirji tako lepo obhodiv, in nje skor. podarjenje denar,
jov, in drugih dobrot napraviv, da se bojo tako u nje,
ga rajubili, da ne bojo na kaj drugega mislili, kakor na
to, kako bi mogli njemu celi Svet pridobiti. Antikrist
ne bo pustiv si zapariti, da bi rad en oblastnig celega
Sveta postati. On bo na videx usmiljenje imer naid nepokoj
med ljudmi. On ne bo kakega človeka pregnav, ali kake-
ga kralja ki mir ljubi; on bo rekev; meni je kar da ne
morem te uboge zglikati, meni se u sace usmilijo, ker
meni je Bog poslov, da moram ljudi u pokoj opraviti,
jaz nočem enega krala pregnati iz njegovega kraljestva

pregnati, ker hoče le u miru živeti, in svoje podložnike pri miru pustiti, in ne stiskati, on jih noče pregnati, te, muč, ra svoje perjate goruketi." Vsi bojo Boga hvalili in njim je enega takega svetega knera poslov. Zato pravi sv. Pismo: Da bo on ~~tako~~ u govorjenju kakor postojna, ka ta Lucifa bo skor njega kakor stord slatke besede govoriv. Zraven tega bo on druge čudre Idor, da bo vsaki dan več ljudi dobiv, nekateri se mu bojo sami česdali, in tudi te kolnirji bojo gori učeli, in bo vedno močnejši postav, bo druge med svoje kolnirje zmešov, in njih u razne Jeréle poslov, da bojo tiste premagali in ra njega pridobili, kateri se njim bojo pa roperstavili; tiste morajo karmovati. Oni pojidejo u Ameriki, u Aziji, u Evropi po usih Delih Sveta gledat ali se bojo ti sedem kralji podali, ali se bojo roperstavili. Ta Antikrist sam bo potovar po usih Delih Sveta, po suhem in po vođu proti Konstantinopolnu, in bo en tak krup nastav da ni ra črečti, usi se mu bojo podvergli, in bo svojo oblast tako srečno storiv. Kaj misliš ti, ka, ko bo to mesto ureto, ali skor šturmanje, ali strelanje, ne Turki pravijo; da to mesto bo skor petje ureto. To oni spricajo iz prerokvanj. Da kakor hitro bo Antikrist s svojimi Guđmi pred to mesto prišov, bojo račeli ono pesem peti, to je to ime božje klicati, in tisto minuto se bojo mestne urata sama oiperle skor copernijo, da bojo hitro mogli noter iti. Kakor hitro bo Antikrist noter prišov, tako bo naravnost proti kraljevi palači šov, in bo si kraljo krono na glavo postaviv, ra znamenje, da je on en oblastniđ celoga Orientalije postav. Če bi eden rekev da to ni mogoče; jes pa pravim, kaj da bi to mogoče ne bilo, ker bo Antikrist en copernik, in Lucifa je z usemi hudici na pomoč imov; zato mu bojo oni to gotovo pomagali.

Ti kateri bojo poslani, u Azijo, u Evropo, bojo tudi srečni, ne predavetje imeli; oni bojo rimskemu papežu eno desilo, u to drugo ureli, in h njemu tako dolgo silili, da ga bojo o njih roke dobili, ali pa bo na tikem pobegniv. Rimski cesar od Avstrije bo od Antikrista čisto premagan in razijan. Antikrist bo pa en oblaštnič celega Sveta pastar, skor svoje vojaške Gosposde. To je večet, da tisti čas bojo deset kralji u rimskem cesarstvu uladali, od katerih bojo tri od Antikrista premagani, ti drugi sedem se mu bojo pa prostovoljno podali, in njemu vse rakla, inice in perle, in se ne bojo pustili oprariti, da bi njim rav bilo. Oni bojo raklade ukup rbrali in njemu poslali, in ga pustili skor druge ljudi prositi, da bi nje kotar u svoje varstvo sprejeti, in te raklade ureti. On pa ne bo ne kaj blago urev, temuč ~~temuč~~ bo še drugo blago prižjar, in njim naraj poslov, rekoč: Da je ravosti da se le njemu podajo, ker jih hoče on ra svoje perjatte gor ureti. On bo zraven tega tudi veliko ravnirjev njim poslov, ko bi se kateri sovražnik podstopiv čres njih se vopskovati, da bojo pred njim obravnavani, da bi njih s tem bolj poterdiv, in njih obljubiv se veliko več poslati, katera bojo potrebovali.

Tiste, in take reči bo on storiv, katere mi sedaj ne razumemo. To on ne bo storiv iz dobrega serca, temuč da bo on ljustru stem nase potegniv, in da bi lože tri stjane h ratarjenje njih vere popravit, in veči dobicček temu Luciferju storiti, on bo njih pregnav, in Luciferja tako povčlov, da ni ra popisati.

Potem kir bo on ra svet, en del skor orožje, en del skor golufijo nase potegniv, se bo on več in več prev,

rov u svojem srcu, in bo na vse načine glebov, kako bi mogel en Monark teh dobljenih kraljestov postati, on bo praved u en greh u to drugo, da bi s tem Luciferjo eno dopačenje storil, da bi mu še ranaprej na strani stali hotev, in njegovo željo spolniti, to da bi ga za Boga molili. Temu slabemu nauku se bo veliko Kristjanov počelo, in bojo temu Antikristu služili, in ga ~~za~~ Boga molili.

Ta 23. Kapitel.

Kako bo Antikrist vse Kristusove spomine u sveti deželi doperpravil.

Ti imaš vedeti, da Antikrist ne bo koj en oblastnik celega Sveta, temuč da ga bojo ljudi za njih Messiasa gor uveli. Potem se ne bo dolgo u Konstantinopelu gor deržov, temuč se bo u spremstvo teh Judov, Turkov in ožpravljenih Kristjanov u Jerusaleem počel, in se tam za pravega Messiasa na Davidov prestol se uselil, in svoj notrajni strup čes nas Kristjane račev izlivati. Na tem potovanju se bo tako sveto deržov, da ga bo veliki ljudje za pravega Messiasa deržavo. Da bo pa ta predhodnik u tem urednem kersanstvu eno tako nevednost napravil, zato ker je sam en kristjan bil, kakor pravijo nekateri škofi, ko bojo pred njim ljudi tribe dol polagali, bo on tiste rad sprejel, raven tega se, se bo pa u pest smejov, da se u kersanstvu take reči gočijo. On bo do povernil kar od njega prerok Daniel pravi; da bo on na tistem noter perlaov, in kraljstvo beg urev. On bo resnično na tistem prišov kakor en per, skor svojo brannost in pohlevnost ljudi oslepil, in čast Messiasa, in ime pravega Boga per celem Svetu ruderšov, nas Kristjane bo pa u veliko nailogo napravil.

Tes sem veliko pisov od te hudobije Antikrista, pa ni

sem nikomur jere storiv. Zato kočom besede svetega
 Filipita pisati; kako bo ta sveto, in pohlevno jagnje
 Antikrist in Jeret volk grator; ker pravi ta sv. mar,
 ternik: „Antikrist bo u račetku svojega regirenja celo
 gnauliv, gubernir, pokojen, Dobrotliv, cesarje ne bo drašiv,
 on bo sv. Pismo ljubiv, Duhovnike častiv, stare ljudi visoko
 stimav, to čast jemanje ne bo poslušov, krivične priprave
 ne bo sprejev; on bo pohlevn proti ubogim, in usmiln
 tem ki nevedoge terjajo, jim bo k pomoči perstopiv, on
 bo udove močro okrabiv, kekar se bota Eva prepirala
 ju bo zglikov, on poreče njima: oh ne pustita solnce k bo,
 rji gnadi jiti šker vaš jero. On od račetka ne bo koter
 Sveta posesti, on bo zlato in srebro tem ubogem rastalov,
 to bo on iz gole zapelivosti storiv. On se bo braniv, in se
 bo te časti nevednega storiv, ker ga bojo Turki, Tudi in
 Kristjani prosili, Da bi on to kraljestvo zase uver.

Ko ga bojo oni za krala storili, bo on u tej sveti Dene,
 li use spomine našega Zveličarja Kristusa pustiv po
 Zreti, on bo sam klastno roko eno šrift narediv, in na
 usih krajih venicov, ta šrift se bo takole glasila: Kdor
 ima lust naj pa počira Kristusove spomine. O Bog!
 tedaj bo ta o Prerokov, in Kristusovo prerokvanje svoj
 račetek imela. Tedaj bojo u sv. Jeretli use Cerkve čisto
 počerte in posute gratale. On bo ljudem pustiv svojo brivkost
 občutiti, in svojo hudicavo voljo nad njimi ohlačiv.

Oh kdo bo veselješi kakor Tudi, in kekar bo zlastnejše
 za Kristjane kakor tedaj, ko bojo slišali, Da povsode so raz,
 nešene cerkve, in sv. spomine razmetane. Oh kako se
 bojo Turki in Tudi veselili, ko bojo oblast imeli use katol.
 ške cerkve počreti. Merto Jerusalem je večkrat premaga,
 no bilo, pa sv. kraji so bili usledj prihaneseni, tedaj bojo pa
 kekar usmilenja počerti. Ko bo tisti dan počranje prišlo, bojo

Tudi s usim ročjem kar se h poriranju sliši, kakor dirja
 večina prišli, ter porečejo, poriramo spomine tega kurbi-
 shega sina, ki je nas u tako dolgo revšino pripravil.

Tedaj bojo leteli od enega kraja do tega drugega, kjer se
 Kristusove spomine govorijo, in so sv. poble obiskane.

Najprej pa pojdejo, in bojo hišo ki je sv. Peta ujet biv
 najprej poverli, zato ker se ta hiša, hiša Tudor imenuje. Potem
 imenitni samostan, in okoli stojéce cerkve, kakor cerkev
 prečiste Device Marije, to bojo do dna poverli, in svojo
 hudo vno voljo ohladili, ker njo eno kurbo imenujejo.

Potler bojo čres križev pot sli, in jo poverli. Potler pojde-
 jo h temu kraju kjer je Pilat Kristusa sodil, kjer
 je ena kapela te žalostne Montere Borje, kar je ona ondi
 omelela ker je njen sin na tem kraju ves rastepen s teshim
 križem obložen srečar, oni bojo na to kapelo tako jerno segli
 da bojo nardi, in nar več kar bojo mogli je hitro raznesli.

Drugi Tudi in Turki se bojo čres borje grob podeli kakor oni
 volki, ta cerkev je čudna lepote, pa oni bojo in nje kmalo
 en kup kamenja narahili. Oni bojo vrata ulomili, in nar,
 prej to kapelo na gori kalfariji poverli, ena kapela na to dru-
 go bo poverla, ena svetinja na to drugo dol ureta, in razga-
 na ali poteptana. Kaj misliš ti? s kako seritostjo bojo
 oni na sv. kraje segli, na grob Kristusov, in bojo njega,
 njih pravega Messiasa preklinjali. Te sreberne lampice bojo
 naprej rase ureli, potler se le bojo njih roke na borje
 grob stegnili, in bojo tako razstali in izkopali, da ne
 bo nobeden Kristjan vedov kje je ta cerkev stala.

Ko bo po mestu re use poverla, se bojo pa u dolino
 Tozafat podeli, in tam use cerkve poverli, da od Kristus-
 ovih spominov ne bo nič ostalo. Gorje monstancem in
 sv. kelhom kjer hostije hranujejo, kako bojo oni to u

njih nečistimi rokami prijemali, in u svojih hišah na gerd na-
čin rabili, podobne Matere Božje, in Terusa na tla metali in
z nogami potepali. O Bog! kdo more to brez sovs premisleka-
ti. No bo že vse ukup pobrano, tak bojo rabinarji vse res-
ke, slamo in žveplo prižgali in razgali. To se bo pro celi
judovski deželi godilo. Kaj meniš ti kaj bojo tisti Kristja-
ni mislili kateri bojo tedaj tam uprli, oni se bojo jokali,
in roke na vrh glave sklepale, in žalovali se milo čes-
te sv. kraje in stopinje našega Zveličarja Terusa Kristusa
in čes prelivanje svete krvi katero je on prestav, kako
bojo oni h ridkvali, ko bojo videli Jude, te svete posode, kel-
he in monstrance z njihov nečistimi rokami prijemati in
operiti, in jo seboj na gostarijo jemali, kako bo to
Kristjanom u serce bolelo. No bojo videli mašne oblačila
jemati, rase narečiti, in ofertno z njimi okoli hočili. Kako bo to
Kristjanom težko djalo, ko bojo videli te drage perstane tem
Judeam na perste, in te lahke bisere kateri so kralji
pred velikimi letami h božjemu grobu oprali, je bojo pa Jude
na njih glavah nosili.

Ta 24. Kapiitel.

Kako bo mesto Konstantinopel podrt, in veliko drugih
krajov.

No bojo ti sv. kraji podrti, bo Antikrist od dne do dne
pustil svojo hudobnost obćuditi, in več, in več svoj hudi-
čev stup ven spustil, nar več pa nad kersianstvo. Tako
pravi sv. Eprem: od tistega časa ko bojo sv. kraji po-
drti, Antikrist ne bo več dobrotliv, brumen, pohlevn in
usmiln, temuc bo račev celo terd in oferten grtatati, za-
to ker ta u njem prebivajoči Lucifer je čes use ferda,
mane duše hudoben, ko bo pa venspušen, tako ne bo
mogel svojo hudobnost delj zakrivati, da bi mogel tiste

velike reči občutiti, in razmerkati.

Ker pa Antikrist svoj sevek ne bo hčē drugje svoj imov kakor u Jeruzalemu, tako bojo tudi eno prošnja pisali, in mu ga dali, in prosili, da bi njim pustiv po drugih kraljestvah tudi potirati, da bi on kraljestve na se potegniv in en punt z njimi razčev. Tudi mu bojo to rategadel prosili, ker so oni po mestah veliko preganjanje, je od Kristijanov terpeli, da bi se tedaj mogli na njimi se masčevati.

Ker pa Antikrist noče drugje stanovati kakor u Jeruzalemu, tako mu bo ta prošnja dopačila, in bo na use višje traktor, kako bi mogov Konstantinopol premagati, in potreti. Ta Lucifer mu bo noter dal, da mora te deset kralje skušati, ali so mu pokorni ali ne. On njim bo pustiv povedati, da se morajo skup zbrati, in popravit use kar h vojski sliši, in priti pred Konstantinopol in mu pomagat tisto premagat, in potreti.

Kralji se bojo na to povelje hitro napravili, in po dožnosti na pomoč pristi, in ga se razhvalili na to.

Nekateri pravijo, da stoji to mesto na sedmih gorah, in ga imenujejo Rim, ker ima od desetih kraljev pover, to biti, in jo imajo za eno Mater kurbarije, in pijanosti od kervi svetnikov, kakor se bere u Tanerovih prika, xnih u 14 tem Kapitelno. Pa to se ne more od mesta Rima rastopiti, zato ker ono je sveto, ona je počivališče apostolov, in ona mati usih cerkvah na Svetu, res je ona od kervi svetnikov poskroplena, rategadel jej pa ne morajo h spodu storiti, temuc u časti potirati, v njej je ta pravi namestnik Kristusov, Papar, in u njej ostane ta prava vera noter do časa Antikrista brez usiga premaganja.

Tisto mesto, katere bo od Antikrista premagana, mora pri morju biti; da pa mesto Rim ni pri morju, to mi dobro vemo, tako se to ne more od tega mesta rastopiti.

Torej je res, kar sv. Taner pravi, da to ni Rim, temuč mesto Bisanc ali Konstantinopol, od Turkov Stambul imenovana. To mesto je res na sedmih gorah lezeočé, in ena mati kurb, in tista žena pijana od kervi svetnikov, ona res pri črnem morju stoji, je ena gorja morja, in rajim ta večí del obéana.

Temu mestu se ré more tudi Rim imenovati, zato ker jo je rimski cesar Konstantin postavil, in jo pustil Neboram imenovati, in u 14 okrajih rastalov, da bi staremu Rimu kar gmaha ne dalo.

To mesto ni na sedmih hribih, kakor Rim, temuč na sedmih gorah postavljeno. Ta prva gora leži proti solnčnemu izhodu, ta druga in tretja proti pol. dne, ti drugi štiri pa proti večeru, in so vse enako višoke. Na tej prvi stoji cesarska palača, na tej drugi sola cesarice Evdoksije, na tej tretji je grob, cehov in bolnišnica cesarja Salmona, na tej šterti je grob sultana Mohameta, katere je to mesto premagov, na tej peti je bolnišnica cesarja Silmina, na tej sesti je cerkev prečiste Device Marije, ob času grozovitega trinoga cesarja Nerona, od kraljice Tulhrije postavljena, na tej sedmi je ta stari oltar cesarja Markara, spodaj med gorami u dolinah je 14.477 ulic, 100 bolnišnic, 895 cerkev in 6000 sol.

To mesto je imenovan Taner veliko kurbo, katere na sedmih gorah stoji, in na veliko vočo sedi, s katero se je veliko kraljov kurbalo. Resnično je to mesto ena velika kurba, ker od tistikmar ko je postavljena bila, in Josih

mar so se nespodobnosti notri goville, in je to nar. cudenjšče postalo, ni samo ona na velikih vodah, temuč pri ljudstvih je veliko hudobnih ljudi.

Znjo je res veliko kralov kurbalo, zato ker so se pod, stopili te krive nauke sprejeti, in so potler zapelani grata, li, ker to je njih urok, napuh in želje h povišanju, tu di pijani so postali, ker veliko cesarjev, očakov in ljudi niso hoteli svetemu Duhu dolno čast skarati, se majn pa spornati, da on od Boga očeta in sina izhaja od vekomaj, od tega so pijani še današnji dan, zato so pa takoj nevalečnosti podverženi, in nečistosti, da ni ra povedat. Pa tudi u Ariji so se te Babilonske pijace napili, in u Evropi, da so boljeni divji žveri podobni kakor pa rakonskemu življenju.

Pi. Taner pravi od tega mesta: „Tes sem videl ono ženo na njej sedeti, z rdečim karmesinom obležena, in je imela u roki on kelih na katrem je stalo veliko imen, in tudi ime Babilon napisano na nje čelo, in ko sem to s čudenjem gledov, sem pa videl da je žena od ker, vi svetnikov in prič Kristovih pijana bila.

I tega pisanja se more skleniti, da to hudobno mesto Konstantinopol je od samega svetega Tanera spornano bilo, re tedaj ko tam se ni bilo tega mesta, temuč sama puša, va je ondi bila, je jo re videl kakor smo zgoraj pisali, to je videl u svojih skrivnih razodanjah, in ta žena je po, ~~met~~ menila Konstantinopol, ali Babilonska kurba, to pomeni velike grehe, katere se bojo enkrat na tem kraju goville.

To mesto bo na to vižo končano: ko bojo ti deset kralji na Antikristovo povelje prišli; jo bojo pa podkopa, li, s smodnikom nasuli, in u nekem časa tisto u rakra,

garali, kar bo pa ostalo, bojo pa en tak ogenj naredili, da ga še niti bilo, ker Bog bo skor njih kakor svoje hlapce na mestom se maščeval. To tem mesto se bojo nekateri kralji jokali, da sojo morali podreti, pa ravolj Antikrista so to dogovorili. Ti kupci se bojo jokali, ker njih štacune so se u prah spremeni in toliko blaga konec urelo, pa Kristus in njegovi mašniki se bojo pa čisto veselili. Ko bo Konstantinopol se razpušen, bojo pa Antikristovi vojaki pro kersanstvu tako sem letali, in te imenitne s njih pravie pregnali, in rimskemu cesarstvu veliko škodo napravili, oni bojo cerkve oropali in sv. posode k sebi ureli, in tatinjave podivali, ravnič bojo še u Rim prišli, tam veliko duhovnikov ujeli, in seboj gnali, in veliko Kristjanov umorili. Mesto Rim pa bojo, tako mislijo Sibile, na to viro končali kakor Konstantinopol, pravijo, da bo Rim se prej raznesen kakor Konstantinopol. In tako se bo usem drugem krajem godilo.

Ta 25. Vapitel.

Kako se bo Antikrist u Jeruzalemu pustiv za pravega Boga moliti.

Potem ko bojo meste poravnane, duhovni pregnani, in veliko pobožnih Kristjanov u sužnost odpelani, in cerkve obropani, se bo ena nespodobna naučoga začela, u tem uradnem kersanstvu, in iz Jeruzalema se bojo slabe reči začele slivati in goditi. Ker ta u Antikristu prebivajoči Lucifer bo u njega priganjav, in ga u prežvišenost in čast u to drugo postaviv, tako da bo njegovo^{rešje} najviše podžgan, da se bo čelo za Boga pustiv moliti u Tempelnu.

Ta prevretni Antikrist bo misliv, da on ne more umreti

in da bo njegovo kraljestvo večno trajalo, da nikogar ni
več na Svetu, da bi se mu mogel uperstaviti, in da ni
Boga u nebesih da bi ga karnovar in ga h spotu storiv.

Tedaj ga bo njegov Angelvarh zapustil, in bo popolnoma
u oblast Luciferja padel, da ga bojo hudiči vsega po
njih voli mogli vžati. Takor hitro ga bo Angelvarh
zapustil, ga bo ta v njem prebivajoči Lucifer drugič re-
čev vžati, on bo svoj hudičev trup račun čes Boga
in cerkev rešivati, in svojo grozovitost karati, on ga bo
silil, da se bo napravil, in s'v na ta kraj, kjer je po-
prej skrinja ravne stala, kamor obeden drugi človek ne
sme jiti, ter bo zapovedoval da se mu morajo kakor Boga
Vole, telete, jagneta, kozle in tice darovati, kar bojo tudi
hitro storili. On se bo s celo svojo družino »bratov in s
spremstvom veliko taurčend angelov, katere bojo sami hudi-
či, in se bo s tako svetlobo proti Tempelnu počel, kakor
da bi sam Bog bil, ter bo po usim mestu pustil ornaniti,
in bojo čast od njih pogerov. Tedaj bo dopolnjeno kar sv. Paul
pravi; On bo u Tempelno sešel, in se ra Boga vendarjav: "
Tedaj bo ta gnjusoba razdejavanja svoj račetek imela, ker
tudi bojo tega od hudiča obsedenega človeka ne le kaj ra
njih Messiasa častili, temuč tudi kakor Boga molili, in da-
rovali, da bo nje lažje h temu napravil, bo on to bojo službo
pa navadi starega Testamenta napraviti, ravnen tega
bo on nje skor copernijo tako »motiv, da mu bojo noč
in dan stregli, kolenovali in darovali. Tudi in duhovniki
bojo morali mu čast skazati. Prarnike, kakor velika noč,
binkost in te mlade nedelje bojo morali u najlepšem
duhovnem oblačilu pri boji službi se rnjati, in pri da-
rovanju volov in drugih reči bo morav vsi duhovnik
»ognjem razgati, in kri te rjvine proti altarju nesti, per-
ste noter darjati in s kadihom darovati, »zapetimi očmi

in z nagnjeno glavo bo morav to storiti, ta veliki Duhoon,
 jas ne vem kakaj da bojo to storili, mislim da rategavel
 ker oni od njih Messiasa eno dolgo življenje upajo. On
 bo morav to gotovo na prarnik storiti, to službo pa, kati,
 ro bojo duhooniki vsaki dan opravljali bo tako, zjutraj
 rgoraj vsaki duhoonik na katerem versta pride bo z me,
 san grator, in bos u svetišče sov, in kaviło na rlatem
 oltarju pripravlov in darovar, on bo svetilnice z oljem
 nalivar, in nje snaživ, ponoči tu, počne pa sedem go,
 reti pustiv. Te duhoonik sabote bo morav vsako
 sabotho te sedem krake proč nesi in nove nastavliti,
 jagnete raklati, in Antikristu na rēgen gor darovati,
 k kateremu bojo morali skeabni biti. Ogenj darovanja
 noč in dan ne bo ugasnil. Oni bojo morali zjutraj in
 večer eno čisto jagnje raklati in Antikristu darovati.
 Taka so u starem Testamentu razveljeni Lefiti k boji
 službi, trobentace, godci in harfence, tako bo Antikrist
 tudi narečiv, da mu bojo čast skazali stem. Taku bojo
 tudi morli služiti in darovati Antikristu kakor so u starem
 Testamentu usegamogočnemu Bogu storili, in se več ker ta
 Lucifer katiri bo u njem prebivar se bo use nove majnunge
 namislov, in nje častilakomno serce stem nasitor. Ovi ubogi
 tudi kako rlo ste od Boga karnovani, in vas sēle
 bo, kader bote temu feramanemu človeku in u njem
 prebivajočemu hudiciu slušili, in ga kakor ra pravega Bo,
 ga molili. Uboginič drugače ne verujejo, kakar da
 njih Messias bo en ^{tudi} neumerjōči človek, in en mo gočen
 cesar tiga Preta, to trdno verujejo oni.

Ta 26. Kapitel.

Kako bo Antikrist veliko ljudem tega peklenškega Duha podelov.

Kakor hitro bo ta prevretni Antikrist to napravil, da ga bojo Judi in Turki za Boga molili, pa temu u njem prebivajočemu Luciferju še ne bo radosti; on bo s svojimi copernijami več in več storil, in bo Svetu narnanje dav. Da ta Antikrist ni samo judovski Messias temuc Bog in Človek skupaj; pa on je le ona kača s štirimi Bogi, mi, ta prvi Bog je ta njegovi krivi mereni nauk is slavih besed, ta drugi rog je da bo on svoj nauk s čudeži potrdil, ta tretki je njegovo delenje denarjev in blaga, da bi neverni pomanjkanje ne imeli, ta šteti je to veliko preganjanje in neurečene muke, s katerimi bo Kristjane silil Kristusa razajiti, in njegovo vero sprejeti, da če je kateri prvemu usor bo pa s tem štetim gor stopil. Tisto pa hitreje napraviti, tak bo on veliko taurind in taurind učenic možev pustil u Tempelu skup priti, in bo njim tam svetiga hočem reči peklenškega Duha dav. Pomi, sli ti moj bravec kaj bo tedaj u Jeruzalemu za en krup, ker se bo toliko Judov, Turkov in odpadlih Kristjanov se tam zraslo, ter bojo prosili da bi njim so. Duha dav. O Bog! kaj bo za ena zmesnjava tedaj na Svetu, o kako lahko bo on te hudobne ljudi s peklenškim Duhom napojil. No bo Antikrist ljudje z takim preduzetjem pred Tempelnom videl, bo on nje rad s sladkimi besedami k tej reči nagovoriti, in po svoji coperniji naredil. Kaj se zgo, di, tisto minuto ravno bo u zraku en tak ljuberni veter in süm nastal, in ta Duh se bo prikazal z ognjem

plamenom kakor oni jeriki se spustili vsakemu na glavo, ravno tako kakor se je učencem Gospodovim godilo. Ta Duh bo njih s takim rečenjem napovnil da ni ra pvečat, pobožnost in bu, beren proti njem tako požgao, da ne bojo na kaj drugega mislili kakor to, kako bi mogli čast Antikrista ornanova, ti in povišati. Ta Duh njih bo osebno obsevel, in kakor eno ovojje h pogubljenju rabiv, da bi kar ena duša skos to mu mogla ujeti. On bo njih s tem Duhom tako napov, niv, da bojo vse jerike tega Sveta gladko govorili, tako kakor da bi bile tiste o mladosti se učili, in če bo kati, ri ravno mutast tako bo tedaj govoriv popolnem.

Tedaj bojo ljudje polni Antikristovega peklenškega Du, ha, polni goljufije in peklenške močrosti, in reči ra ta novi nauk, da je bo Antikrist kmalo poslov po vsem Sve, tu njegove Evangelije ornanjervati, vse ljudi h njemu spre, obrniti kakor h enemu pravemu Bogu, skos velike čudeže skazati da ni en Bog pred njim biv, in tudi ne bo več.

Tisti ljudje katere bojo s peklenkim Duhom napov, njeni se bojo ukup abrali, kakor tice u rrak se spustili, in tam pri mestu okoli plavali u rraku kakor da bi božji angeli bli, in bojo na enkrat po celém Svetu pri, ši, in ljudi h Antikristu sprebrnili. Tam se bojo ljudi silno čudili in Kristjani bojo veliko trpeti morali. Oni bojo rekli da je le ta, ta pravi Bog, Kri, stus je le rapeliv biv, da je svojim učencem peklen, skega Duha dob, oni bojo Antikrista hvalili, in poreče, jo da se je rdaž Trajjevo prerokvanje nad njega se sp, nilo, ker pravi: „Tvo bom svoj Duh čes vse meso razli, vasi sini in hčere bojo močro govorili, ja jes hočem

moj Duh čres vaše klapce in deklet razliti, in čudeže delati na nebu in na zemlji." Ravno kakor je Kristus obljubil svojim Apostelnam do konca Sveta pri njih ostati, tako se bo tudi Antikrist pri svojih Apostelnih skarov, s svojo svetlobo, da bi oni sercnejše njegov Evangelij pri digvali. O kaj ra en razloček je med Apostelni Kristu, sovemi in Antikristusovemi, Kristusovi so morali, ko so svetega Duha prejeli, le peš po Svetu jiti brez riveca in blaga fustov učiti. Antikristovi pa ne pojdejo k no, gam veliko majn brez denarjov, srebra in zlata, in urega bogastva, temuč njih bojo huciti u oblakih u zraku nesli, in oč denarjov ne bojo pomajnkvanje imeli, da bojo te obogateti, kateri bojo njih nauke sprejeli.

To so sveti očaki pred velikimi letami pred seboj vi, deli, in nas rapovedali se varovati teh krivih prerokih, kakor tudi naš Zveličar pravi: da bojo krivi Kristusi, in lajnjeve preroki ustali, kateri bojo velike čude, se delali, da ko bi mogocē bilo, bi bili razpeljani tudi izvoleni. Ja resnično bojo krivi Kristusi in lajnjeve preroki ustali, ker po naukah hajdovskih Sibil, bojo Antikristovi Apostelni polni peklenškega Duha preroki, ven poslani, ter bojo oč izhoda do rakhoda, oč polne in pol, noči veliko dušič razpelali u kratkem casu. Bog dobro, te nas pred tem skrij in obrari, da bi u katolski veri do smerti stanovetni ostali.

Amen.

Ta 24. Kapitel.

Kaj za en nauk bojo Antikristovi Apostelni po usih krajih Sveta oznanjevali.

Kakor hitro bojo ti Apostelni na usih krajih Sveta razdeljeni, bo njih djanje u tem, da bojo, u teh starih reči produčevali. Prvič, da je Jezus Kristus en raper, live tuga Sveta biv, ne pa odrešenik, in ta sv. kerst in druge sakramente so od njega postavljeni bili.

Oni bojo Mojzesovo postavo, in vse u starem Testamentu navadne ceremonije, kakor obrežovanje, očiščevanje visoko povišali, da bi skor to vse ljudi pregovoriti, da tudi in Turki so to pravo vero imeli, in jo še imajo, Kristjani bojo pa pogubljeni ker nimajo pravo vero. Drugič bojo oni roisali, da Antikrist je ta pravi Messias in Zveličar Sveta, Kristus je pa u peklu ro, veržen in mora večne martre trpeti, ker se je za Messiasa venčal, in Svet tako smotiv. Tretjič bojo oznanjevali, da Antikrist ni samo en človek, temuč tudi usegamogočni Bog. Štetič, da Antikrist za stem se ne bo sit, temuč bo rapovedal da ga morajo čres vse Bogove povržigniti, temu pa narhujšo smert katiri bi to nar majnše ne verjev u teh starih stukleh, ker u tem leži ves Antikristov nauk, katerega hočemo mi razbrati, ti, in da bi ljudi bolj prepričani da je Kristus kriv učnik biv, bo njim rapovedov sabote čerati; kakor pravi sv. Gregor, da boon Svet silov k preobrnjenje k njemu, on bo Tude povišov da bi skor nje mogor druge u podobnost perpraviti. Ker satan se je poistoprio alinarje pregovoriti, in njim predstaviv, da Kristus ni

pravi sin Božji, temuč le gor uret biv; ob času Antikri-
sta pa nje bo kotev zvišati, da Kristus ni gor uret, veli,
ko majn en sin Božji, temuč, da je ta narprekleteši
človek na Svetu biv. Ta sv. mučenik Filipolit pravi:
da Antikristovi Apostelni bojo tako dolgo ljudi silili
da bojo morli reči; jes ratakim Kristusu, jes se mu
oipovem, jes ratakim znamenje svetega križa. To satan
ne bo ra kaj drugga deli storiv kakor da bi kersanska
vera in serce ljudi spraviv. Te misli so tudi sv. Augustin, sv.
Hieronim, in veliko drugih. Ti od kuličca obrejeni ljudi
ne bojo se samo povstopili use ljudi na judovsko vero perpra-
viti, temuč tudi druge poglavitne stücke zvišati, da Antikrist
je ta pravi edini Bog. Da se bo pa to zgodilo, je naš kne-
ličar poprej Tudiom tako govoriv: Jes sem prišov u imenu
mojga očeta, in vi me niste gor uzeli ra vašega Messiasa.
Ker on je vedov kot Bog, da bo Antikrist u svojem, ja
u Luciferjevem imenu prišov, in njega bojo Tudi gorardi-
ra njih Messiasa, in da ga bojo njegovi Apostelni
po celem Svetu oznanili in pridigali; zato pravi ta
stari cerkveni učeník in mučenik Irenej; Da se bo
on ra Kristusu vundav. Sv. Ambros pravi; Da Anti-
krist se bo is svetega Pisma zvišav, da je on Kristus.
Origen pravi; Antikrist se bo sam Kristus imenovav.
Sv. Ciril govori od njegovega prehodnika, in pravi, da
bo Antikrist poprej enega človeka gar urev, da ga
bo ta ra Kristusu oznaniv, in s tem Tudi rapelov,
na to ga bo veliko tavrënd ljudi ra Kristusu vun-
klicalo, in se bojo na use viče potrudili kersansko
vero opraviti, in Antikrista povišati. Ti Apostelni bo-
jo tako pridigovali, da to prerokvanje se ne od Kristusu

temuč od Antikrista rastopi, ker on je ta pravi mogočni Bog, in bojo ljudem obljubili časno blago, skaterim bojo obogateli nje, da bojo rajši njih nauke sprejeti, porečijo da bojo na večno čase to uvrstili, skor to bojo oni veliko tisoč ju, di omotili, da se bojo pustili obrerati.

Ti laumni Kristjani bojo to ra greh deržali, bojo pa oni oznanili, da morajo pregnani biti, in to naravno, rovitejšo smerti umreti, kateri ne bojo hotli njih nauke sprejeti, in Kristusa ratariti, in ne kakega drugega Boga častiti kakor Antikrista; ker on ne bo terpel, da bi se na Zemlji kaka stvar rnasla, da bi božjo čast porcelala, kakor on sam; to sem v račethu tega ka, pitelna povečor, to je ta četerti del. Sv. Pavl pravi: „Ta sin hudobije se bo usemu roperstaviv, kar se Bog imenuje.“ Perok Daniel pravi: „On se bo povrdi, grov čes use Bogove, in ne bo po Bogu pravišor.“ Tato sklenejo so očaki, da bo skor to use ljudi rderšor. Sv. Hipolit pravi, malo pred svojo smertjo: „Antikrist ne bo malikovanje rraven sebe terper.“ Sv. Kriostom pravi: „On se bo čes use kot Bog povrdigniv.“ Sv. Ciril pravi: „On bo use druge vere sovraživ, in to ne rakah drugega deli, kakor to, da bi Lucifer, ložej božjo čast rderšor.“ Pomisli moj bravec kaj bo ra ena težava in nadloga po celom kersanstvu, ker bojo ti od hudicor obsadeni Apostelni, te štiri stukle Antikristove vere s takemi slovi, kemi besedami priligovali, o kaj ra eno rnamenje bojo ti Apostelni imeti, skor to ker bojo tiste obogateli, kateri bojo to vero sprejeli.

Ta 28. Kapitel.

Kako bojo ti Antikristovi Apostelni u njih prišvigah
Jerusa preklinjali.

Dasihmar si radosti rastopiv, da kaj ra en nauk bojo
ti Apostelni Kristjanom prednesli, in nje na judovsko
vero preobrnili, in skor to njim urata večnega življenja
zapeli. Sedaj je treba vedeti, da od dne do dne bo več
in več ljudi se temu nauku podverglo, in kakor hitro
bojo ti tudi sv. ali peklenškega Duha prejeli, tako bojo že
tako učeni, da se od tih Apostelnov ne bojo več pustili učiti,
temuč bojo kar sami na prišnice stli, in Antikrista ra pra,
vega Boga oznanili. In bojo tako pridigovali, da se bo ves
svet čes njih močrost račuiv. Ker oni bojo sv. Pismo od pre,
rokov in očakov znali razlagati na Antikrista, da se ne bo
pornalo, da bi to tako ne bilo, ne bojo setako majhne in sv.
reči da ne bi mogli na Antikrista obrniti; tako da bo
veliko ljudi menilo da angeli & nebes tako govorijo is njih.

Oh ali je ra verjeti, da bojo oni sv. Pismo preobračali
in skor to Kristusa preklinjali, to je že greh misliti, veli,
ko več se govoriti.

Da se bo to zgodilo, sem jes te Psalme brav, kjer
stoji pisano: „U svojih dneh pojde gor ta pravica tega
pokoja, on bo gospodar od enega kraja morja, do tega
dragaga, od reke Tordana do kraja kemlje, pred njim
se bojo ramorci priklanjali, in kralji mu bojo njih bla,
go prinesli in ga darovali njega, in ga ra Boga molili,
pogani mu bojo služili, rapušene bo on varoval, in duše
ubogih bojo skor njega rešicani. Brez dvoma bojo oni
torej ljudje tako ogovorili, rekoč: „O vi od Boga rešna,
ni ljudje, vi izvoleni razveseliti se morate, ker ramorete

to gledati, kar so veliko kralov in knezov želelo videti, pa niso; vam je gor prista luč zveličanja, h vam je prista ta vera, da je rojen ta u postavi obluk~~in~~ Messias, pro katerim so ljudje toliko tisoč let pričakovali, rekoč: „Oh nebesa ga poslite, in vi oblaki ga rosite u naših časih pravičnega.“ Sedaj u naših časih so ga poslali nebesa, in Zemlja ga je rodila, on je gola milost, mir in pokoj, in večno Zveličanje. Ta ta čas moramo biti veseli, ali hočete vi njegov nauk sprejeti? vam je ja res prista obilnost pokoja in gnade, uremite svetega Duka, in uremite to vero gor, katero mi celemu Svetu ornanzamo, uremite gor to zveličanje na katerem vaša časna in večna sreča leži: „Ta Psalm se le od našega Zveličarja rastopi, ker on Jerus namreč na Svetu in na morju ulada.

Tudi pa pravijo: „Kdaj je on en kralj biv, da bi na Svetu uladav, in kdaj so ga molili, on je le en berac biv, ali je Jeruzalem njemu slišalo, oni so ga dvor kralji, pa le s ternjavo kreno, in na križ je biv pribit, ali je on te razpušene varovav, on je sam razpušen biv med nebom in zemljom je brez vse tolarbe visov, ali je on te uboge zveličav, ker si še sam sebe ni mogov pomagati, temuč da je take strašne smerti umerv; to se ja ne more o Jerusa Kristusa rastopiti, prorečijo oni. Danes u naših časih je ta Psalm dopolnjen, ta naš Messias je ta kateri gospoduje od morja, do kraja zemlje, on je pravi katerim angeli in vse stvari kletč molijo, on je h kateremu kralji blago prinasajo in ga spoznavajo ra njih Messiasa, kateremu gre vsa hvala, čast in visokost od vekomaj do vekomaj; on je na katerega vsi oči gledajo, on je

tisti kateri ljudje črno in večno zveličane stori; onje tisti
 o katerega prerok Traja pravi da ima Svet očriniti; on
 je tisti, kateri je pro modrostih Traja, Ezehiela in Laha,
 rija mesto Jeruzalemspurvov in Tempel; on je ta edini
 kateri ulada nebo in zemljo, katriga usi ljudje za njih
 Messiasa spornajo, o katriga sv. Pismo na velikih kra-
 jih govori, kateri je vse svoje sovražnike premagov, da
 ne ena stvar ne more kaj takega storiti, in se z njim
 pergljati, kakor so to že zdavnaj prej spornali, kakor kralj
 David, in prerok Ezechiel, kakor d tudi drugi razsvetljeni pue-
 ki, kateri so nam to povedali, in sriřt o njega nam
 razpustili. Oh slepost teh ljudi, onespamet, norost tega Sveta,
 da se na enega takega cloveka obsilijo in njega verujejo
 in za Boga molijo, ali je on te uboge obogatil? ali je on na
 konec Sveta priřov? ali je Tempel postavil, kako pa hoče
 on en kralj nebes in zemlje biti? ali je imev on en trg ali
 hišo, ja se tako gnjebo ni imev kakor tiče, on ni govoril
 o postavljenju mesta Jeruzalema temuc o razidjanja.

Use to bojjo Antikristovi Apostelni govorili, tako se bojjo
 » vse mi bukvami obhočili, ter bojjo use na Antikrista razid-
 žili; in Kristusa bojjo pa tako preklinjali u njih prid-
 gah, da ne smemo povedati; oni ga ne bojjo kaj, ene kur-
 be sina deržali, temuc tudi za copernika in huičča obse,
 denega, to bojjo na njih priřnicah sunklicali, in več,
 kratki rekli, da on ni Messias, temuc o huičča ob-
 sečeni clovek, in poročajo: „ Ali si ti pravi Bog, tako
 karnej nas, da mi čes tvoje coperske Evangelije ne
 bomo več pridigvali.“ Take strašne reči bojjo čes Kristusa
 pridigvali, da se jar ne upam več pisati, se bojim gre-
 ha, se to bi ne hotel pisati, ko bi ordenga ne pogerale
 tako. Ti Apostelni bojjo ljudi tako narežili, da bojjo eno

dobro srce proti Antikristu imeli, in tudi bojo črteno čopa, dajenje imeli. Oni se še zdaj u njih šolaj, stem razpotrovanjem ne morejo nasititi. Turki, darsi ravno eno gistro kazen imajo, če bi eden od njih čres Kristusa in njegovo Mater kaj rekla, ker oni od njega veliko deržijo, tako jih bo venca Anti, krist po judovski postavo popravit, in nje in njimi zglikov, da ga bojo tudi preklinjali in ranicevali.

Oh Bog! kaj ra eno strašno preklinjanje bojo čres našega Lovčarja venpostavili.

Ta 29. Kapitel.

Kaj ra ene artikelne od njih vere bojo Antikristovi Apo, stelni na usih krajih Sveta prinesli.

Kaj ra eno vero bojo oni pridigovali, se is tega lahko dol ureme, ker bo Antikrist en Tudi, in od Tudi bo njih Messiasa spoznan in sprejet, ker on njih vero ne bo preobraco, temuc ponovir in tisto tako ljudem pridigati pustir, in bo use reci starega zakona poter, dir, tako lahko spoznamo, da bo on judovski vero pustir pri, digati, katera ima trinajst artikelno, katere so: 1, jes veru, jem s popolno vero, da Bog je stvarnik, uladovave, ohrana, varc usih reci, in dela, in bo delo vekomaj. 2, jes verujem s popolno vero, da Bog stvarnik je zglikan, u njemu se rna je to da je nas Bog biv, in bo na vekomaj. 3, Jas verujem s popolno vero, da Bog ni telesne postave, in se tudi ne more kakemu telesu perglikati. 4, Jas verujem s popolno vero da Bog stvarnik, je prvi in zadnji, da pred njim nič ni bilo, in on ostane slednji vekomaj. 5, Jas veru, jem s popolno vero, da je on sam katerega moramo moliti in drugega ne ravno imeti. 6, Jes verujem s popol, no vero, da use kar so preroki učili je prava resnica.

7, Tes verujem s popolno vero, da ta nauk od Messiasa je resnično, da on je en oče vseh modrih, kateri so pred njim bili, in za njim bodo živeli.

8, Tes verujem s popolno vero, da ta nauk katerega mi sedaj imamo je od Boga skor Mojzesa dana.

9, Tes verujem s popolno vero, da Bog polna vse tiste kateri njegove zapovedi deržijo, in karuje tiste kateri jo prelopijo.

10, Tes verujem s popolno vero, da postava ne sme preobrnena biti.

11, Tes verujem s popolno vero, da Bog vse čjanje in misli človekove ve, kakor reče prerok, da on ključ njih serce, in pari na vse njegove dele.

12, Tes verujem s popolno vero, da bo Messias šele prišel, da ga ravno dolgo ni, vendar ga hočem jaz čakati da pride.

13, Tes verujem s popolno vero, da on obuja mrtve u času kadar se Bogu dopade, njegovo ime naj bo čišeno in hvaljeno vekomaj. Amen.

U teh artikulnih berih čela Messiasova postava, in Talmutov nauk razpoveden. Tuži se rajši pustijo umoriti kakor to nar majnše doomiti. Katerega lahko moreš rastopiti, kako bojo ti Apostelni tiste prenesli in razlagali, in ljudje z lepimi besedami razpelali. Ker so ti artikulni naše veri precej podobni, tako bojo oni na prižnicah in terjih na ljudi upili, in rekli da oni nič novega ne učijo temuc vsem ljudem življenja želijo. Pa le hočejo da bi vsi hudičevi bili. Ti hudiči bojo in njih ust tako govorili, da ni razpovedati, in njih nauke tu, in z čudovi potrudili, oni bojo vse slepe, gluhe, mutaste

krulove in vse sorte bolnike hitro ozdravili. Da je Bog stvarnik vseh reči, en sam Bog, to verujemo mi Kristjani tudi, in da on vse okraja in reči, in da misli ljudje, in da je Mojzes to postavo od samega Boga prejel, da bo on z svojimi stvarmi le en kratek čas storil, in da mora on sam za Boga časten biti, da on vse huje in dobre dele karmuje in plačuje, mi verujemo na vstajenje mrtvih, in da bo Bog vekomaj ostal, to mi Kristjani tudi vse tereno verujemo, kaj da bi pa to mi ne verjeli, da bo veliko Kristjanov tudi gratalo. Samo to dvojno ne verujemo, to da bi Messiasova postava ne smela prebernena biti, da bo smisel tako ostalo kakor je pri Judi; in drugič to, da bi Messias šele prišel, kakor ta 12. artikel njih vere pravi, to drago vse tereno verujemo mi, le u teh dveh stukah nismo glik. Da bi pa Kristjani ta dva stuka tudi verovali, tako bojo pa ti Apostolni ta dva stuka tako tenko razložili, da se bo vsi svet na tem čuvir, in spoznal da ne morejo bolj nvišati da bi resnično bilo, ter bojo s čudmi to tako potrdili, da bo na enkrat veliko tiroč Kristjanov obcerovanje gor urelo in za njo prozili, in bojo rekli, da našej veri ta dva stuka majnkata. Ta pobožni Torč pravi; da bojo ti Apostolni tudi to skrivnost svete Trojice učili, da bojo skor to lažej ljudi h tej novej veri prepričali. Pa oni bojo namesto Boga, Luciferja, za sina Antikrista, za sve, tega Duha tega Antikristovega predhodnika imenovali, te trije bojo oni za sv. Trojico izražali in spoznali. Da oni pa na Kristusa ne bi verjeli, bojo njim rabinarji to ta,

ko zvisali, da Kristus ni tako Bog kakor je Bog oče, zato ker Bog nima telesa, in ker je prei nekaterimi sto letami od ene kurbe rojen bil, zato on ne more večno ostati, vi Kristjani ne & molite enega Boga ampak trije Boga, ve. Ker pak ta 6, 7, 8, 9 artikel od našega novega Testamenta govori, tako to oni ne razumejo, pa kader njih Mesias pride, tako bojo tiste po usih krajih pridigvali, da Kristus ni pravi Bog odrešenik in učnik bil, ker on svoj nauk ni od nebeskega očeta prejel, kakor Mojzes; zato, gadel mora ta postava u veliko rečih preobrnena biti.

Kar pa ta enajsti artikel njih vere pove, od usakega čeda u sebi razprave da bi življenje in smert razprohtano bilo, oni tedaj verujejo da nebesa bo usak brez odreščka razslučiti. Skor na tega artikla bo spet naš Evdličar njegovo rojstvo, življenje in odrešenje fernihtan. Kar pa ta 13 artikel njih vere antiče, ker govori od ustajenja mrtvih, bi človek misliv da oni to znami verujejo, pa oni ne verujejo da bojo vsi ljudi ustali temuč le ti pobožni Judi, oni verujejo da bojo tako dolgo živeli kakor eno drevo dolgo stoji, enkrat bojo pa vendar umerli, ter ne bojo u nebesih več mleka in steri juhi, temuč brez juhi Boga vekomaj gledali.

Ta 30 Kapitel.

Od 10 Deset rapovedi Antikrista

Ker Judi u tem tretkim artikelnu ne verujejo da bi Bog človeško telo mogev imeti, kako bo pa tedaj Antikrist za ene sradstvo potrebovat, da ga bojo Judi u osebni člo, vsiki za Boga molili. Ter sicer ne vem, kaj bi h temu reker, da ga bojo oni proti njih artikelnu u človeški osebi za Boga molili, jes ne najdem drugega urneka kakor

skor njegovih krivih čudežih bi se moglo to zgoditi. Bi mogoč eden meni prašati, ali bojo ti Antikristovi Apostelni te Deset zapovedi tudi Svetu prednesli in pridigali h potrjevanju njih vere. Ali hudobnost Lucifereva in hulih duhov bo tako velika, ko bojo skor te Apostelne pridigvali, da še najbolj rastopni ljudi bojo to farrnijo homaj spornali. Antikrist in njegovi Apostelni bojo gledali, da bojo skor pridigani, ja njih nauka eno dobro ime mogli rederžati, bo Antikrist njim svetiti, da bojo ljudi mislili, da so zgolj angeli & nebes h njim prisli to pravo resnico oznanjati. Tedaj bo toprovneno kar je Kristus od njih prerokoval, da bojo krivi Kristusovi govorili; to bo Lucifer vedel, da bi pa nihčar ne mislo da so oni tisti, od katerih stoji pisano, bo ta Lucifer skor ukazanja Antikrista pustil te Deset zapovedi tako zvesto pridigvali in razkladati kakor bi bili sedaj & nebes čoli pavli, da ljudi porečejo, da takih svetih učnikov Svet še ni videl. Da bo pa ti moj bravec to farrnost ložej sporno, bom jer tebi te Deset zapovedi zapovedom popisov, kako se bojo oni s njimi obhodoili.

1. Jes sem Gospod tvoj Bog, ti nemaš nemanek bogov raven mene imeti, in nemaš iz lesa podobe Jela, ti in tiste moliti. To bo Antikrist per veliki karni prepovedov, in to zapoved natanko Deset zapovedov, da bi se ne mogla kriva vera s tega raceti, in da bi Lucifer Antikristu božjo čast razobir, ljudi bojo Antikristove podobe po vseh sinagogah in cerkvah molili, Kristjani, Turki in Judi.

2. Ti nemaš ime tvojga Boga nepravno imenovati; kar

se bo pa Antikrist sam ra Boga vendar, bo on to najbolj prepovedal, da se nema njegovo ime po nepravilnem imenovati, temuč u časti imeti, kakor mi Kristjani ime Terus, Turki Ime Mehamet, Tudi božje Ime Jehova, ker bo pa Antikrist najbolj čes Kristjane sovjar, tako bo on razpovedal to sv. kerst, sv. birmo in vse sv. sakramente preklinjati, najbolj pa Ime Terus.

3). Glej da boš saboto posvecovav, on bo ukazoval tudi to terižno deržati, pa strašni kazni bo ukazoval južovsko saboto deržati, da s tem vse lepe čevnosti in sere Kristjanov spravili bojo.

4). Ti imaš Čista in Meater čistiti, da boš dolgo živeti, in ti dobro pojde na zemlji, on bo ukazoval tiste otroke kaznovati katere bojo to razpovedi prelomili; tistim otrokom pa, katerih starejši ne bojo hotli njegovo vero sprejeti bo ukazoval pretepati, martrati in umoriti.

5). Ti nimaš ubijati, ali čes svojga brata razcečiti in pretepati; u račetku regirenega Antikrist to ne bo terper, ko se bo pa ra pravega Boga vendar, bo to svojim prepovedal, Kristjane bo pa brez armileja ukazoval preganjati in moriti, to bo on vse eno dobro delo deržov, poroč da bo tiste nebeskega kraljestva ureden keor bo to storil.

6). Ti nimaš rokona prelomiti, to razpoved bo on prepovedoval bo glavo rogati keor bo to storil, zravno tega bo pa dovolil toliko reči urati kolikor bi eden hotel, tedaj bo dovoleno eno reči od sebe pahniti in drugo urati, tedaj bojo roke temu grešnemu dejanju odperete stale, rena se bo pa tudi smela od moža ločiti in drugega urati.

7). Ti nimaš krasti, to bo svojim prepovedal, kader bojo

pa enemu Kristjaneu kaj ureti mogli, bojo to za eno dobro delo izrečali.

8). Ti nemaš krivo pričati čes tvojga bližnjega.

9). Ne želi svojga bližnjega žene.

10). Ne želi svojga bližnjega blaga, hišo, živine, klapce in vseh vse kar je njegovega, to bo svojim med seboj prepovedo, Kristjanom pa smejo vse ureti kar imajo.

Na tako viro bojo ti hudobni Apostelni te deset zapovedi razkladali, sedaj lahko spurnaš koliko tisor čuš bojo oni u peklenški brezen za seboj pelali; ja oni ne bojo božje temuč hudičeve zapovedi pridigali; oh kaj bo za eno veliko veselje per hudobnih! ko bojo slišali te deset zapovedi tako razkladati, ko bi se to današnji dan zgodilo, koliko bi jih bilo, da bi ta nauk z veseljem sprejeli, se veliko kusi bo, kakor ob času krivega preroka Mokedeta, ko je ves svet za njegovimi nauki šel.

Ho bojo ti nauki pridigane na to viro, jo bojo ti hudobni z obema rokama objeli, slabe navade brez usiga straha okoli karati. Ti lakomni bojo svoje roke stegnili čes kusijsko blago, ti nečimerni bojo imenitnost, in lepe oblačile bolj ljubile, kakor nebesko kraljevo stvar.

Ta 31. Kapitel.

Kaj ra ene Bukve bojo Antikristovi Apostelni rabili
h poterjenju njih vere.

Ta oni njih bojo rabosti pri sebi imeli, ali je mogoče, če da bojo Kristjani od njih vere odstopili, in h taki hudobnosti čustli, pa tiste jes ne dvomim, če bi dana, snji dan se ta vera ornanjevala, tako bi jih veliko tisoč bilo katiri bi ta nauk v sebfem sprejeli; kar ti Apostelni bojo iz bukov starega Testamenta rvišali, narveč pa iz bukov Talmuth, oni bojo vse oblike očakov razhladali, in s takimi rvišami poterili, da se bo ves svet temu čudiv. Oni bojo pustili na usih krajih tiskati bukve u katerih bo po raču brati, od Antikristovega spločja, rojstva, obrerovanje otročje leta, njegovo šjanje, clovestvo in boženstvo. Pred vsemi drugimi bukovami, s katerimi bojo Kristjane nase preobračali, bojo te preklete bukve Talmut svoje hvalenje imelo, katiro bojo oni najbolj rabili h poterjenju njih vere; zato kar je notri veliko brati od postave, da bi se lože pred te Bukve varvali, hočem jes tisto popisati, kaj ra en preklet nauk oni vsebi imajo, kakošna so, koliko delov da imajo, in kako lahko bo skor nje Antikrist Kristjane na svojo vero pravirov in nje u večno pogubljenje zapelov. Tej bukvej talmut se pravijo po nemško (Züßfingal), oni imajo vsebi zapopadeno vse nauke Rabinarjev. Te bukve so po mislih svetega Teronima, od rabinarjev Samuela in Helija že pred Kristusovem rojstvom storjene bile.

Do Kristusovem rojstvu pa so rabinarji Eleazar, Delfoln, Torēph, Torue so stanovitno ubogali, terpeli so potem

150 let h razbijanju Jerusalema, in potem so segnili po nje Rabinarij Tanus, Samuel in lir kir so spet začeli prečiščati in prav u reč spravili, in jo imenujejo Talmut od Jerusalema, tako so ostale 156 let; potem so spet začeli rabinarija Nahum in Urij nove stike pridolati, in imenujejo Talmuth od Babilona in tiste so dopovrnili ta dva rabinarija. Te bukve niso majhne ampak velike, take da se pravej bibliji ne morejo porglikati.

U sebi imajo take preklinvanje, ne le čes Kristusom temuč tudi čes njegove svetnike, čes starega Testamenta in Mojzesa samega. Te bukve je neki Papir pustiv poročiti iskati in očitno razgati, da bi Kristjanom u roke ne prišle in skor njih se pohujšali. Da kaj deli so tolikokrat iskane in razgane bli, tako poslušaj kaj ra en nauk u sebi imajo. Najprej stoji notri od Kristusom kako je bil spočet, kaj ra enega rokočelstva je on bil, kaj ra enega očeta je imel in mater, kje se je gor Jeršov, kaj je bil on ra en goluf in zapeliv, razgatel je on eno tako spottivo smert storil, in kje se sedaj njegova duša gor Jerši? namreč na eno peklo. Take spottive reči bojo oni od njega iz teh buker vunpravi, da se jes greha bojim to pirati; ko bi Kristjani to slišali bi na enkrat rleht živeli. No bo pa Anti-krist prišov se bo to prsto na prišničah oznanjalo, da bojo potler ljuije Kristusom preklinjali tako da ni ra izrečiti. Čes Božjo visokost in mogočnost je preveč napisano u Talmutu; namreč da od stvarjenja Sveta nikoli ni len bil, ko je on eno reč ustvaril, jo je spet poro, der, tako dolgo da je Svet na sedajno vižo razdel, po.

tler je nehav; Da je Bog u judovski šoli usak dan št, širov ne le enkrat, temuč trikrat. In da Bog ta prvi dan svoje pobožne u bukvah življenja rapisov, te hudobne pa u bukve smerti, in da Bog to smert usaki dan pobožno moli, in kolikokrat se on na priganjanje Tuvov spremene katko morajo oni pod Kristjani terpeti, tako mu uselej dva sobra paveta iz oči od žalosti. Tudi da on trinajsto Uro po stari šegi z veliko ribo Lefiatan igra. Tudi da se Bog razseri usaki dan da svojo krono in farbo zgubi. Da je Bog ogenj u saboto ustvariv, da je rabinarija Ekharaj, ja poročil in je tedaj rekel moj sin mi je premagov.

Tudi da je enkrat en Rabinar z Bogom skusiv, ali bi več čiste ali nečiste u nebesih bilo, tako se je njegova duša per gobcu vun pelala in upila čiste, čiste. Enkrat je en Rabinar Boga in hudiča za nebesa golufov, ko je namreč na smert bolan biv, tako je prosil hudiča da bi mu nebesko veselje pokarav pred smertjo da bi lože umerv, tako ga je hudič pelov in mu nebeske urata odperov, tedaj je on hitro noter skočil in per živem Bogu razotiv da on nikoli neće o t, ga kraja jiti, da ne bi biv rastonj prisegov, ga Bog ni hotel vun izgnati, tako je tedaj Boga in hudiča golufov. Čes Svetnike je v Talmutu rapisano, da je angelj Gabriel en velik greh doprinesov, da ga je potler Bog pustiv z eno šibo pretepti. Adam je z svojo xeno gresiv. Ta pobožni Tob nikoli ni biv, njegove bukve so kaj fabule. David je u nečistosti gresiv, to ni za verovati. Od Mojzesa je u Talmutu rapisano, da je Tuvom

en gred greh priustiv, katiro pa ne smem imenovati da bi. Got pokuyšan ne biv. Katiri svojo sestro za ženo ureme, ta usegamogočnemo eno dobro delo stori.

Če en Rabinar svojega sovratnika ne sovrati do smerti, ta ni uređen da se Rabinar imenuje, in je večji greh kakor eden enemu Rabinarju ropergovori, kakor Mojzesu, kider se Mojzesovi postavi kaj pregre, si ta je večne smerti uređen.

Če kdo velikega sočnika soči, temu se nema nič zgoditi, če pa enega on sam obsodi, ta ima umreti.

Če bi eden eno mošnjo denarjev našov, in ta katiri ga je zgubil, dvomi da je ne bo več dobil, tako ga oni katiri je našov sme obdržati, čeravno ve čegar je. Pres ljuberin in upanje je u Talmutu tako zapisano, da mora vsaki Jude Kristjane vsaki dan trikrat preklinjati, in Boga prositi, da bi nje h špotu storil, in njih kralje ponižal, to morajo duhovniki vsaki dan u Templu trikrat storiti, in da njim Bog zapove da morajo Kristjanom skor golfigjo, tatvino, vohevnijo vse ureti po sili kar imajo, če bi en Jude enemu Kristjanu dolžan, tako mu ni dolžan plačati; če bi Kristjan enemu Jude kaj dolžan bil, tako mu mora plačati.

En Jude Turku ne sme kaj hudega storiti, enemu Kristjano mora pa vsaki dan gledati da ga umori. Če bi en Jude enemu Kristjanu u nevarnosti večer, in bi mu mogel pomagati, tako ga ne sme, ga mora le še bolj u nevarnost potisniti, da konec ureme ta katolska cerkev, ta hiša malikovanja, kraj Boga preklin,

janja, katiro so tudi dovršni doprpraviti in Evangelije razgati. Tudi stoji u Talmutu napisano, da duša od enega telesa u to drugo seli, tako da duša od enega telesa u drugo gre, če u drugem telesu greši, tako pa u to tretjo gre, in če u tem tretjem greši, tedaj se mora u pekel rav, reči, če kateri u saboto trikrat je ta bo večnega življenja uređen, in da more ravna kar jesti, to Bogu čelo do, pače. Če se kdo pri molitvi proti jutru oberne, ta bo močrost dosegel. Kateri pa proti polnoči, ta bo bogat postal. Kdor bo med kamelami in ženami hodil, ta se u Talmutu nič ne bo obračunal, se ne bo naučil, bol tudi ne bo raztopil nič.

Vidiš ti moj bravec, kako se bo gojilo, ko bo Antikrist račer vse vunnarahlavati, jer sem koj en malo povedal, pa is tega se doli ureme, kaj da bo ra ena terava na Svetu, da bojo ti pobožni Kristjani h goram rekli gradite na nas in pokrite nas tako dolgo da ta nadloga mine, srečen bo ta kateri je pred tega časa od Sveta poklican, kajaj te, daj bo ena taka nadloga kakršna da se ni bila od stvarjenja Sveta, pred katiro nas vse skup vse, ga močeni Bog obvari skor. Jezusa Kristusa Gos, po da našega. Amen.

Ta 32. Kapitel.

O teh čudeh, deli katero bo Antikrist storil, da bo,
 jo njegove pridige savi pernele.

Ti čudeži od katere bomo slišali se ne raztopijo samo
 od Antikrista, temuč od usih njegovih privržarjev,
 ker oni bodo tudi take čudeže delali kakor on sam,
 ja celo ti beriči, katere bodo Kristjane ukupej
 gonili in martrali bodo čudeže delali, in se bodo pustili
 videti kakor da bi sveti bili. Tedaj poslušaj; kaj
 bo Antikrist u tem času storil, ko bodo njegovi
 Apostolni veliko tisoč duš skor sladke besede in krivi
 nauk razpelvali, in na zgorej postavljeno vižo sv.
 Duha dali; on se bo kakor Bog celomo Kristus naznan,
 je dav, temu urednemu krščanstvu, in bo neizrecene ču-
 deže delov; on se bo u raki podal, in kakor on se,
 rafin s spremstvom veliko tisoč angelov, & eno veliko
 svetlobo obdan sem in tja pa raku letov in pla-
 vov. Pomisli o človek kako se bodo ljudi čudili, ker
 bodo tako svetlobo videli u raku per Antikristu. Oh
 kako se bodo tudi veselvali raval njih Messiasa. Oh
 kako bodo ti pobožni Kristjani & meščani u njih mislih
 ker bodo eno tako čistost per Antikristu videli, ne bodo
 vedeli kaj bi od tega rekli, ko bodo pa tudi in preober,
 ne Kristjane videli u taki časti prangati, in na njih
 obličje na zemlji pasti in Antikrista moliti, tedaj si
 Kristjani ne bodo vedeli pomagati, temuč bodo začeli
 na svoje veličanje obupati.

Da bi pa on ves Svet mogel rmešati in najstanovitnejše
 Kristjane h ratajenje njih vere mogel perpraviti, tako se
 bo on is megle doli spustil po uskih mestih in terkih
 in se bo tam videti pustil, in bo sam u svojji moči
 pridigovar, Kristjane s slepimi besedami tolariv in se,
 like čuđerč deloo pred njih oči, da bi s tem svoj nauk
 poterdil. Zategadel se potler ni ra čuđiti, da bi se ne
 ves Svet se tej krivi veri počar, Kristusa pa ratajiv.
 O Bog u nebesih! kaj bo ra ena velika rmešnjava
 tedaj, ker ga Kristjani ne bojo samo osebnovideli te,
 muč ga tudi pridigati slišali, in bo veliko tisoč duš na svojo
 vero spreobrnov, kako bo ljudem misle rmešov, ker bojo
 njim ti Apostelni na uoil prižnicah vunnupili; Da ta
 je ta pravi Bog in ne en drugi, in bojo ljudem ukarali
 da morajo na njih obličje pasti, in ga moliti, saj ima on
 vse rnamenje boženstva na sebi, kakor pravi prerok Da-
 niel, s spremstvom veliko angelov. Take reči bojo oni
 Kristjanom ra celo resnico pridigali, in bojo ukarali
 Kristusa ratajiti in sv. sakramente preklinjati, da bi h
 ljudom stopili in se pustli obrerati. Njih bo pa tudi ve-
 liko terdnih da se ne bojo dali premotiti, ker ta dobrolivni
 Bog nikogar čres njegovo moč ne pusti skušati, on svoji
 roste služabnike ne bo pustil u rnotah tičati, temuč
 da bojo is te skušnjave on korist imeli.

Pa Antikrist ne bo pokoja pustil ljudem skor svo-
 jo copernije, on bo pred njih stopil v veliki častitljivosti
 in bo njim rekel, da je on ta pravi Bog ne pa Tri,

stus, on bo njim te skrite zaklade na nanje dal, kje da so zakopani, in nje skor to obogatit obljubil, in nje prosil pri Bogu da bi oni svoje večno zveličanje ne zanemarili; da potler Bog po pravici po njih zaslužnje ne kaznuje, on bo njih skor kvečega duha tako martrov, da njih ve, liko bi radi umerli, ko bi Bog hotel, ker pa oni ne bojo tolažbe imeli, ker tedaj bo en čas razpuščenje; se bojo pa u njih izbe zaplele, in ^{na} svoje obličje pred britho martro paili, in bojo Boga žalostno prosili, skur njegovega ljubega sina in njegovo britho terpenje in smert, da bi hotel nje o' tega zapelivega nauka odresiti in varvati pred teh kateri njegovega sina preklinjajo.

Ko bojo oni tako prosili Boga za milost, in bojo mislili da je njih molitev do prestola svete Trojice prišla, tedaj se bo Antikrist z usemi kvečiči se bolj potrudil, te ljudi zmešati in zapelati. On bo skor svojo copernijo tako narečil, da bo njih veliko začelo dvomiti na svojo vero. Kaj misliš da bo on storil! poslušaj, to kar se od začetka Sveta Josihmar ni zgodilo. Ko bojo namreč ljudi na pol mrtvi na tla ležali, tako bo en glas slišali, katera poreče: „Gorje, gorje!“ Ko bojo Kristjani to slišali se bojo prestrašili in začudjeno okoli gledali, in ko bojo oni tako okoli gledali, bo ta britha martra spet govorila rekoč: „Gorje, gorje meni ubogemu človeku na uso dolgo večnost.“ Ko bojo Kristjani to slišali bojo od straha prešli; Britha martra bo se dalje govorila: „O človek kaj kli,

čes mene jes ti ne morem pomagati; jax ja nisem Bog, ve-
liko majn ta pravi Messias in Očrešenik Sveta, jer
sem en copernik in zapelivec ljudi, zato sem z usemi
temi kateri so u me verovali u večni ogenj rako-
pan, ne prosite me več naprej, in ne pomnozite mo-
je muke u peklu; prosite tega Boga, katiri se vam
sedaj ornanuje, jer sem primoran resnico povedat, in
čres mojo voljo tebi narnanje dati, da jes nisem Sin
Božji, temuč sem ta nar veči copernik na Sveti biv, ra-
tegačej moram te nar hujše muke u peklu terpeti
brez usiga upanja očrešenja.

O moj Bog in Gospod! kdo je že kaj takega
slišov in kdo kaj takega u misel uzev; da celo ta brit-
ka martra bo tako proti njim govorila, kaj bojo Kristja-
ni mislili, ker bojo videli veliko omečeti, bojo s takim
glasom upili, da bo usa soseska ukupej letela, in nari
okoli letali, z enim takim toženjem, da bi se kamau usmi-
lili, če bojo pa nekateri tolarbo, pri tolaršnici usek
revnik iskali, in bojo pred njeno podobo na kolena padli
in jo za pomoč prosili; tako bo ta podoba odgovarila:
"Gorje! ovi slepi ljudje! kako dolgo množite moje
terpenje u peklu, nehaite moliti h meni; jes nisem Mati
Božja, jes vam ne morem pomagati, temuč jer sem nar
to prekleteši stvar med usemi ljudmi, idite h Materi te-
ga narvišjiga katiri se sedaj ornanuje, tista vam z amore
pomagati." Ravno tako bojo podobe svetnikov u cerkvah
in na stenah govorili, in nje h zatajenju vera prigo,

verjeli. Tedaj bojo ti narstanovitnejše Kristjane, kateri bi raje umerli kakor pa Kristusa raztajiti, omagali ker bojo slišali celo svete podobne, da one njih h rata, jenzu vere prigovarjajo, ter bojo sami začeli Kristusa preklinjati, in podobne na tla metati.

Kateri bojo pa to hudičovo golufijo poznali, da ne britha martra, bol tudi podobne. Poetnikov ne govorijo tako, temuc le hudič, se ne bojo nič bali. Veliko pobožnih ljudi da ravno u te skušnjave ne bojo privzeli temuc stanovitno ostali, tak bojo vendar v njih mislih tako zmešani, da ne bojo na Boga, ali na svoje veličanje mislili, le toliko da vere ne bojo raztajili, te bo Bog u svojej milosti ohranil, tako dolgo da bo bolj razsvetlene poslov, da bojo ti nje tolažili in potrdili. Tedaj bo en tak boj in torenje med duš, da bo njih veliko s sv. Tobom na kup gnoja sečelo, in upilo; čemu je luc tem ritem in žalostnem ki na smert čakajo in pa ne pride.

Tedaj bo Bog enega pobožnega Dukovnika poslov, da jih bo tolažil in u veri potrdil, da bojo eno takomučno voljo dobili, da bojo raje narbrithjše martre ter, peli kakor pa vao raztajili, ker ta Dukovnik in drugi bojo njim povedali, da je Kristus in pa njegovi Apostoli so že davnej naprej pravili da bojo take skušnjave prišli, da se morajo varovati pred njimi.

Ti pa, kateri so slabi, bojo pa verjeli podobam, ter bojo upili: „Gorje meni, kako sem jes zapelan, ker ni,

sem to pravo vero imev, kakor podobne same pričujejo, kateri prej nikoli niso govorili.

V tej neizrečeni skušnjavi bi lahko veliko omagali, in Zidovsko vero sprejeli; pa Bog nje ne bo popolnem razpustil, on nje bo s svojo milostjo tako močne storil, da ne bojo vero zatajili, in na noben način se ne bojo dali razpelati, temuč bojo vse skušnjave junasko premagali. Ti moj kristjanski bravec, ker si te čudeže brau in jih boš še brau, ti in vse človeštvo katero ra teboj pribe, se mogel nad tem ogledati, kaj so ti ra oni čudeži, in kdo je katere jih dela, namreč huiči in Antikrist.

Satan se bo rlo potrudil serce ljudij zmešati, da ne bojo mogli na pravo vero misliti; pa Bog jih bo vedno več tolarbe dav, tako da ra njih znanje ne bojo marali, temuč premagali huiče in Antikrista, in tako pravi otroci & našega na križi visječega Zveličarja Jezusa Kristusa ostali. Amen.

Ja 33. Kapitel.

Od teh čudežov, katere bo Antikrist na ljudih delov.

Kdo bo mogev nadloge Kristjanov popisati ali izreči, ker Antikrist bo take reči pred njimi delov, da ti nar. modrejši se bojo nad tem se čudili; ker njegovi Apostelni bojo te neozdravljive boleznih hitro ozdravljali in bojo take znamenje delali, da ni ra izreči. In tudi tisti kateri bojo njih vero sprejeli bojo ravno take čudeže delali, katerih tisoč vernih ne bojo mogli

Delati, razglašati bojo pa misli teh naravnostnejših
rmešani, če bi jih Bog posebno ne ohranil, tako bi
noben Človek pri Kristusu in njegovi veri ostal.

Ko je Kristus gluhe, mutaste, krulave ozdravil,
tako so ti ljudje kateri so okoli stali rekli: „On je
use dobro naredil, da gluhe slišijo, in mutaste go-
vorijo.“ Antikrist bo tudi gluhe, mutaste, gobove, mese-
čni, mrtvoudne in obsedene popolnem ozdravil, da
se bojo ljudje silno čudili.

O Bog kaj bo ra ena nasloga! kakor hitro
bo eden u en smerten greh padel, tako bo aihu,
šiča obseden, ker hudič bo skus zgubljene božje
milosti uo oblast čres njega imov. Kakor hitro bo-
jo grešniki obsedeni postali, bojo začeli tudi tuliti,
oči bojo kakor bakle, obrvi krivi, lasi bojo stali
pokoncu, usta bojo kakor konjski gobec ter bojo ra-
lostno upili, da bo strašno videti in slišati.

Kaj bojo tedaj starejši začeli, ko bojo videli njih
otroke tako od hudiča mučiti; oni bojo u cerkev
šeteli, in bojo z blagoslovljeno vodo nje skropili.

Oni bojo ra toranjem njih otrok, roke na vrh glave
ukuprej luskali, in sami sebe lasi pulili, in od straha
usi terdi postali. Veliko njih pa na blagoslovljeno
vodo se mislili ne bojo, temuč potecijo te Apostolne
ra svet prašati; Apostolni bojo njim obljubili poma-
gati, če bojo Kristusa razajili. Ti ubogi stariši, kaj
bojo storili? ali bojo pustili svoje ljube otroke aihu,
šiča mučiti, ali pa Kristusa se izpovedati? da bi

pa njih otroci toliko ne terpeli, tako bojo rajši Kristusa ratajili, da svoje otroke terpenj rešijo. Kakor hitro bojo obljubili Kristusa ratijiti, in Antikristovo vero sprejeti, tako bojo ti Apostelni temu hudemu Duhu rapovedali, da mora iz tega človeka jiti, in tisto minuto ga bo rapustiv. Ko bi ti ljudje prav poučeni bili, da bi vedeli, da to hitro obsedenje od hudiča, se je le skor borje priprisenje ugočilo, in da ti Apostelni ne iz svoje moči, temuč le skor hudiča hudiče izganjajo, tako bi oni ne tako hitro Kristusa ratajili, ker so pa slabo živeli, zato jih je Bog iz svojih ust pluvav, in njih otroke hudičevi oblasti prepustiv, po njih zasluženju.

Ko bojo od vseh krajev bolnike ukup nosili, tako ne bojo ti Apostelni poprej roke nanje položili, prej da se iz celega srca Kristusa ožpovedali, potler bojo oni šele popolnem ozdravili, tako kakor da bi nikolj kaj takega ne občutili bili.

Kaj bojo pa ti stanovitni Kristjani rekli, ker bojo drugi njih hruk in življenje ureli in njih rasramovali, da ne bojo drugega imeli kakor žalost, in ne druge tolarbe kakor Kristusovo bivko terpenje, sicer bi oni rajši umerli kakor živeti, če bi Bog hotev.

To, da bo Antikrist en cudev za to drugo Delo, da bi vse ljudi na svojo vero perpravil, pa bo še to narajši, ker Antikrist bo skor copernijo napravil; da bojo ti nevolni otroci na maternik persih re govorili

in Antikrista visoko častili in hvalili, in njih staršev, brate in sestre očitali njih terdouratnost, in bojo nje opominjali, da se morajo spreobrniti, in tega Boga moliti, da večno veličanje ne ramujejo. "Oh kaj bojo ti ubogi starši mislili, ko bojo to opominvanje slišali, veliko njih bo tedaj h Antikristu se spreobrnilo. Eni bojo pa stanovitni ostali, in bojo mislili, da morebiti le kuščar namesto otrok govori, ter bojo na besede svetega Pavla mislili, ker je rekel, da bo Antikrist z vse sorte čudnimi ljudi nase potegniti se potrudil, rategačel se ne bojo čes to ustrašili, in tudi ne bojo marali za tiste. Čer to bo Antikrist jeken in bo po sili hotel imeti da bi ga za pravega Boga molili. Zato bo kakor Bog mrtve h življenju obujal, in ne samo on, temuč tudi njegovi Apostelni bojo mrtve obujali. Antikrist bo njim zapovedoval da imajo u njegovem imenu mrtve obujati da ti terdouratni spornajo njegovo moč, gočnost, oh kako bojo njegovi Apostelni veseli, Kristja pa žalostni ker bojo slišali ti Apostelne oznanovati da morajo te dolgo mrtve spet oživeti in jim drugačno življenje dati, da bojo s tem svoje privilegije potrdili, tako se bojo na bratof podali. Ko bojo na bratof prišli, bojo per enem grobu obstali, in bojo svoje molitve proti Antikristu pobozno opravili, proti nebu obrnjeni mi očmi in rokami, ter bojo temuč mrtvemuč rekli: "V imenu Antikrista ustanite, in mrtvi bojo oživeli

s vsemi deli života popolnem, to se bo tako hitro zgodelo kakor bi z očmi trenir, to se ne bo enemu samemu gočilo temuč se nekatrim drugim, kakor hitro bojo Apostelni ukazali & ustati, bo s čudom perst & rrah skočila in mrtvi bo živ pred ljudmi stali. To so sveti očaki pisali, in tudi ajdovska Sibila je tako pisaneje razpustila.

Pa to ne smemo misliti, da bi res ljudi od smerti ustajali, to bi moralo od samega Boga biti, oni pa to ne bojo mogli storiti; to bojo sami hudiči kateri bojo človeško podobo nase ureli in ljudi slepili, ter bojo tako okoli hodili in ljudje h odstopenju vere opominjali, in rajimi jesti in piti. Veliko hudičov se bojo otrokom u podobo njih davno umerlih starišov se prikarali, kakor da bi njih starejši od smerti ustali in h njim prišli; ~~Oni~~ oni porečejo otrokom: Ovi tereburatni hudobni otroci, menite je hudič vas pocoprov, da ste tako tereburatni u tej kersanski veri, da se vi ne h temu usigamogočnemu Bogu obrnete katiriga leti Apostelni ornanujejo, ali se vi ne spreoberte h temu Bogu, bomo vas bericem česdali, da bo te ene strašne smerti umerli, in vaše plačilo prejeli." Torej pomisli ti moj bravec, ali bo mogoč en človek u kersanski veri stanoviten ostati, ker bojo hudičeve skušnjave tako velike, kejo bi svojim starišem ne verjev, in se pred tako strašnem poterjenju ne bav, in kaj da bi tako sladko vero ne sprejev, hi je s

takimi čudeži potrjena, in jo po celm Svetu vna-
 njujejo, s tim bojo nekateri zleli, in Antikristovo vero
 sprejeli, pri tem bojo pa na smert klicali, da bi
 jih Bog iz teh težav rešil, pa smert jih ne bo šli,
 šala, temuč bojo iz ene skušnjave u to drugo pa-
 šli, in bojo morali svoje življenje u taki težavi
 skleniti. Vidis ti moj bravec, kako bo Bog
 svoje skušav, vidis da je nam trebi noč in dan
 Boga ra pomoč prositi, da nas tisti čas ne
 bo pustil doživeti; ker žalost Kristjanov bo ti,
 sti čas neizrečena, ker bojo telesni hudiči njih
 do smerti mučili. To bojo takega hudiča ragle,
 dali, tako se njim bojo usi kosti u životu se tre-
 sli; kri bo po rilah obstala, bojo ves blede in na
 pol mrtvi na tla paveli; kdo je še tedaj brez
 strahu čeravno enega dobrega Duha vidi, kaj se
 le tedaj, ko bojo hudiče u človeški podobi videli.
 O Bog! kdo bo mogel stanoviten ostati, če se
 ti čas nas ne usmiliš, in u tvoji milosti potrdiš.
 Amen.

Ta 34. Vapitel.

O teh čuderov, katire bo Antikrist na štirih
 Elementih delov.

Praven drugih čuderov, bo Antikrist tudi z tem,
 go čudre delov. To bi ne bilo ra verjeti ko bi sv.
 Pismo in sv. očaki zapisano ne bilo. Imo slišali;
 da je naš Zveličar svojim učencem rekel: „le
 bi vi eno terdno vero imeli, in ~~proste~~ porečete tej
 gori, „Postavi se tje“ tako se bo prestavila.“

Sv. Gregor prica, da je namreč sv. Timotej to skusil; on je namreč eno noč molil, ter potler eno goro prestavil, da je mogel eno Cerkev nanjo postaviti.

Ter bo Antikrist usem Kristurovim delom nas, proti, tako bo tudi on gore predstavil, ne le enkrat, temuč velikokrat; zato pravi sv. Eprem, da stoji u Sibilinik bukvah zapisano, da bo Antikrist gore predstavil, in upričo usih ljudi ga bo pustil tja in sem letati, da bi ljudi nar bolj pa Kristjane, kateri so to ra eno copernijo deržali na svojo stran pridobiv, in na njega kakor na Boga nebes in zemlje verovali. Da bo pa Antikrist tudi gore predstavil, to se ni ra čuviti, zato ker bojo hueriči, in ta u njem prebivajoči Lucifer njemu pomagali; da bojo pa tudi njegovi Apostelni gore predstavili, tako je to tako strašno, da ne vem ali bo mogel eden kersan, ski veri zvest ostati ali ne. Ti Apostelni bojo u njih pridigah oznanjali, da u Tmenu njih Messiasa, in k poterjenju njih vere bojo nekaj časa gore predstavili. Oh kako se bojo ljudi čutili, ker se nikol niso kaj takega videli, kako bojo od usih krajov Kristjani iz radovednosti ukupej leteli, oni pa po božno, ti stano vitni Kristjani tudi pojdejo, da bojo satanove dele z lastnimi očmi videli, pojdejo stari, mla, si, bogati in ubogi, gospode in kmetje, celo bolniki se bojo pustili tja nesti, ker se ni bilo slišati, da bi gore in jerera po zraku letali. Ko bojo že ie veliko ljudi ukup prišli, tak bojo Apostelni goram rekli:

„Ti gora urdigni se s svojga kraja u Imenu našega
Messiasa, in pojdi na ta kraj katriga smo pripravili.“
Ravno tako porečijo jererom; pa glej čudo čres čudo,
se bojo res urdignili in po rroku tja no sem pla-
vali kakor bi perute imele na imenovani kraj.

O Bog kaj bo to ra en čudež, da celo terke ska-
le bojo po rroku plavali, kakor tice, kabo je tako
copernijo slišov, da bi gore prestavlav; oh kako bojo
misli Kristjanov rmešani, in bojo h raztajeju vere
perpravleni, kateri bojo pa spornali, da le hudiči

take čudeže delajo, se ne bojo dali tako hitro rape-
lati, in rmotiti. Pa s temi čudeži se Antikrist še
ne bo nasitiv, on bo skorej r usemi stvarmi čudeže
delov, on bo samo r besedo storiv da ne bo dreves,
in tudi listja ne bo zelenega imelo na sebi. Ti že
del časa suhe dreve bojo pa spet zelene, on bo tudi
klove zelene storiv, on poreče: „Ti klov bodi zelen,
račni cveteti in daj sad.“ In tisto minuto bo klov
zelen, bo cvetev, in sad prinesov upričo usih ljudi.

Tedaj se bojo ljudi silno čudili, Tudi bojo imenitno
okoli hočili, Kristjanov pa bo veliko, da bojo Anti-
kristovo vero sprejeli, in Kristusa pa kakor onega
rapelivca preklinjali. Antikrist bo pred ljudmi en ču-
dež ra to drugo narediv, on bo iz terke skale mehke ri-
vali narediv, kakor ovce, teleta in vole, iz lesa bo
tice, iz tic pa les storiv, on bo iz merke vode ogenj; iz
~~vode~~ ognja pa vodo narediv. O Bog in Gospod! ko bo
Antikrist svoje čudeže tako naprej goniv, kako veliko
Kristjanov bojo potler od prave vere dostopli, koliko sta,

rišov bojo morli gledati, da bojo njih otroci Kristusa raz-
tajili in obrerovanje prevurli, nekatere bo pa Bog von,
dar obrarvar pred raterjenju.

Potler se bo s svojimi ljudmi na vočo pripravio, in
tam take čudeže delov, da bi ne bilo^{čuda} če bi vse ker,
šanstvo na svojo vero perpravio, on bo narediv, da bo
moje tako sumelo, da bojo ljudje mislili, da se bo ves
Svet podero, in potopio.

Ko bojo ljudje menili, da se bojo potopili, bo Anti,
krist le besedico reker, tako bo moje tiko postalo.

Tomaj bo moje tiko postalo, tako bo Antikrist
nanj se sprehajal šov, kakor po suhem, on bo tekoče
vode storio da bojo navrgor tekle, ko bojo Kristjani te
čudeže videli bojo raceli na Kristusa coblati in
scagati. Ko nje bo Antikrist tako caglive videl, se
bo hitro na Element ognja pripravio, in po besedah
svetega Janera u skrivnem razodenju, ogenj pustio iz
neba na zemljo pasti, to se bo na tako višjo gočilo,
on bo namreč hudičem rapoveio, da morajo od vsih
krajov Sveta tampe u srečni kraj raka gnati,
drugič bo rapoveio usogne u tampeu kar se pri hudi
uri najje tudi ukup gnati, in ko se bo že rgočilo to
po njegovi voli, bo on tako pokanje, bliskanje, gromske
strele narediv, da se bojo ljudje od strahu po luknah
skrivali. Nebo bi ne bil u strahu, ko bojo gromske
strele tako po raku letali, in strašno bliskalo, to
ne bo terpelo le en dan, temuč več dni.

Tedaj bojo Antikristovi Apostelni najbolj ljudi pri-

govarjali Kristusa ratakiti, če ga bojo ratakili, tako bojo pred škodo obvarovani, sedaj Božja milost na vas čaka, pripravite se h pokori, če bote pa terdavatni u tej veri ostali tako bo vas ta Bog pokončal. O brumni tri, stjani! kaj bojo tedaj ra eno težavo imeli, veliko njih bo h Antikristovi veri pristopilo, da bi le pred to škodo bili obvarovani.

Nekateri Kristjani pa bojo Kristusu zvesti ostali, ter bojo mislili da se je Kristusu in drugim sve, trikom tudi tako gočilo, da so jih preganjali in morili. Tudi in ocpadniki se njim bojo pa smejali, ker si nočejo vere ocpovedati, zato bo Antikrist te štiri vetrove pustiv ukup udariti, da se bo tako tre, sir Svet kakor da bi hotlo vse ukup pasti, skale bojo pokale, in u rak skočili, tedaj se bo veliko cerkev proderlo; ker se bojo pa tisti čas dukovniki po votli, nak masli, bo Antikrist uharav ukup gnati in umoriti. O ti moj ljubi Kristjan! če bi ti tisti čas živem, kako bi ti bilo pri sercu? kako bi ti milo rihovav. Veliko Kristjanov se bo tisti čas in jih otro, čiči po votlinah maslo, ter bojo ra se in otroke smert re, lili, in pridno regnane reči rabili, pa skor to bojo malo pomoč občutili; ker u tistem času bo katolska cerkev ob uso moč prišla, da ne bo mogla čudeže delati, ker to bo Bog tako priustiv, da bi svoje služabnike kakor srebro in zlato u ognju čistiv. O moj Kristjan! pripravi se h skušnjavam, in uči tudi svoje otroke, u božjem strahu živeti, da ne bojo z drugimi uci iz božjih ust

pluvani, pred to tebi in meni naj naš križani Terus
obvari, da bi mi to skušnjavo volno prestati mogli. Amen.
Ta 35. Kapitel.

O teh čudežov katere bo Antikrist na solncu in
luni delo.

Ki ja vidimo to ljubo solnce na nebu vsaki dan
svetiti, po dnevu solnce, po noči pa luna, pa to le
malokdo ve iz česa je tiste, kako je? Bom jes en ma,
lo povečoo; vsi planeti na nebu so od teh štirih ele-
mentov storjeni, namreč od zemlje, vetra, vode in ognja.
Pa je venčar solnce večidel iz ognja storjena, in je ene
neirrečene visokosti, in po nauku rverdoglebov stokrat
več kakor Svet, pa nam se rdi vendar majhna,
ona je 960. 280 milj nad zemljo visoko, kar pa njeno hojo
amtiče, tako pride u enej uri 260. 000 milj okoli, česar,
no se to prostim ljudem nemogoče rdi, pa to je že od rasto-
pnik tako rvičano, da mora tako biti.

Luna pa je zvana merkurija narmajnsa med plane-
tami, pa vendar 15050 mil okoli leti, da jo ravno veliko
vidimo, to je urrok njena nizkost, nema od sebe svetlobe
temuč od solncea.

Da bo pa Antikrist na solncu in luni tudi veli,
ke čudeže delo, in da bojo pri tem veliko ljudi od ker-
šanske vere odstopili, se ni ra čuviti. U svetem Pismo
se bere, da je solnce na Toruetov rapoved en dan stalo,
da je on mogeo sovrašnike premagati, in da je kralju
Erekiyu h tolašbi deset gradov naraj skočila, da je on
svoje življenje podalšo.

Antikrist bo namreč solncu ukarav stati, tako

bo stalo, potler bo spet uharov ji naprej jiti, potler bo tako
 naglo letela, da bo ramujeni čas spet dotekla. Ko bo soln,
 ce zjutraj gor slo, ji bo uharov spet naraj jiti, ter bo spet
 noč postalo; ko bo pa proti poline šla, bo uharov spet
 naraj se pelati; če bo še rahajala, bo spet proti poline
 morla jiti; po besedah Sibile bo on ta planet po svoji
 voli tja no sem goniv, tako da bo enkrat dan dolg,
 drugokrat kratek. Ravna tako kakor s solncem, bo
 on s luno delov, on jo bo uharov tiho stati, naprej
 ali pa naraj jiti, tako bojo potler mislili, da Antikrist
 mora ta pravi Bog biti, ker so njemu še planeti
 pokorni. Ko bi ljudje en malo bolj razsvetljeni bili, ta,
 ko bi še spoznali to zapeljivost, da solnce in luna bota
 Antikristu ravno toliko pokorni kakor kakemu drugemu
 coperniku, ona bota ravno tako po svojem kraju ko,
 šla kakor prej, ne botetiko stala; to se bo le skor Anti-
 kristovo coperniko tako gočilo, ker bojo hudiči eno
 ognjeno kroglo naredili, in tisto po svoji voli poraku-
 ta ino sem gonili, solnce bojo pa skrili. Naj misliš ti?
 ker njemu coperske dele tako od rok pojdejo, kako bo on
 rategavil napihnjjen grator, kako bo prevreten tja
 ino sem kočiv, on se bo s tako častjo in svetlobo obelav,
 da se bo zemlja močno tresla po njegovimi nogami, in
 bo preuzetno govorniv, rekoč: „Glejte vi ljudje! glejte
 mojo moč, ali je en kralj tako močoven kakor jes, ali
 se mi more kdo uperstaviti? ali je en Bog čes mene?
 angeli mi služijo, jes odraavljam bolnike, jes obujam ma-
 tve, jes prestavljam gore, jes prevernem naturo, kateriga

jes prekolnem, ta je preklet, katriga jes regnam ta je regnan, meni je celo morje pokorno, jes hodim napi se sprehajaj kakor po terkih tleh, jes napravim grom in blisk, jes mečem ogenj na zemljo, da vse neverne urgem in pokončam, solnce in luna storita mojo voljo, kakaj bi jes Bog ne bil, na nebu in zemlji jes ulaidem.

Ho bojo Kristjani to slišali in te čudeže videli, kakor njim bo pri srcu, oni bojo mislili da solnce in luna njim h spodu storijo ker nimajo rastopnost, pa dopolnijo voljo Božjo, kakaj bi jes u svoji veri tako terdno bil, to bi bilo ja čres Boga, saj me tudi vest opominja, da se moram tej veri upovedati, in le tega Boga častiti in moliti, od katerega jes toliko čudežov vidim, u takeh mislih in težavah bojo ljudje veliko dni tičali.

O ti moj Kristjan! kaj bo to za ena skušnjava, in neizrecena težava, u kateri bojo pobožni Kristjani brez vse tolažbe tičali, komu je to mogoče misliti in pisati; oh koliko do tistega časa stanovitni Kristjani se bojo Antikristu podali, in mu porečejo:

„Ti si en stvarnik usih reči, ti veš čudežov delaš kakor jih moremo mi rastopiti, kdo bi te ne hotel častiti, ti si edini pravi Bog u nebesih in na zemlji.“

Take misli bojo odpadli Kristjani imeli, in se druge u čarno in večno nadvogo potegnili za seboj. To je naš Zveličas se zidavnej pred se videl, zato je nas opominjal da se imamo krivih prerokov varvati, ker pravi, da bojo krivi Kristusi in preroki gorustali in velike ču-

Deže delali, da bi se izvolene uzmote pripravili, ko bi
mogoče bilo, rategačelj hedar vam porečijo, on je u pu,
šavi tako ne hodite ven, on je u kramu, tako ne ver,
jemite; temuč pojdimu k Bogu, s pravim raupanjem
ga prosimo, da nam u teh velikih skušnjavah hi,
tro na pomoč pride, in nas pomagov u pravi veri
do konca stanovitno ostati, in potlex u nebesih s izvo,
lenimi na vekomaj se veseliti. Amen.

Ta 36. Kapitel.

Tako bo Antikrist te katoliške bukve pustiv ra,
zgati, in use Kristusove spomine.

Ko bojo ti Antikristovi Apostelni tako Kristusa
preklinjali, in s takimi coperskimi čuđerami svoj
nauk poterdili, tedaj se bo njim veliko pobornih
duhovnikov proti postavilo, od svetega Duha rassvetle,
ni bojo njim iz svetega Pisma in Tanerovim skrivnem
razodenju bojo rvisali, da je tukaj na tanko popisano,
da ta ni ta pravi obubljeni Messias temuč le Antikrist
kateri na konec Sveta pride veliko ljudi ^{uzmote} u^{per}praviti.

Antikrist kot en copernik čres use copernike, bo to hi,
tro rapariv, in bo se pred račéthom svojega uladanja
prepovedov sv. Pismo na našega Zveličarja razlagati,
use visoke šole bojo raperte tako dolgo da bojo zna,
li Antikristovo vero učiti, in bo ukarov use katoliške
bukve razgati. Komaj bo ta rapovednana, se bojo
Tudi in odpadli Kristjani napravili, da pojdejo po vsih
krajih teste poloviti kateri sv. Pismo na Kristusa
razlagajo, in k Antikristu uklenjene pripelati, da jih

on obsodi, oni bojo po usih solah prepovedali učiti, in bojo priidno poprašali kje bi kaj mogli kakke katolske bukve dobiti. Tedaj bojo nove sole postavili u kate, rik se bo vse od Antikrista učilo. Svete bukve bojo ukupej nabrali in na na to pripravljeni dan na tergu razgali. O Bog! kaj bo ra ena nadloga ko bojo Antikristov list na usih uratah pribijali; o kako bojo tedaj mašniki sv. Pismo in druge bukve pokopavali, kako bojo pobožni Kristjani Antikristov list brudko obiskali, in se ne bojo pustili potolažiti. Antikrist bo pa usaki dan grozovitejši postav, in se njim u pest smejav, da je on na to prišov, da se morajo vse sv. bukve razgati po obljubi talmutovega nauka.

Ko bo tisti dan prišov, tak bojo Antikristovi slu, rabniki vse hiše, samostane, cerkve in sole priidno obletali in bukve iskali na voreh nalozili, in h rato pripravljeni germadi pelali in tam razgali, O Bog! kaj bo tedaj ra en jok nastav po celom kersanstvu da ni ra popisati.

Da bo pa to enkrat čes Svet pristo je več kakor gotovo, ker to ni le is svetega Pisma rvišano, temuč tudi Sibille to skažejo. Ali bo Bog pripuustiv bukve katere od njegovega človestva in usigamogocnosti pričujejo, skor tega ostriga sodnika pokončati? Ta Bog bo pripuustiv, da bojo odpačli Kristjani, Turki in tudi se bojo priidno iskali, in sami u ogenj metali, in raven Kristusa preklinjali, bojo kakor beriči. Kedo more to brez sov premisliti, tedaj bojo pobožni Kristjani noč in dan jokali in bojo mislili, sedaj

bo katolska vera proč, in ni človeka kateri bi smel in se
 upav se ranjo potegniti. Tedaj bo veliko pobornih du-
 hovníkov ustalo, ter bojo te caglive Kristjane tolažili
 in h stanovitosti prigovarjali. U tistem času bojo is-
 usih rebo sv. mošje ustali. Tedaj bojo Kristjane lovili
 u reberje uklepalí in umoriti gonili ali u ječe pometali.
 Kateri bojo pa ušli, tisti se bojo po votlinah skrivali,
 in bojo z nebeškim kruhom na čudno vižo do konca
 preganjanja ohranjeni. No bo Antikrist videl da je
 poslanen po celém Svetu, tako bo pustil vse križe,
 oltarje, cerkve podreti, tako da se ne bo poznalo kje
 je to ali ono stalo, vse ljudi bojo iz samostanov spro-
 dili, in katere bojo dobli, bojo pa morali ene strašne
 smerti umreti. Pomisli ti moj Kristijan, Tudi bi re dana-
 šnji dan radi cerkve podrele ko bi smeli; ko bo pa tisti
 čas prišel, tako se bojo hitro napravili z orožjem, in bojo
 kakor gladni volki cerkve podirali in Duhovnike lovili, in
 njim vse ureli. Oni bojo na veliki oltar šli, taberna-
 kelj potrupali, monstrance in kelike ureli, svete kostije
 na tla vergli, in z nogami poteptali, z svetim oljem
 obuje morali, tako bojo s svetimi rečmi delali, da je
 strah na to misliti. Oh kako more to brer solznimi očmi
 premisliti, če ima le malo ljuberni božje u sersu.

Oni bojo vse pobrali kar h maši sliši, potter se bojo
 kosti svetnikov lotili, tiste zdrobili in razgali, da bi
 ne bilo čuda če bi kosti tedaj kri potile, kakor Kristus.
 Kaj misliš ti, kje se bojo tedaj Duhovniki gorde-
 rali, kak usaki bo gledov da bi živ ostav, ter se bojo

po gorah in votlinah skrivali dokler da ta strašni dan pride, potem se bodo preoblekli in pojdejo te caglive Kristjane tolariti in u veri poteriti.

To strašno preganjanje ni mogoče popisati, Kristus sam pravi; da bo ena taka nadeloga kakršna se ni bila od ročetka Sveta, do rđaj in tuvi ne bo, pred katero nas večni Bog obvaruj. Amen.

Ta 37. Kapitel.

Od Goga in Magoga, kako bota Antikristu Tem, pelne postavili.

Med vsimi oročjami katere bo Antikrist rabiti h pogubljenju duš, je ta veliki knez Gog in njegov vojsak Magog nar bolj obratnisi, kakor tudi in Turki bodo Antikristu h oblastniku celega Sveta pomagali, tako bota tudi Gog in Magog njemu na pomoč stali, in skerbela, da bo on ra pravega Boga molen. Tes sem našel pri preroku Ezechijelu in pri sv. Taneru Apostelu, ker to skrivnost učita, kako da je ta Gog & ona pravita; da bo en goščen knez z imenom Gog in njegov vojsak Magog, katera se bota ob časi Antikristu u tem urednem kersanstvu prepirala, vojskovala. Armada bo od starih krajov ukup potisnena, armada bo pa iz teh ljudi stojena katera so h Antikristovi veri pristopili, ter mu pomagali vojskovati in kersanstvo premagati.

Kako hitro bo ta knez gor stopiv, tako bodo h njemu vsi ljudje kateri pod solncem prebivajo, ter bo on svojo armado tako močno storiv, na vsih krajih razstaviv da bodo Kristjane lovili, in njemu čresdali. Tedy bo, tako pravi sv. Hipolit, ta prekleti An,

tikrist še le prevreten postav, poprej je tako ljuberniv
 biv, sedaj je ta nargorovitejši postav, on bo Boga pre-
 klinjav, in bo misliv da bo vekomaj na Svetu živ in
 uladav. On bo veliko hudičov zbral, jih u človeški
 podobi po celém Svetu poslov, da bi čes ljudi gospo-
 dvali. On bo neizreceno terd, poln jere, nestanovitno-
 sti, sovraštva in bo usakega človeka preklel, tako
 se bo obnašare kakor bi hotel naenkrat vse člove-
 štvo u pekel spraviti; na to bo račev en kriv ču-
 dež za to drugo, eno nesposobnost za to drugo doper-
 neset, kar bo njemu mogoče. Tedaj bo ena neizreci-
 na stiska po Svetu, ker ti vojaki bojo skos nagan-
 janja Antikrista in hudičov kakor dereči volki
 čes ljudi planili, ter bojo majhne in velike, uboge
 in bogate, mlade in stare z verigami zverali, po-
 tleku okoli uločili in u ječe zapirali. O Bog!
 kaj bo to za ena težava, ker ti razluteni voja-
 ki ne bojo eno starosti ali imenitnega Gospoda pri-
 ranesli, ter bojo vsi enako tako neusmileno pregan-
 jani. Gorje mašnikom, gorje usim kateri so narmarji,
 še kaj čes Antikrista ~~ko~~ priživali, učili ali govorili,
 ker ti bojo tako neusmileno mučeni, da bi tisočkrat
 scagali če bi njim Bog posebno ne pomagal. Enkrat
 so kalvinisti na Francoskem naenkrat 10.000 cerkev
 požgali, sv. rešno telo so mi presicem vergli ali z noga-
 mi poteptali, ja riti so celo brisali z njimi, da je
 strah misliti nato, 5000 mašnikom so živim kožo dol
 potegnili, velikim so stuke na uste pribili, jih raster-

gali, enim ~~bojo~~^{so} zelezo u vrat utaknili, ljudje po samostanik so u po konopne preje povili, s smolom oblili, z žveplom in s smolnikom napovnilili in razga-
li, velikim pobožnim mašnikom so rēble skor glave rabili, druge so na bodala nateknili in pekli, enim so trebuhe parali in čreva na motovile motali, eni so drobno resekali in presečē rājimi pitali.

Če so kalavinarji na samo oznanjenja Evangelija se tako obnašali, kaj bojo šele Tuli, Turki in odpadli Kristjani s stanovitnim Kristjanom počeli, ker bojo to rapoveč imeli jih loviti in moriti, katere bi kersanski veri hotev rvest ostati. Ta hudodelnik Antikrist bo nekatere Jobov in njih bo pustiv z nar-
gorovitejšimi mukami mučiti in umoriti. On jih bo pustiv po gorah iskati, da bi ločē daritev svete maše opraviv. Med tem, ko bojo njegovi vojaki Kristjane lovili in morili, bojo Antikristjani Antikristu Tempelne postavljali.

Ko se bo to rē use zgodilo, tako bo Antikrist svojem prethodnikom rapovečev, da imajo po usem Sve-
tu njegove podobe na oltarje postaviti, da bo on ka-
kor Bog molen, prethodnik se bo na to rapoveč hitro napraviv se s svetlobo obdar in se ljudem prikarov,
on bo tudi h kraljem šov in njim pri ostri korni ra-
povečev njegove podobe po usih krajih postavlat, po-
Jobe bojo hitro na usih krajih postavljeni in rapoveč
dana jih moliti; ali nekatere u Evropi, u Aziji in
Afriki bojo rajši narstrašnejšo smert storili kakor pa
tako podobo moliti in božjo čast skarati. Na to bota Bog
in Magog narstrašnejše muke pripravljali, da bojo tiste

martrali katere ne bojo hotli te podobe moliti. Takor hitro
 bojo te podobe postavljene na usih krajih, tako bo Lucifer
 u njih enega živega Duha piknov, da bo podoba mogla
 prav lepo govoriti, ter bo tem kateri jo bojo molili te
 skrite raklače povedov, kje da rakopani ležijo, ter se
 bojo s tem obogateli in povišali; kakor stoji pisano, da
 bo r. maj podobi tej izvrine živega Duha Jar da bo po,
 doba govorila. No bojo Antikristjani slišali, da počo,
 ba govori, bojo na kolena padli in bojo Antikristu
 več se luciferju čast dajali, katere samemu Bogu
 sliši. Oni bojo po južovski postavi podobi kačila,
 vole, teleta, ovce, ovne, krole in golobe darovali in skor
 to Antikristu ra kako milost prosili. Potler bo on svoje uste
 odperov, in njim regen, časno srečo in večno veselje oblu,
 biv, in se bojo njemu rvesto slurili, bo njim še bolj obo,
 gativ, ter se bo njim ravno tako gočilo, kakor poga,
 nom pri malikih ker so u večno pogubljenje rapelani bli.
 Oh kako tedaj brumnem hučo pojde, si ti še tako Josti
 slišov, oni bojo meste, terge in vasi rapustili, in se
 po gorah skrivali da bi svoje življenje okranili. O kaj
 bo ra en jok in tejava tedaj; koliko rlahtnih Gospodov
 in Gospe se bojo tedaj po gorah in goščah potikali, in
 žalosti mečevali. Oh kaj bo tedaj po žalostnega vičeti
 kar se ni bilo; koliko pobožnih starišov bojo s svojimi
 otročicami po gorah tja no sem hočili in svoje naclo,
 ge objokvali, veliko rlahtnih Deklicar se bojo komaj
 na nogah obderžali in bojo ta strašni čas objokali.
 To se bo resnično rgočlo ti moj bravec, rakaj tedaj bo
 ta gnjusoba razidjanja, tedaj bo čas u katerim se bo,

jo izvoleni kakor zlato in srebro kakor u ognji čistili, tedaj bo čas teh temnic, čas rapelevanja, čas navlog, je in jokanja in skušnjav, tedaj bo tako strašni čas, da ko bi ta čas prikrajšan ne bil, tako bi se noben človek ne zveličal. O moj bravec! kedar bi čes ta strašni čas ne trepetal, kedar bi ne noč in dan Boga pred očmi imel in ga za milost stanovitnovit, nosti prosil, ker mi ne vemo ali bo nas, ali druge ta strašni čas radel. Če bomo mi redaj Boga pred očmi imeli, tako nas on u tem strašnem času tudi ne bo zapustil in nas u tej navlogi pomagav, in nas potem večno zveličanje, katero jer usim voščim Iseliv. Amen.)

Ta 38. Kapitel.

Tako bota ta dva preroka Enoch in Elija iz paradiža prišla, in Antikrista k špotu storila.

Ko po celem kersanstvu ne bo drugega ko jokanje in preganjanje, tako Bog svoje še vendar ne bo zapustil, temuč njim bo dva preroka poslov k tolarbi in pomoči, namreč Enoha in Elija. Prej da pišem, na kaj ra eno vižo bota prišla, hočem se povedati, kaj sta ra ena sveta moža, in kje se goredrčita. U Enohovem času so bili ljudi u neizrečenih grekih rakopani, on je bil pa nedolžen in svet, on je oxnanjevar pokoro brez nehanja, kraven tega je pisov veliko svetih bukev, in je pelov eno tako zivljenje, da se je Bog u njega močno zaljublil, ter ga je pustil po posebni milosti 1187 po stvar, jenju Sveta u paradiž postaviti; on je teh sedem očakov eden, med prvimi očaki Sveta, in je nekatere sto leta pred

potopom živov. Za njim je pa tudi prerok Elia na ognju,
 nim vora u letu 3139 u paradiž postavljen biv, zato ker je
 on te terburatne Jude z raznovrstnimi karni karnovar, in
 od malikovanja odurav, ter je večkrat pustiv ogenj z nebes
 pasti, potem ko je on slednjič tem kraljem Ahabu, Eze,
 kiju, Toramu in Tuđu smert resnično napovedov, je on skor
 Božo voljo ramaknjen u paradiž h Enohu postavljen biv.
 Ona še današnji Dan živita, in bota tam ostala do kon,
 ca Antikristovega preganjanja. Ko bo Antikrist u naj
 večim preganjanju Kristjanov, tedaj bo Bog ta dva sv.
 preroka na tem gorečim vora naraj tako hitro, ko najhi,
 trejši veter skori rrah poslov, tem stanovitnem Kristja,
 nom h tolarbi in h pomoči. Ko bota na ta ognjeni vor
 se useila, se bota Boga rahvalila, da ju je do tega
 časa obrarovar, in ga bota prosila da bi to obljubo nad
 njima doprovniv, in nje močne storiv, da bi še to polče,
 tertto leto skušnjave srečno mogla premagati. Na to se bo,
 ta še hitrejše kakor veter skori juvovski Jerelo se pela,
 la, in se mestu Jeruralemu na sreči terga se ustavi,
 la. O kako se bota čes mesto in lepi Tempel čudila,
 Enoh še sicer Jeruralem ni vidov, Elija pa je prej mo,
 rebiti več ko stokrat noter biv, in je vidov kako je bila rida,
 na. Kako bota tja ino sem gledala, in se čudila čes
 to imenitno oblačilo Juđov, ko bota videla nje u rlateh
 in srebernik Juđovnik oblačilih ta ino sem se spreka,
 jati, tako da od čudenja ne bota vedela kaj bi misli,
 la ali rekla. U mestu nečdrugega slisati, kakor
 upitje petje in ples, kakor bi vse mesto pijano bilo,
 ker Tuđi, Turki in odpašli Kristjani bojo noč in Dan

ženitvali, pili in ječli, in slatko Ime Terus preklinjali. O kako bo njima pri sercu, ker bota to upitje in preklinjanje čres Boga poslušati, ona bota racela čres to se jokati, oh kako njima bo serce u persih klalo, ker bota raven tiga veselja tudi rihvanje in johan, je in ječ slisala, kjer bojo pobožni Kristjani zaperti mi, lo Terusa na pomoč klicali, oh kako bo njima to rihvanje h sercu slo, kako usmilenje bota ona in njimi imela, kako bota čres njih se jokala, ker bota vedela da ti sv. ljudje so rategavel u ječ v rešeni, ker niso hotli svoje vere ratariti, in Antikristove podobe moliti, kako bota žalostna ker bota videla po terjih vislice in druge mučne orodje, ter bota spoznala, da njih je re veliko mučenik bilo, o kako bota te obžalovala.

Kaj pa bi eden mislov, kako se bojo ljudje u Teru, ralemu ustrašili, ko bojo ta ognjeni vor videli tam stati, ta vor ne bo drugega ko sam ogenj in plamen in bo eno veliko svetlobo od sebe dajav, konji in kolesa bojo tudi ognjeni; oh oni se bojo ustrašili in se čuili, oni bojo u Tempel tekli, in Antikrista na pomoč prosili, ker oni se bojo bali, da ta ognjeni vor ne samo koga osmo, div, temuč tudi mesto rargav. To bo moralo eno tako upitje med njimi biti, da ti kateri bojo u Tempelnu molili, bojo ven leteli ta goreci vor gledati in ureti. Ta dva preroka bota pa z vora stopila in proti Tempelnu slo Antikrista ranicovati. Ko bojo pa tudi videli, da ta dva stara mora z urečami obliža, naravnost h Tempelnu gresta, tako bojo sli to Antikristu povedat, in mu prosili, da bi on njima ukazov se hitro s tem ognjenim vorom

iz mesta pobrati. Antikrist pa, hiri nikoli ni kaj takega
 u mislik imev, zato ker bo on le bolj u copernijah prođu,
 čen kakor u svetem Pismu, bo mislov da mu obešen
 Človek ne more kaj storiti. On bo ukarov nje u ječope,
 lati, in potler parasi narostrajše martrati in umoriti.
 Ta neumni Antikrist ne bo veđer, da ta Iva imata
 oblast njemu eno veliko težavo napraviti kakor je to
 re iz svetega Pisma mano, on ne bo veđer da ta Iva ima
 ta od Kristusa oblast čres njega polčetero leto se voj-
 kovati, on ne bo veđer, da je Kristus po njegovem očsmu,
 ti ustajenju 40 dni večkrat pri njima biv, in se o nje-
 ga učila, da imata Antikrista usek reči hšpotu storiti.
 Ona bota Antikristov ukar malo ahtala, pojčeta u
 Tempel kjer mu njegovi ljuije govijo in darujejo, in
 bota čres njega očitno privigati račela, kaj bojo ti ka-
 teri bojo poslušali mislili, ker bota Antikrista očitno
 huičevega služabnika, prebivališče luciferja in enega
 copernika čres use copernike imēnovala, se bojo usi čuči-
 li starosti teh Iveh mořev, ker bota na glavi kakor gah,
 bi, u ustih lepo ruveča in u znamenje pokore u urečami
 oblečena. Ona bota pravila, da ta u Tempelnu seko-
 či Bog ni pravi Bog, temuč ta od prerokov imenovani
 Antikrist, ona bota njim iz Danielovih prerokovanj u
 ednajstim in Ivanajstim kapitelnu rvišala, da ta je ti-
 sti kralj enega nesramnega obličja, kateri bo čres tega
 narvišiga govoriv, svetnike umoriv in postavu preverniv,
 ona bota list svetega Pavla na tesalonicarje in Tanesovo
 skivno raričtja rargernila, in njim natanho iz njih skarala

Ja ta, katiriga menijo da je Bog, je sam Antikrist, kateri
 ne pride prej, da bo to rimsko cesarstvo na deset kraljov
 razdeleno, ter se bo pustil u Tempelnu kot Bog moliti, in
 bo strašne reči čes najvišega govoril; use kar bota hudob-
 nega odnjega vedela bota očitno venprijigala, in ga ene,
 ga copernika čes use copernike imenovala, in enega hudobčev-
 ga otroka, golufa, rapelovca in enega prekletega hudobnega.
 Kaj misliš ti moj kersanski bravec; kaj si bo Antikrist
 čemislil, ka si je uselej gor rlate gore obecav, in si to
 ni umisel urev da bi on imel od hudobca obsejenega člo-
 veka Jerričan biti. On bo ukarov peklenški ogenj prinesiti
 in ta dva razgati in nju plačati, ker tukaj u Tempelnu
 Boga preklinjata, on bo učnim ukarov narstrašnejše
 martre si izmisliti, in ta dva starca tako dolgo mučiti
 da bota obupala, pa ko se bojo posvetvali, kateri bi
 poprej roko nanje poloril bo usakemu srce upadlo, da
 se ne bojo upali čes nju, rakajker kako hitro bo sklen-
 jeno nju umoriti, se bo nebo oblačivo in bo eno tako
 treskanje postalo, da bo kmalo tukaj pa tam kateri ubit,
 in bojo Antikristjani bežali kakor bi morali in se skrili, pa
 bo use rastonj, ker ta švepleni ogenj in strele bojo tako
 nanje letele da jih bo kmalo veliko sto ubitih in razga-
 neh, ostali bojo z Antikristom urev mislili kam bi se skri-
 li, da bi svoje življenje okramili. Oh kaj ra en strah bo
 ljudem u Jeruzalemu obšlo, naj bolj pa se Jude, ker se ni
 so takega čuvera videli, mi bojo mislili, da nobeden
 drugine more takega čuvera narediti kakor Antikrist,
 nato bojo račeli nekateri u se jiti, in na svojo vero do-
 meti, ter bojo gledali kako bise mogla tima moréma se

pridružit. To bo Antikrist to zvedel, da je se en Bog u nebesih, kateri njegovo hudobnost ne more več prenesti, in da so se ljudi na Petu, da se podstopijo pred njega stopiti, tako bo on račevorjoveti in ternirati, kakor bi usi hudiči vanj šli. Ta dva preroka pa zato nič ne bota marala, temuč bota pridigala od jutra do večera, ona bota po terгах in ulicah gor in dol hodila, in kjer bota nekaj ljudi videla, njim bota pridigala, da kedo je ta, kateri se pusti u Tempelnu kot Bog moliti, kakor so oni falili, kako so od njega rapeljani, in da morajo njih grešno življenje opustiti in pokoro delati, ali kóčijo pred Božjim obličjem milost najti in zveličani biti. Elija bo Tudem is svetega Pioma skarov, da je on ta pravi Elija kateri je z ognjenim vorom in konjem u Paradiž prepelan biv, kjer stoji napisano: „Ti si uret z vetrom ognjenega vora, ti si izbran priti oznanjevat čas sodbe, in potolažiti jero Gospodovo, očetovo serce z otroci spet spraviti, in rod Jakobov spet postaviti.“

Enoh se bo potrudil Turke in neverne podučiti, da je on ta Enoch, kateri je pred potopom u Paradiž ranesen biv, ker od njega stoji pisano: „Ti Enoch imaš ta sleh njčas spet priti nevernike spreobrniti in Tristiane“. Ker Enoch je zato u Paradiž postavljen, da bi tedaj poganom to je Turkom pokoro oznanjeval.

To bo Antikrist videl, da ta dva sveta moža usaki dan več ljudi od njega tergata, in njega enega copernika, in hudičevega sluhabnika imenujeta, da on ne bo več dolgo uladav, da ga bo Bog s usmi hudiči

urei na Ino pekla pokniv. Tako bo on račev rarsajati in bo vse huičice in copernike k sebi poklicov, Ja bi ga potolazili in se posvetrali, kako bi mogli ta dva mora v Sveta spraviti, pa bo vse rastonj, če bo njih veliko, Ja bojo Antikristu pokorni, Ja bojo njih roke nanje položili, bojo pa o nebeškega ognja rāga, ni, tako Ja se obeiden ne bo več upal roke nanje položiti in rālega storiti, kateri nje bo le o Jalec rāglehov bo njemu hujši kakor pred vsimi huičici.

Kristjani se bojo pa o vsih krajov se k njima sbrali, in pomoči o njiju roper Antikrista čakali, rrov, no tega bojo pa tudi Tudi Antikristovo golufnost spor, nali, ter bojo nekaterikrat majn goreči u njegovi službi. Tudi nekatere odstopleni Kristjane bo Bog raz, svetiv, Ja bojo u se sli, ter bojo Antikristu eno veliko škodo in ranicēvanje storili.

Sešaj si ti moj bravec vidov, kako Bog ra svoje skerbi skor svojo usigamogočnost, ker je ta dva sveta preroka okraniv rato, Ja bi ti, kateri bojo njemu do konca rvesti ostati skor njiju potolazeni bili.

Amen.

Ta 39. Kapitel.

Kaj je u novem Testamentu, od čudežov Enoha in
 Elija zapisano.

Da se že ravno u starem Testamentu več pravi od Enoha
 in Elija kakor u novem, počuči pa vendar novi Testa-
 ment bolj, kako bota Antikristu roperstavila, in ga h
 špotu storila. U novem Testamentu naš ljubi Trveličar
 u Tanzerovem skrivnem razodenju takole govori: „Test
 hočem dve priči dati, katere so z urečami oblečeni, 1260
 Ini imajo močrost govoriti, ona sta dva obrata Drevesa,
 dva svečnika, katera pred obličjem Gospodovem, na zemlji stojó,
 če bo nji kotev kdo kaj zalega storiti, tak bo ogenj iz njih
 ust šov in ga razgar, s čimur nji bo kotev kdo škodovati,
 s tem bo on umerv, ker ona imata oblast nebo zapreti, da
 ob času njih govorjenja ne bo deža, ona imata oblast vro-
 ti kri spremeniti, tudi zemljo z vsemi karnimi karnovati,
 kolikokrat hočeta“. Bog ureme ta dva za svoje priče,
 tako dobro po kersanski kakor po judovski pravici,
 to resnično poterja, da sta ta dva priča radosti, Enoh
 bo iz nature, Elija pa po postavi uret. Ta dva bota od
 pravega odrešenika Jezusa Kristusa pridigala, in čes
 Antikrista, in skori čudeže, katere bota delala, skara-
 la, da Antikrist ni pravi Messia, temuč da je le
 ta iz Nacareta ta pravi Messija in Odrešenik Sveta,
 ona bota pričala, da je Kristus pravi sin Božji, ne
 pa Antikrist, ona bota pričala, da je Jezus ta, kateri
 je pred nekaterimi stoletami Svet odrešiv, in ravoli nje-
 gove svetosti od pismarjev križan biv, in na križu umerv

tretke dan pa od smerti ustav, in po 40 dneh u nebesa
šov, čes malo časa ima pa priti soditi, dobre in hu,
dobre. Ravno tako kakor Janes kerstnik je pričal biv,
temu prihodu Kristusovemu, tako bota tudi ta dva pri,
ča h drugemu prihodu Kristusovemu na svet.

Njih pričanje bo z velikimi čudeži poterjeno. Sv.
Pismo pravi Dalej, Da bota z urečami obličena in 1260 dni
močrost govorila. U znamenje pokore bota z urečami
obličena, in bota pokora pridigala ker tedaj bojo lju,
dji u velike grehe rakopani, da bi imeli konopenske
urečice žalosti nose djati in se spreobrniti. Teh ureč
ona 1260 dni ne bota odložila. Tudi pravi ta versta,
da ona pred Božjim obličjem stojita ne sedita ali le,
žita, to nas uči da sta ona še živa, ter nista poko,
pana u zemljo, in da njune duše še niso u nebesih, te,
muč sta do tega časa u paradizu in bota ostala tam
dokler da Antikrist bo Jaritev sv. maše prepovedov, in
cerkve pokončav, kar je u novem Testamentu in u pi,
smih sv. cerkvenih očtov Ciprijana, Ambroza, Grego,
rija in Avgustina natančno popisano.

Kaj bojo pa za eni čudeži katere bota ona dva
delala ob času njih pridiganja? Ta bo ta prvi ču,
dež, da kdor bo njima hotel kaj storiti, bo ogenj iz nji,
ju ust šov in sovražnike požgal, kakor se je ob času
Pharaona od Mojresa in Arona zgodilo, tako bo tudi
tedaj ob času Antikrista. Drugi čudež je ta, da bo
ta usakemu tako storila, kakor je oni njiju hotel

storiti, namreč če bi njiju kateri ustreliti, bosti ali udariti, tako se bo tisti pa sam ustreliv, rabičel ali udariv, na kakršno viro bo njima kdo kater ško, Jovati, ravno na tisto viro bo sam konec usev.

Ta tretki čuđer bota storila na nebu, ta četertina vodi, ta peti na zemlji, kar se bo u tek bukvah porneje bralo. Ta šesti čuđer bo pa odkrivanje skrin, je ravere, katena je bila od Mojzesa u pušavi storje na, in pred podertjem Tempelna od preroka Teremija ~~na~~ na goro Nebo bila ranesena in ondi skrita posta, la. U tistem času sta bila u Tempelnu resnično dva skrinji naveri, ena od Mojzesa in ena od Davida, kakor se u svetem Pismu, tretke bukve kraljov bere, da je tedaj prerok Teremija Mojzesovo skrinjo skori ostale Jukovnike s Jovolenjem vojšaka Naburarašana kateremu je on ljub in uređen biv, na reko Jordan nesov, kakor sv. Cerarij učí; ko so pa Jukovniki pri reki bili, in so skrinjo na tla postavili, so pa angelfi pristopili in skrinjo na goro Nebo ranesli in tam u eno votlino h Mojzesovemu truplu skrili, da se dana, šnji Jan Tudi ne morejo najti, kakor judovski in kersanski pisarji učijo. Ko so Jukovniki videli da njim je skrinja ureta, so šli in hotli to votlino vi, deti, pa Teremija je njim reker, da bo tukaj tako dolgo ostalo skrito, da bo Bog svoje ljudstvo ukupej abrav, nobeden ne bo mogev prej najti. Tedaj se bo to ljudstvo pomilostivo in božja visokost se razvetila. Ko bota ta dva sv. preroka u Jeruzalem prišla bo

Bog te neverne razsvetlo in njim milost skazov, in njim spornati dav da skrinja ravere ni pri Antikristu, temuč pri teh prerokih in pri Kristjanih, da je le Kristus ta pravi Messija, ne pa ta Antikrist, in bo Tudiom skazav da nje je spet milostno sprejel. Bog bo skor eno svetlo meglo kraj pokarov, kjer je skrinja ravere skrita, nato bota ta dva preroka veliko Kristjanov in Tudev rbrala, ter pojdejo na to goro, in bojo to vottino brez usiga truda odperla, in usim okoli stoječim se bo skrinja ravera karala, in pa Mojzesovo truplo katera je že toliko tavrén let skrito bilo. No bojo Tudi to videli, se se njim bojo šele oči odperle, ker ta dva preroka bota njim to skrinjo ravere karala, katera je z narbolšim rlatom storjena. No bojo Antikristjani in Tudi te čude, že videli, bojo kmalo veliko od Antikrista odstopili, in bojo na ta kraj romali, ko bojo u to vottino prišli, kjer bo altarni sakrament stal, bojo pa terburatnost njih starišov bridko objokvali, ter bojo premislili da od njih ni samo ta svetinja, temuč tudi postava in spornanje pravega Messijasa ureta bila. Tada bo eno tako spreobernenje Tudev, tako bojo hočili is usek Jerel tja, da si mi to ne moremo prav domisliti. Na en sam čude te skrinje se bo več Tudev spreobecnilo k Kristusu, kakor pa skor usek pridig teh dveh prerokov.

Vidiš ti moj bravec! kako usigamogočna roka Bozja ramore iz kamenitnih src, mehke narediti, vidiš! kako lahko bo Bog Tude spreobecniv. Tudi uratnost so oni od njih starišov podcebovali, bozja

roka bo njih pa vendar veliko omečila, da bojo ugor,
jemanja kersanske vere močni postali, skor to bo
napuk Antikristov potlačen. No bo on videl, da ti
skori katere je on k časti prišov, ga račnejo pre,
klinjati in ra enega copernika deržati, in da ti užete
Krstjane se se rajši pustijo umoriti, zato ker vidijo
ta dva preroka, da se tako serčno Antikristu roper,
stavita, in da tudi veliko od Antikrista odstoplejo
in na Jezu Kristusa pravega Messiasa veru,
jejo. Amen.

Ta 40. Kapitel.

Kako bo Antikrist Krstjane in spreobrnene
tude u novic pustil mučiti.

Antikrist je do zdaj misliv, da mu Bog nič roper,
niga ne more storiti, in je misliv da bo njegovo kra,
gestvo vekomaj trajalo, in da ni človeka da bi se mu
smerv ali mogev roperstaviti, ker bo pa videl da ta
nebeški ogenj je že veliko njegovih ljudi pokončav
tako bo vendar mogev spornati, da je še en drugi Bog
čres njega, katiri bo njegovo hudobno življenje karno,
var. No bo on videl da je te narhujše copernike
katere je on čres ta dva preroka poslov zgubiv, da so
ene take čudne smerti umreti mogli, in da ta dva
preroka njega očitno ra Antikrista venklicata, da ga
ra narvečjega copernika deržita in da tudi od njega
stopleja in se pokristjanjajo, tako bo on račev šinjati,
noreti in togotiti kakor bi usi hudici naenkrat u nje,
ga rketeli, on bo eno strašnost ra to drugo napraviv,

en čudež za tem drugem delov, bo naredil tako bliskav,
 je in germenje, in tako pokanje, kakor da bi imel
 ves Svet naenkrat ukup pasti, njegovi beriči bojo
 glave odirali, z bodalami prebadali, z kolesami lomili
 kateriga bojo dobili, njegovi trinogi bojo tudi čudeže
 delali, tako da bi ves Svet spornoval da je Antikrist ta
 pravi Bog. Ko bo videl da ne samo Kristjani za tema
 prerokoma hodijo, temuč da ga tudi Judi zapušajo
 in Kristusa molijo, sv. Efreem pravi, da on potler ne
 bo več pobožen, pohleven, očē ubogih, usmiljen, dobrotljiv
 kakor je poprej bil, temuč hud, terd, jekost, sovrašen,
 prešern, neusmiljen, nestanovit, pregrešen in strašen,
 zato pravi sv. Damascen, da bo račev eno nesposob-
 nost za to drugo doprinese. Sv. Ciril pravi da bo eno
 hudobno voljo Judom karov, on bo svojim beričem uka-
 roz po vsem Svetu vsakega Juda kateri na njega
 dvomi, ima u to narstrašnejšo smert obsojen in brez
 gledanja njegove osebe z Kristjani urei martran biti.
 Tedaj bojo martre račetek imele, oni nje bojo spehni-
 li, u rajčje in lesičje kože ravili in na cesti nje
 pustili ležati, da bi jih divja žverina znešla, eni bojo
 rive na križ pribijali, eni bojo u papir ali prejo ravili
 z smolom, z oljem in martjo oblili in potem razgali,
 eni bojo na tergu z veprom in z smolom oblili, in
 z baklami po straneh žgali, ko bojo že napol razga-
 ni, nje bojo pa potler z verigami iztepli in stergali, enim
 bojo glavo, perse, serce in trebuh prebadali, enim bojo
 z rebte med nohti na rokah in nogah rabili, kako se je že

govilo u prejšnjih časih preganjanja. Oni ne bojo zbirali, naj bo eden imeniten, ena deklica ali mladenič, oni nje bojo slekli in nečistost z njimi delali, ker bojo ti pa zmiraj Terusa in Marijo klicali, bojo njim pa jerike iztergali, njim kače po rivotu spustili, na ognju pekli, enim bojo sram gor rezali, in živo apno gorčevali, oni bojo strašno topli, oni bojo ra lase obesili in tako dolgo z ermenami topli da bojo umerli, tako se bo usim ženam in deklicam govilo, kako se je re govilo svetim Devicam. Mošnjikom ker so čres Antikrista pridigali bojo en ud ra to drug odrezali, enim bojo te zegnane perste odrezali s katerimi so sveto hostijo prijemali, enim bojo kožo raz glavo potegnili zato ker imajo izbrito krono, in jerike iztergali zato ker so čres Antikrista pridigali, oni bojo s stiskalnico stiskali da se njim bojo kosti shlačile. U tistem času se se presnično ta ho govilo, kakor je sv. Efrem govoril; muke so prišli, muke brez nehanja, brez sodnikov, katera ne bo katiri ga h veličanju pustila, če mu Bog posebno poma, gov ne bo, ker nekateri bojo sredi martre Boga raztajili. U preganjanju Dioklecijana, Maksimina katera je 12 let trajala, in u vsakem mesecu 14000 Kristjanov martranik bilo, nihče ni smel prodajati, kupovati, mleti in vode razjemati, prej da je malika molil, ker povsode so straže bile postavlane, da če je kdo hoteo kaj imeti ni smel ta jiti, ali živ ujiti da je morao malika počastit prej in ga u hiši imeti, ker je re tedaj tako bilo, kako bo še le ob času Antikrista, vse te Dioklecijanovo izanje niso nič proti Anti.

kristovemu. Use martre pod cesarjemi Nerona, Domicijana, Trajana, Julijana, Decija in drugih, use martre sku-
 paj jih boš imev en sop, pa to še ni en del Anti,
 kristovih marter. Če se pa tebi moj bravec to še ne zdi
 veliko in dosti, tako pomisli ta relikvni sod, u katerem
 je sv. Evstahij pečen biv. Pomisli to martro, kako
 Turki s kurodelnikom delajo, oni ga z enim parom
 tako tesno ukladajo, da ga eden more s pestjo objeti,
 spodni život pa razrežejo, in ga tako na eni bakreni
 plati pečejo, ta ubogi človek mora 24 ur pri pameti
 ostati in ko ga odrežejo pa umerje. Misli si use mar-
 tre človek kar bi ti moglo hudo storiti, pa si ne
 boš mogel domisliti use martre s katerimi bo Anti,
 krist Kristjane preganjov. Antikristove martre bojo
 use druge martre presegle, kar ta u njemu prebivajoči
 Lucifer bo use sorte nove martre si izmislil katere en
 človek ne more zamisliti, prej so le služobniki satanove
 Kristjane martrali, ob času Antikrista bojo pa vsi
 hudi duhovi sami Kristjane martrali. Uči sv. Hipo-
 lit, da Antikrist bo pustil hudičem Kristjane loviti
 in tako martrati, da si mi to zdaj ne moremo domi-
 sliti. Sv. učeniški pravijo, da Antikrist ne bo z navad-
 nimi martrami Kristjane martrav, temuč z peklen-
 kimi, da bi obupali ali vero zatajili. O Bog! kdo more
 to premisliti, izreči ali popisati te martre s kateri-
 mi bojo Kristjani umorjeni katere bojo u roke nje-
 givih vojakov pristi; kaj bo tisti čas pri Kristjaneh
 ra eno jokanje in vzdihvanje, to nadlogo je kotev pre-
 rok Daniel popisati, pa ni mogov drugega reči, ka-

kor to: „Bo en čas prišov en tak, kakoršen se ni bil in tudi ne bo“. Naš Hveličar nas to radosti na znanje da, ker pravi: „Tečaj bo ena taka nadloga kakršna se ni bila od račetka Sveta, in tudi ne bo, če bi tiste dni ne bile prikrajsane, tako bi noben človek zveličan ne bil, pa za izvoljenih deli bojo ti dnevi prikrajsane“. O kersanski bravec! kdo bi se pred tem strašnem preganjanju ne ustrašil, ter Boga noč in dan prosil da bi ga ne pustil tisti čas doživeti. O Bog! kdo bo brer tvoje milosti stanoviten mogel ostati, gorje grešnikom ker oni ne bojo mogli stanovitno ostati. O kersanska duša! obrni se k pokori in k pobožnemu življenju, vojskuj se čes tvoje tri sovražnike, Svet, meso in satan tako boš ti z božjo pomočjo vse srečno premagov.

Ta 41. Kapitel.

Tje se bo služba božja Jeršava, ker bo čisto prepovedana.

Opostel Pavel piše Korincanom: „Kolikokrat bote ta kruh jedli in kelih gospodov pili, bote smert gospodovo oznanjevali tako dolgo da pride“. Tako on nam očitno kaže, da Jartev sv. maše ne bo nekala temu ostala do sodnjega dne. Bi pa mogev eden praviati; da, kaj pa apostolski nauk pravi, da bojo Jartev sv. maše prepovedali, in da bojo na masnike najbolj segli, da bi jih morili? Ter pa odgovorim, da Jartev sv. maše se bo Jeršala u gorah.

v votlinah, za pobožne Kristjane katere bojo u stra-
 šnih ječah uklenjene, in za tiste katere bojo vsaki
 dan martrani, da bi njim Bog dal eno pravo rau-
 panje in stanovitnost u veri, da bi martre srečno pre-
 stali. Kaj za en razloček je med sedaj in tedaj;
 sedaj mora biti lepa priprava k maši, pa to tukaj
 ni potreba razlagati, to tako usak ve, kaj pa bo ob
 času Antikrista, tedaj ne bo cerkve, oltarja, svetil-
 nič in oltarnih pertov, drugače ne bojo imeli, če bojo
 mašniki re poprej na samotne kraje spravljali, tam
 se bo sv. maša Jerzala, kjer je poprej žverina prebi-
 vala. Tam bojo Kristjani svoje prebivalšč imeli, in
 mašniki sv. mašo brali, ter bojo pri popolnianski sluzbi
 božji žalostno k Bogu tožili, tam bojo mašniki na
 enem kamnu ali štoru sv. mašo brali, in bojo za dobro
 ureli če bojo mogli en čist pert čres kamen izati, da
 bi sv. Javitev brez časti ne ostala, kakor pravi sv. Filip-
 lit. Tedaj bojo drugo gorečnost pri sv. maši imeli, kakor
 pa sedaj, tedaj bojo na vsih krajih Kristjani s skup-
 sklenjemi rokami, s celim srcem in s gorečimi solza-
 mi proti nebesam upili in prosili za milost, da bi se
 terdo kamenje čres njih jokanje moglo usmiliti. Oni
 bojo ves čas sv. Javitve na lice brali, in za milost sta-
 novitosti prosili, oni se bojo neurečne zdeli, da bi njih
 Bog uslišov, tako bojo pa otroke k maši prinesli,
 da bi Bog ravno nedolžnih otrok njih pred Antikristom
 obraniv. Tedaj bo en tak jok in zihvanje pri Kristjanih,

kjer bojo zbrani. Ta naloga bo velika, ker polčetero leto se
 bo masa morala po samotnih krajih ~~raz~~ brati. Tedaj bo tu
 še večja pobožnost pri Kristjanik kakor je sedaj ko se
 piše 1856, tedaj bo drugačno perpravljenje k spovedi in
 k svetemu obhajilu, tedaj se bojo usiljeni razpušeni Kri-
 stjani vseh njih od mladosti storjene grehe se spomin-
 jali k sercu jemali in se prav spovedali in spovedni-
 ka prašali na kakšen način bi mogli pravo pok-
 ro delati. Po prejemanja sv. sakramenta bojo na vse
 mogoče načine gledali, kako bi mogli evanglske
 nauke izrati, se bojo eden od tuga drugega odloči-
 li in u lukne zlerli, tam vse svoje grehe brutko obj-
 kovali in razaljnenega Jezusa za odpustanja prosili,
 ter bo na vsih krajih tako obteženje očitnik grešnikov
 kakor: „O Bog bodi mi grešniku milostljiv, o Bog
 usmili se čer me, oh oče usmilenja ne karuj nas po
 našem nasluženju, Jezus odrešenik Sveta, reši nas
 Antikristovih rok, sv. Duk tolažnik obupanik ne pusti
 nas u roke teh parti, katere želijo dušo in telo pogu-
 biti, o Bog! mi hočemo radi vse težave prestati, daj
 nam le eno pravo potrpečljivost u martrah, in ne odst-
 pi s tvojo milostjo od nas, da mi ne bomo na vekomaj od
 tebe ločeni“. I kaj za eno pobožnostjo, s serčno guberni-
 jo in ponižnostjo, se bojo Kristjani tisti čas k preje-
 manju sv. sakramentih perpravili, da se ne more izreči,
 da bi uredni bili, ta nebeski kruh prejeti, ker bo le to
 njih tolažba nje od Antikrista rešiti, oni bojo tako gore-
 či u guberni boji, da bojo zapoved sv. Tomaža akvins,

kega vidoma dopovnilo, oni bojo s takimi gorečimi željami k boji miru perstopili kakor ogenj in plamen.

Na irgled teh Kristjanov bojo nekateri Duhovniki sami od sebe tehtali svoje življenje, ter pojdejo doli u meste to tem caglivem Kristjanom povedati in k stanovitnosti nagovarjati; nekatere bojo pa te po gorah tolarili, Oh koliko pobornih Kristjanov bojo oni našli, katere so prej usega dosti imeli, bojo pa sedaj tukaj u samoti glava umerli, kaj ra eno usmilenje bojo duhovniki z njimi imeli, oni njih bojo lepo tožili, in ne prej od njih sliši, da bojo u Gospodu raspoli.

Ho bo Antikrist zvedev, da se Kristjani po gorah gorderijo in se sv. sakramenti obhajajo, se bo hudo rasserdiv, in bo hudice poklicov ter njim xaro, tiv da morajo človeško podobo nase ureti, in x vojsko u gore in gozde jiti Kristjane loviti in ven spočiti.

O milostlivi Bog! kaj bojo ti ubogi Kristjani začeli, ker se po gorah ne bojo varni, ker, ko bi gore rapustli, tako pridejo u smert, na njih ostati pa tudi ni varno, zato ker nje hudice in berice išejo. O Bog! kam se bojo ti ubogi Kristjani izjeli, oni bi ja tverinske lukne radobro ureli ra njih prebivališče, pa da bi u njih le varni bli, zverina njim xovolila u njih luknah prebivati.

Antikrist njim pa se to ne bo pustil. O sv. cerkev! o ti lepa nevesta svetega Duha, u tebi bo to resnično dopolnjeno, kar je govorjeno, ker ta čas je prišov, da te ta peklenška pošast u pušavi preganja, in hoče tega

sina porreti katriga si ti s takšno žalostjo rodila.

Ti hudiči in beriči se bojo s usemi sortami martra, mi pripravljali, in potlej pojdejo na gore in na novič use preiskali, da bi Kristjane pri sv. maši ali moli tri mogli najti. Vidiš ti moj bravec, da če bi Bog kar eno ujrdo ne dal temu času, tako bi u krat, kem času po celém Svetu vsi Kristjani pomorjeni bli, Bog bo pa naredil, da njih ne bojo use našli, pa veliko bojo venderle pri sv. maši našli; o kako strašno bojo ti peklenški psi nanje planili, in brez usmiljenja klali in morili, Juhovnike pa uklenjene seboj u mesta ulekli. Toj, tem svetim ljudem, ker hudiči in beriči se bojo tako obnašali z njimi, bojo morali vero zatajiti, če ne, bojo nje pa strašno mrtkali počasno; o Bog! kaj bojo oni za eno martro imeli. Beriči bojnjim najprej denarjov, blaga, premoženja in naplek, se deklice ponujali, da bi vero zatajili, če pa stim nič ne bojo opravili, bojo njim pa nastrašnejše martre, kar se le more eden domisliti pred očmi prinesli, in z njimi žugati. Če bojo oni le Bogu zvesti ostali, tako njim bo on že moč dal, da u martrah ne bojo obupali. Beriči bojo potlej nanje planili, kakor divji levi, in njim roke na klobu sverali, in njim vijake nastavili, da bojo njim kosti zlomili, eni bojo resekali in u rane živo apno in spuščeno žveplo ulili, enim bojo spuščén svinec in smolo u gerlo ulili, in nje pri vsaki martri prašali, ali bi se tako terdoua,

tri bli da nočejo Kristusa ratajiti. Njih bo pa veliko,
 da bojo račeli Boga in use preklinjati, da bi se mar-
 tre znebili, eni bojo pa ostali s božjo milostjo sta-
 novitni do konca. No bojo beriči videli da nič ne opra-
 vijo z enim, tako bojo se hujske martre nad njimi
 skusili; eni bojo tako bičali, da bo meso od njih pa-
 dalo, in ne bojo prej nehali da bojo črva se issuli
 iz njih. Tudi se bo tem navadnem mašnikom tako
 gojilo, kaj imajo se le te vikši, kakor škofi, pre-
 lati in kardinali pričakovati, ker tem bojo veli-
 ko huji ustavili kakor drugim, da bi njih iz Sve-
 ta spravili, da bi kersanska vera potler prej konec
 urela, in bi Kristjane tem lože k Antikristovi veri
 pripravili. Ne misli človek, da bo Anti krist prizan-
 siv škofom, prelatom in kardinalom in druge vikše, ker
 on je enega nezramnega obličja kakor preroki od
 njega govorijo. Visiga stanu bo katiri človek, bolj se
 bo on potrudil ga ob vero perpraviti, in ga parčasno
 pustil martirati, da bi obupav. Da bojo pa veliko
 škofov, prelatov in kardinalov in drugi mašniki Kri-
 stusa ratajili, je ta urok, ker so oni preveč na denar,
 je bli, ker niso hotli pri duhovnem stanu ostati, te
 bo Bog Antikristu izročil. Usi mašniki, kateri so
 maso nepremisljeno brez pobožnosti opravijo, bojo ta
 štrit težko premagali; katiri rajši k hušču kakor
 u cerkev grejo, in božjo službo kakor eno motovilo
 zmotajo temi ni treba misliti da bi u tem pregan-

janju mogli stanovitno ostati, ker oni pokoro ne dela, jo za svoje grehe, nje bo Kristus kot ene neureine od sebe vergev in Antikristu čerdar. Pomisli ti moj človek! če se Palati in drugi viksi ne bojo obstali, kaj bo še le za navadne ljudje.

Preoberni se h Bogu s celem srcem, nava, si se postaj, molitve in pobožnega življenja, daj slovo posvetnemu veselju, ne bo zapusti se sam, da te Bog tudi ne bo zapustil, temuč čarno in večno poverniv. Amen.

Ta 42. Kapitel.

Tako bo Antikrist še dalej Kristjane pregan, jav, in bo svojim eno urgano znamenje dar, zato, da bojo le ti smeli kupovati in prodajati Kristjani pa ne.

Med tem ko bo Antikrist nad Kristjane tako dir, jav, bota ta dva sv. preroka še več nevernikov in Ju, dov, Kristusu pridobila, oni bojo začeli dvomiti nad Antikristom, da ni ta pravi Messija in Bog. Na to bo Antikrist pustil po usih krajih Jude poloviti, in nje še kuyše martirati kakor Kristjane, on bo ves ziran, ne bo vedel kaj bi začel. On bo te telesne hudiče poklicov, in njim narociv jiti, in te Jude katere so čes ljudje uladali odstaviti, in oni na njih mesto stopiti in ula, dati; raven tega bo on tudi skor generala Magoga eno tako vojsko naredil, da bojo vse tedinjave in me, sta po derli, gradove postrelili ter se bo kakor stečen pes maščeval, on bo u kašanstra tako opustošil, da

bo eden dolgo morav hoditi, prej da bo kako var ali
 terz našel. Ker pa on ne bo mogel vse Kristjane in
 spreobrnene Jude dobiti in umoriti, tako bo noč in dan
 mislil, kako bi nje mogel ob kruh prepraviti, on se bo
 spomenil in svojega predhodnika po Svetu poslov in
 mu naročil, usem tem kateri u njega verujejo, eno
 uigano znamenje dati na čelo ali na desno roko, da
 nobeden na Svetu kupovati ali prodajati ne bo smel
 kdor to znamenje ne bo imel. Od te znamenja sv.
 Pismo takole govori, da on bo usem svojim malim in
 velikim, mladim in starim, klapcem in deklam
 to znamenje na čelo ali na desno roko dav, da nihče
 kupovati ali prodajati ne bo smel, kakor le ti, kate
 ri ime te zverine imajo. Od tega znamenja govorijo
 učniki nekateri tako, drugi drugače. Pa sv. Anspertij
 iz reda sv. Benedikta, ker je od Kristusa podučen, to
 znamenje predpiše: ✱

Na to znamenje pomisli ti moj Kristjan, kaj bo, ko bo
 ta predhodnik Antikristov od enega kraja do tega druge
 ga po zraku letal, in to znamenje ljudem dajov in njim
 ravno povedov, da kdaj nihče drugi ne sme kupovati
 in prodajati kakor le ti, kateri to znamenje imajo,
 te pa, kateri brez te znamenje hočejo kupovati morajo
 ubiti, ali pa glavu pustit konec ureti.

Oh kako bojo tedaj hudobni ljudje veseli, ter porečejo
 eden drugega, sedaj hočemo mi Kristjane njih tevdourat
 nost učiti, sedaj nje bomo mogli kot lačne pre ubijati.

Kakor hitro bojo oni to znamenje prejeli, bojo moč satana
 u sebi občutili ter bojo taki kakor bi bili obsedeni, in bo,
 jo noč in dan gledali tiste ubiti, kateri to znamenje ni-
 majo, ali njih pa gladiu pustili umirati, kakor pra-
 vi sv. Pismo, da ti kateri znamenje te žverine imajo,
 noč in dan nimajo miru. Ali si more kdo domisliti, ka-
 ko žalost bojo tedaj Kristjani imeli, same žalosti bojo
 komaj na nogah obstali. Sv. pismo pravi: „To je terplen-
 je in vana svetnikov, ker je u naučlogi in žalosti serce
 zmešano“. Tedaj ne bo Kristjana, da bi s temi unan-
 jemi skušnjavami skušan ne bil, zato bi ne bilo ču-
 da, da bi res Svet (ne) naedehrat od Boga in prave vere do-
 piv. O tikmar se ne bo smel en Kristjan ali spreobrnjen
 tudi očitno pustit živeti. Oh kako bojo zdikvali in Boga
 prosili da bi se njih usmilov in iz teh naučlog rešiv, ker
 če grejo oni u vas kos kruha kupit tako greco u grenko
 smert, če pa ostanejo u goro, tako morajo pa iz njih otrok
 gladiu umreti. O težava čres vse težave, kdo more to
 razopasti, ti mali otroci bojo materam persi ulačili,
 pa rastonj, ker od velike lakote ne bo več zveša u njih.
 Veliko gospodov bojo videli svoje gospe o njih otrociči
 gladiu umirati. Veliko na pol zrastlih otrok, kateri
 lakote niso vajeni bojo klicali: „Oh ljubi oče! Dajte
 nam kaj da bomo ječli, o mati! Dajte nam kosec kruha
 sicer bomo umerli, ne pustite nas gladiu umreti u-
 smilite se čres nas. Tho pa oče in mati ne bosta imela
 kaj dajti, pomisli kaj za eno usmilje bojo z otroci imeli;
 od žalosti bo materam serce počilo. Veliko mater bi se
 raide u remljo skuile, oni bojo videli svoje otrociče na tla

prasti, kakor črvi se ukup sklučiti, in z rokami in nogami zemljo koliti, in umirati, tedaj bojo starejši črvi nje pavli in tako jokali, da bi se tevo školo omečilo. Ne, kateri bojo številno se obhodili, da se bojo mogli preživeti, in bojo zeliše in korenje nabirali, in to brez rabe le in soli jedli, bojo ušnje raz obujev tergali in kuhali, eni bojo podgane in miši lovili, in skos te gerobe svoje življenje nategnili, ta več del njih bo pa od življenja zvelo, če bi nje Bog stem ne rediv, tako bi noben člo, vek pri življenju in veri ostar. Eni bojo travo, divje truske in lernike nabirali in se Boga hvalili da so to mogli dobiti. Nekateri pa, ker takega terdega življenja niso vajeni bojo se od slabosti zvernili in dušo izdihnili. Nekateri pobožne maršnike bo pa Bog čužno z angelskim kruhom ohraniv, da bojo potler mogli nevernike in Jude spreobračati. Tar moram ta Kapitel z besedami sv. Hipolita skleniti: „Ovi častiti maršniki! vi ste več, kakor vsi kateri so pred vami bli, ker oni so se le z služabniki tega luciferja vojskovali, ali vi vojskujete se s samim luciferjom in s sinom pogubljenja; oh kako bo vas Jezus Kristus poverniv in kronav. Amen.“

Ta 43. Kapitel.

Kako bota Enoh in Elija Kristjane tolarila, in te krive čudere Antikristove razodela.

Potem, ko bota ta dva preroka že veliko dnij u Jeruzalemu pridigovala, in ure veliko Judov in Turkov k kersanski veri spreobrnili, in njim narnanila, da ta ni pravi Messija, temuč ta pravi martrovec ljudi. Oh kdo more to izrecti; kaj za eno usmilenje in žalost bota ta dva

sv. moža imela, kakor hitro bota na kersansko zemljo
stopila, in po mestih in vasih gledala, pa bo vse
razčevano, ne bo drugega videti kakor vešale, kolese,
bodale, križi in samo tako orožje s katerimi se
ljudje martrajo, na katerih bojo še veliko ljudi
mrtvih viselo, ječe bojo polne jetnikov, kjer ne bo
druga slišati kakor johanje in vzdihovanje. Vemlja
bo mrtvih trupel polna, in usakrovo polita, ti
ma sv. možema bo tako težko pri sercu, da bira,
da umerla če bi mogla, ona bota k Bogu vzdihovala
tako da bo žalostno slišati, tako če bi kdo kame,
nito serce imev, tako bi se mu omečilo. Kaj početa
ta dva račeti, ker u mestih in hišah Antikristjanov
ne bo kaj drugega slišati, kakor gočenje, petje in ples,
ker to bojo za te najlepše čednosti deržali, in stolpov
in ječ pa nič druga ko johanje in vzdihovanje, ker tam
nje bojo silili k zatajenju vere in Kristusa in nje s
hudimi martrami kugali. O Bog! kdo more zapo-
pasti, kaj bojo Kristjani, in ta dva sv. preroka pre-
stali. Sv. Augustin je rekel: „Kaj je zdaj naše vojs-
kovanje proti tedaj, vojskujemo se tudi sedaj s hu-
diči, pa sedaj je zveran, tedaj bo pa venspušen“.

Oh kako bo tima dvema pri sercu, ko bota vide-
la, da so celo hudici uo oblast čres ljudi dobili,
in na njihimi vse sorte hudobnosti dopernesejo, da bi
pa ne, še več Kristjanov Kristusa zatajilo, tako
bota ta dva sv. moža po stolpih in ječah, odene
vešale do druge^{gli} in Kristjane tolakila in njim kri

brisala. Ko bota h eni Teči prišla, tako bota to sv.
 ime Terus nekaterekrati izgovarjala, bota njim pra-
 vila da sta od Boga poslana preroka, in da ta ka-
 teri nje preganja je Antikrist. Potler se bota u-
 pušave podala, in če bota tam nektare Kristja,
 ne našla, tako bota spet sv. ime Terus klicala
 da se njih Kristjani ne bojo bali potler, tam bota
 veliko od gladiu mertvih ljudi našla na pol o' rve-
 rine snežene, oh kako nje bota objokovala, ona
 bota nekatere matere našla, katere so le šele pred
 nekatere ure umerle od lakote, nje otrociči bojo pa
 še živi, in nje navadno hrano na njih perseh
 iskali. Oh kako bota ta dva žalostna, zategadelj poj-
 deta naprej, da bota še rive ljudi našla; ter njih
 tolažila, ker oni bojo od hudih duhov katere Anti-
 krist dela x mešani ker njih ne morejo xopopasti,
 zato bota ona se naj bolj potručila nje iz sv. Pisma,
 iz sv. učnikov in iz Sibilinik bukev xvišati, da
 te hude Duhove, katere Antikrist dela, niso nara-
 ni ampak zgolj copernije. Potem njim bota xer,
 ložila, kaj za eno lastnost mora pravi čuuder ime-
 ti, da eden potler ve, da od Boga pride, ono nam,
 reč mora imeti te štiri reči, prvič, mora biti iz
 dobrega namena. Drugič, mora tisti kateri ga dela
 poboren biti. Tretjič, ne sme pri čuuderu skrivna
 copernija ticati. Četrtič, mora biti čuuder x milo-
 stjo bojo. Iz teh starih delih bota xvišala, da An-
 tikrist ni enega čuudera storiv. H prvemu, on ni
 iz dobrega namena storiv, ker on ni prišor ljudi

izveličat temuč pogubit, h drugemu; Ja on ni poba-
ren, temuč te nar hudobniši človek na Svetu, en
copernik čes use copernike Ja takega Svet se ni več,
h tretjemu; te čudeže katere on Jela niso prave,
temuč same coperske sleparije, nekatere izurute ker
se bojo govile čes naturo; h stertemu; njegove ni,
so prave, ker ne pridejo od milosti božje, temuč od Lu-
ciferja, če on ravno germanja napravlja, in gore
prestavlja, vendar ni za čudež Jerzati to, ker to so
same sleparije. Hudiči pogled ljudem oslepijo, Ja pa-
tler mislijo, Ja je en velik čudež, Jasiravno ni ena
trohica pravega čudeža." Stakemi besedami bota
ta Jva preroka po gojzkih Kristjane tolarila in nje
u sv. veri uterila, Ja ne bojo samo tem čudežam ne-
verjeli, temuč se tudi veselili, Ja se njemu niso počali:
Tako bo Bog Kristjane skor ta Jva sv. preroka tolariv.
Mi pa prosimo vas sv. preroka, pristopita nam v naših
skušnjavah na pomoč, Ja mi u nje ne privolimo. Amen.

Ja 44. Kapitel.

Kako bo veliko Duhovnikov stima sv. prerokoma Antikri-
stu se roperstavili, in Svet z rarninimi karni karnovala.

Vio bota ta Jva sv. preroka na zgorej postavljenovršč
pogojzkih hodila in te skrite Kristjane tolarila, tako
bo tudaj to urudno keršanstvo eno veliko tolarbo počutilo,
in bojo ti Božji služabniki na novič čes Antikrista
privigali, Ja se bojo kmalo ti sv. ljudje na usih krajih
pustiti videti. Čes to bo Antikrist racov kakor lev ude,
lovati, ter bo na novič pustiv skor telesne hudiče in vo-
jake gojzke prejiskati, in če bojo katere našli, tako nje

bo on pustiv narhujše martrati in umoriti, To skrivno
razrojenje Janerovo pravi; Ja ta dva sv. preroka imata
oblast nebo razpeti, Ja ta čas ko bota učila ne bo žrta,
in imata oblast čes vodo, tisto u kri' spremeniti, in
Svet ~~kra~~ karnovati, kakikokrat hoceta, Ja bi Kristja,
ne rešila, sicer bi usi o' lakote pomerli pro gojzlih.

Ko bota ta dva u eno Jerelo pršla, kjer bojo stanovi,
tuo se Antikrista Jeršali, in se ne bojo hotli h pokori
obrniti, tako bota nebesom zapovedala Ja nima več
žrta, rose ali snega o' sebe dati to polčetero leto. Tako
bojo gojzdi, sačje in use kar je človeku h življenju
potreba, u kratkem času se posušilo, to bo tako čes
mesto Jeruzalem kakor čes use judovsko Jerelo pri-
šlo, kakor je prerok Elija že enkrat storiv; Ja Tudi spo-
znajo, koliko njih Bog in Messija premore, Ja njim še ene
kaple vode brez božje volje, s usemi svojimi copernijami dati
ne more. Tedaj bo Bog Antikristjane ravno z to mero meriv,
z katerj' so oni Kristjane merili, ker so nje po jecah z
gladom in rejo martrali. Drugič, njim bota ona z vodo
karnovala ker jo bota u kri' spremenila, ne samo morje,
temuč tudi use potoke, reke in studence, to bo Antikristja,
nom prav do kosti seglo, ker ne bojo ene kaple vode imeli, Ja
bi si umili, kako jed pripravili ali živino napajali, Ja
bo use moglo konec ureti. Tedaj bo pravični^{Boj} njim njih ku-
sobnost prav pred oči postaviv, kaj' so oni doprinesli stem,
ker so toliko nevoljne kervi prelili. Kakor tedaj Izraelcem
u Egiptu to spremenjenje vode u kri' ni škodovalo, tako bo
ob času tega preganjanja to le te hudobne zadelo, ka-
tore Antikristu služijo; Kristjani bojo pa vode doosti imeli.

Kategavel je sv. Taner, tega angelja slišar govoriti, kateri je postavljen čes vojo, je rekel: „Gospod ti si pravičen in svet, ker to delaš, oni so kri svetnikov in prerokov preli, in ti si njim kri piti dav, ker oni so jo uvelni“.

Tretjič bota ona svet z vse sorte karni karnovala, po izgledu Mojresa in Arona bota pustla take krote priti, da bojo antikristjanom roparne in škodlive, one bojo lezle u hiše, na mire, u postelje celo u lonce, daoni ne bojo vedeli kam bi se šjali. Bog bo njim toliko bolh in stenic poslov, da se bojo do kervi razpraskali, da ne bojo imeli toliko časa da bi počivali. Na polje njim bo tača pobila, kar bo ostalo bojo pa miši smeile, tudi ku, ga se bo njim tako prijela, da bo veliko ljudi in živine po cestah in poljakh mertvih lezalo. Da bi pa eden rekel da jeh preveč govorim, tako ne poslušaj mene temuč sv. Hipolita, katiri je malo pred svojo smetjo priigovar: „Ko bo tisti čas prišov tako nebo ne bo dalo diha ali rose, zemlja ne več saču, morje bo smerdelo, potoki se bojo prošušile, ribe, živine bojo poginile, ljudi umirali od glada, očē bo ubil svojga sina, mati svojo hčer, in teško se bo kateri našov da bi nje pokopav. Svet bo poln mertvih trupel, morje bo tako stalo ker ne bo več vode piteklo u njega; kategavelj bo pa strašno smerdelo, da bo en tak strah po usih krajih, da ne bo drugega slšati kakor jok. Tuvi bojo te katere so pred njimi umerli blagrovale, ter bojo rekli; odprite se grabi in objemite nas uboge razpusene, odprite vaše kerste vi naše rlake da vas objememo, srečni ste vi da našega časa niste doživeli, srečni ste, ker naše življenje niste videli, katere je polna žalosti in teplenja, srečni ste ker to kugo niste

doživeli, kalera je nepremagljiva. Tedaj bojo ti Tudi kate-
 ri Antikristovo znamenje imajo, Antikristu rekli: „Daj nam
 jesti in piti sicer moramo umreti, rapovej nebesom, da nam
 dajo Jirā in vode, odženi to pošast kalera nam noč in dan
 ne da miru“. Tedaj bo ta maloumni Antikrist rekel:
 „Nebesa nočejo Jirā dati, zemlja ne sađu mi to sami
 vemo, kako pa rā morem jer vam dati“. Ko bojo oni te
 besede slišali, bojo spoznali, da je ta prej en porečni kveč
 kakor pa človek. Tedaj se bojo oni žalostno pritoževali in jo-
 kali, z rokami se bojo po glavi tepli, lasi pulili, lice praskali,
 in rekli: „O sila! o slaba menja! o rapeljiva menja!
 o kako je nas ta rapeljivec strašno zmotiv! o kako smo mi
 se u njegove mreže ujeli! o da mi sv. Pismo ni smo bolj ra-
 stopili!“ Tedaj bojo oni njegovo rahtevanje bolj prav pre-
 mislili in njegov napuh pregledali; da bi pa njegovem
 rokam ujeti mogli, se bojo u gore povali in se tam skili,
 ter bojo s sercnimi solzami Kristusa našega Zveličarja
 iskali, in on bo nje Antikristovih vez rešiv če se s celim
 srcem k njemu obrnejo. O kaj bo ra en strašen čas
 tedaj tem kateri na Jirāli in u mestih prebivajo, oni bojo
 o solnčniga ishoda do rahoda jokali. Ko bojo dan uća-
 kali, si bojo noč rečeli, da bi o' nādlog rešeni bli, če pa
 bojo noč ućakali, si bojo pa dan rečeli, ravolj tresā zemlje
 in nestanovitnosti vetra. Tedaj bojo jokali vsi rodovi
 zemlje, morje, žverine, tičē, rebe, prevese in vse bo tožilo
 čres slovestvo, ker je skoraj da ne vse o' Boga odstopilo
 skori Antikristovo peganjanja, namesto križu, so pa na
 Antikristovo znamenje verjali; cerkve bojo žalovale, ka-

ne bojo več Jaritve in božje službe imeli, telo in kri
 Kristusovo se ne bo več videlo, ker se sv. maša ne bo sme-
 la več brati. Sv. Pismo se bo bralo pa ne rastopilo, ker pa
 ljudem bojo temnice, toržovanje in jok, sloto in srebro
 bojo na cesto metali in nihče je ne bo pobrav. Oni bojo
 bežali in se skušili skrivati, pa ne bojo mogli ravolj & namen-
 ja katero imajo na čelo ali roki, katero njim je ta rapelivec
 Jar, oni se bojo od usih porzali & notraj strastivi, & naj tre-
 petajoci, zato ker bojo povsode mrtve truple ležale. "To
 so besede sv. Hipolita katere je on pred svojo smrtjo pridigo-
 val, in je nam pisanje zapustil od tega, da bi se usak na
 tem mogoč zgledati in si h sercu jemati, kaj da za en ne-
 srečen čas bo tedaj ljudem u tej trinški ulaganje Anti-
 kristovega. No boja ta dva preroka eno koren napra-
 vila, tako bojo Antikristjani pri Antikristu pomoči is-
 kali, pa ne bojo dobili, on se sam sebi ne bo mogoč poma-
 gati, nekaj pa zato ker nje on hoče pokončati. Tako huda
 bo hudobnost in spacenost ljudi, pa to je še narhujše, da
 oni bojo tako u Antikrista raverani, da bi oni ravnoradi
 h Kristusu se spreobrnili, ker so to znamenje le u fribica
 ureli, pa ne bojo mogli, bo njim ravno tako ko bi od hudi-
 ča obsedeni bili. Skatero se Joli ureme, kako je groh
 se u hudičovo sužnost podati, kako težko se ga potler clo-
 vek & nebi. Vauj se moj kristjan pred pavcem, ljubi troje
 & veličanje, prosi Boga ponižno, da ne ureme od tebe sv.
 Duka, da se tvoje serce u hudobnost in terdouratnost ne
 rakopke. Terpi & avoljo Boga težave volno, ter se spomni
 da si njih ureven, spomni se tudi, da te težave niso senca

proti tistim katere na konec Sveta pridejo Amen.

Ta 45. Kapitel.

Kako bota ta dva sv. preroka u Jerusalemu umor,
jena od samega Antikrista.

Kako hitro bo ta veliki čudež teh dveh prerokov vedeč, se bojo Kristjani na vsih krajih pustili videti, in bojo Antikristove h pokori opominjali. Ravno tako se bo govil tedaj na Svetu, kakor ob času makabejcev u judovski Jeru-
li, kakor je tedaj Bog duha u višjiga Duhovnika obudil namuč-
Matatijela z veliko gacečimi močmi, da so se temu hudobne-
mu kralju Antiohu roperstavili, kateri je u svojem izanju
precej Antikristu podoben bil. Tako se bojo tedaj Kristjani
Antikristu roperstavili, in kot serčni junaki svoje živlen-
je za Kristusa dali. Potem ko se bo Antikristovo pregan-
janje zek koncu bližalo, bota ta dva sv. preroka z velikot-
sot Kristjanov u Jerusalemu potovala, da bi svoje živlenje kot
mučniki za Kristusa dali. Tedaj se bo veliki Angelj Miha-
el uzdignil in kersanstvu na pomoč prišol, in ga bo do re-
propisane, od hudicov napravljene navloge rešil, ter njim
moč več in več odurčev, in kersanstvo u počivanje pripravil.
Pomisli moj Kristjan! kaj bo za en strah u Jerusa-
lemu, ker ne samo ta dva preroka, temuč veliko tisot
Kristjani bojo noter prišli, kaj za en strah bo Tudem,
Turkom in teridouratne Kristjane obšol, ker bojo se dobro
vedeli, kako so nekateri od nebeskiga ognja pokončani
bli, ker so se hotli tima dvema prerokoma roperstaviti
ali njima škodovati. No bo Antikrist vedel, da sta ta dva
njegova sovražnika spet u Jeru, ja u mesto Jerusalemu
prišla, tako ne bo vedel kaj bi račev, bo račev spet

Jevjati kakor bi usi kudiči u njega šli, ta bo ~~sklenil~~ nje
 z lastno roko umoriti. Ali bo mogoče, da bi njemu ta reč
 srečno od rok šla, da bi se njemu in njegovem ne zgodilo
 kakor tem prvim; on bo svojga Boga prosil da bi mu
 pomagal, ta dva martirova popravi, ker sta Svet
 stakemi kar ni karnovala, da bi potler nehale. Ta nje,
 govi Bog se imenuje Moarinij kudič moči, da bi ga ta
 u njegovi nevarnosti ne razustil, tako ga bo on visoko
 častil; kakor pravi Danijel: „On bo svojga Boga
 Moarinija častil u svojem kraju, ter mu bo zlate in
 sreberne raklade daroval“. Ker se bo pa Antikrist sam
 za Boga izdajal, kakaj pa enega drugega Boga z ra-
 ven sebe ima? Ta bo u enem stolpu in je en kudič, ku-
 dič moči kakor ga Danijel imenuje, kateri mu bo kudič-
 nosti prepisov. To bo še radosti molil, in se z orožjem
 oskerbil, bo on z usmi iz palače sprejaj iz Tempelna
 ven prisov, ter pojde na ta kraj, kjer se ta dva preroka go-
 Jevjita, nje z lastno roko prijeti in umoriti. Antikrist ne
 bo vedel, da je u sv. Pismo od Enoha in Elija tako zapisa-
 no: „To bota ta dva svoje pričevanje dala, bo ta zveri-
 na katere iz pekla pride, en bo z njima začela, nje
 premagala in umorila“. To imenuje sv. Pismo iz štirih cer-
 kov; eno zverino rato, ker je on čes vse zverine neusmiln,
 poln masčenje, rejen človeške krvi, ker bo on cerkve, meste,
 vasi in grade pokončal in eno pusarvo naredil, Boga in
 njegove svetnike preklinjal. Bog ga bo en čas cugledov, po-
 tler ga bo po speklenskim rēplom radavil in u pekel
 palnil. Da ga sv. Janes ne imenuje, eno zverino katere
 iz dna gre, nam hoče s tem narnanje dati, da Antikrist bo

s pomočjo pekla ena riverina, kakor se od njegovega spocetja bere. Ta riverina bo u Jeruzalemu en močen boj z njima začela, in gledala, kako bi nje mogla is Sveta spraviti.

Ko bota ta dva sv. preroka videla, da je nje radnja ura prišla, da bi čast mučenikov prejela, tako se ne bota nič branila, temuč po zgledu Kristusovem, voljno kakor jagnje na smert čakale, proti nebu gledajoče. Kaj bi eden misloval, kaj bo Antikrist račev, od jere bo on bleđ, od maščevanja bo u ognju plavov, on bo svojim zapovedov, da imajo ta dva starca ukleniti in u ječo ureči, ko se bo to zgodilo, bo on kakor stehel pes u ječo sov, s takim preklinjanjem čes Kristusa, ter nje bo tako sekav in bodel, da od velikih ran in prelite krvi se bota zvernila in dušo izdihnila. Kdor bo pa to veliko veselje izreči mogev, ker bojo videli ta dva ubita bežati, od katerih so toliko terpeli. O Bog! kaj bo za eno veselje, tudaj šele bojo njih Boga Antikrista častili, ker je ta dva moža ubil, pred katerima se je ves Svet tresel.

Kaj bojo pa ubogi razpušene Kristjane račeli, oni bojo jokali, ker bojo videli ta dva preroka tako strašno smert storiti, oni bojo gledati, kako bi bežati mogli. Pa gorje usakemu, kateri bi skusil s tima truplama uberati, no, bežen ne bo mogev bežati, temuč usak bo morav umreti, to ubijanje se bo na novo račelo, ker Kristjani bojo iz njih skrivališč prišli. Antikrist se bo od tod pobrav, in svojga Boga Marina hvaliv ravolj tega. On bo hitro po celém mestu pustiv oznaniti, da se naj nihče ne podstopi ta dva starca pokopati, da ves Svet naj njegovo usoga močnost sporna, ker je ta dva doprpravil. Da pa nobeden ne dvomi, da se bo to u Jeruzalemu zgodilo, ker sv. Pismo

tako pravi: „Nje telesa bojo bojo na cesti tega velikega mesta ležale, katero je ta Duhovni Egipt imenovano, zato ker bo ravno tako pokončano“. Egipt se zato imenuje, ker Anti-kristovi ljudje bojo Kristjane ravno tako sovražili, kakor Egipčani Izraelce ob času Mojzesa in Arona, ravno tako kakor se je Egiptovski kralj trudil ubraniti, da bi nobeden človek u obljubljeni Jeruzeli prišol, tako bo tudi Antikrist branil, da bi kateri človek pri Kristusu ostal in u nebesa prišol. Tako bojo tedaj ti sv. trupli na cesti ostale, ker nje obojen ne bo smel pokopati. Antikristjani se bojo veselili, z rokami vkupej udarili, ter bojo s tima svetima truploma špottlivo ravnali, Antikrista pa čes use bogove povisale, oni bojo po mestu komečije Jeruzeli in njegovo moč u njej karali, ker je ta dva morja ubil, katera sta bila čudna u besedi in dejanju. Oni nje bojo ra copernike, za krive preroke in preklete ljudje imeli. Sv. Pismo pravi: „Ta dva bota tri dni in pol na cesti ležale“. Skaterega se zastopi, da ta dva bota polčeteri dni na cesti nepokopane ležale. Kakor hitro bota ta dva umorjena, se bo to po celi južovski Jeruzeli razglasilo, kateri bojo to slišali, bojo skorej in vorem prišli gledati, tedaj bo en tak šod ljudi, da bo mesto pretemo, in pri teh truplah bo ena taka gnječā, da nekateri cel dan ne bojo mogli tiste videti. Ti moj bravec ne čudi se! da je Bog ta dva sv. preroka u roke Antikrista dal, temuč voši si tudi eno tako smert, kaj takā smert je draga u božjih očih, ne more se enemu ena večā mi, lost na tem Svetu ugoviti, kakor tistemu kateri use tešove tega Sveta Bogu h časti terpi, in u južovski Jonjega svojo kri prelije. Oh kdo bo meni in tebi to veliko milost podelil,

katera celega Sveta visokost prekosi? Jerus Kristus je ta, kateri usakemu eno tolarbo u navlogah daje, če kateri učasik terpi, tako se naj spomni na križu umirajočega Jerusa. Amen.

Ta 46. Kapitel.

Kako bota ta dva sv. preroka od smerti ustala in u nebesa se pelava.

Potem ko bota ta dva preroka Enoh in Elija na rgorej postavleno viro umorjena, ter bojo njuni trupli polčeteri dni na cesto ležale; se bo Antikrist še bolj povišav, on bo punt ornanirov ravolj premaganja katero je storiv, da i, majo usi ljudje u Jerusaleem priti stemi sv. truploma spot Islat. Kaj bi eden misliv, kaj da bojo stemi trupli počeli, katire bojo blede in z kervjo oblite tam ležale pred očmi Antikristjanov. O Bog! kako bojo veseli, ker bojo glave tih sv. mož razbite, in sivo brado s kervjo obli; te pred seboj videli, telesa pa sama rana. Porečejo: „Ka, ko ležita ta dva tukaj, oh kaj so za eni mautrovci ljudi bli, o vi raničlivi ljudje, psi vašo kri ne polirčajo, in orlom se studi nad vama, take in več enake besede bojo nadnji; ma govorili. Potem ko se bojo že tega nasitili, bojo u go. stilne sli, in se tam dobre volje naredili zato ker se teh Jovk ne bojo več bali. Tam ne bo drugga slišati, kakor go, denje, petje in ples, narbol imenitne jedi bojo jedli, in to narbolše vino pili. Oni bojo mislili, da redaj ni kake ne, varnosti več, ter se bojo med seboj pogovarjali, da njim bo Antikrist večno veselje skoraj ornanirov, oni od njega se več prostosti radobiti upajo, in bojo ravolj tega Jarove med seboj posiljali, da bi use čopernesti hotli, da bi se le veselje bolj mno.

žilo s tem. Pa sv. Duh pravi: „Imeh se bo u jok spremeniv.“
 To je, to veselje se bo u žalost spremenivo; če se to se nîrgalo,
 tako se bo pa gotovo na konec Sveta ob času Antikrista. Ko
 bojo oni pri največjim veselju in gostovanju, in bojo najbolj
 po cesti gor in dol letali, ter Antikristu na čast podobne po-
 stavljali. Kakor hitro pa ta polčeteri dan proti polnecni-
 je, in bo eno veliko veselje okoli teh trupel in kakih tisoč
 ljudi pri njih, tedaj bojo duše teh prerokov spet u nje tru-
 ple šle, ta bleda barva bo ruginila, sterjena kri bo spet
 racéla po žilah tečti, in se bota racéla gibati in na no-
 ge postaviti upričo usih ljudi katere bojo okoli stali
 in bota racéla Boga hvaliti. Kaj bi eden mislil, kaj bo-
 jo Antikristjani rekli k temu, oni se o velike zmešnjave
 te copernije Antikristove ne bojo mogli odakniti ali občuditi.
 U sv. Pismu o njiju ustajenja tako napisano stoji: „Po treh
 dneh in pol gre Duh življenja u nje od Boga, in ona sta-
 pita na noge.“ Ti okoli stoječi o velikega straha ne
 bojo vedeli kaj bi mislili ali rekli, ter se bojo tresli.
 Ravno tako kakor u Parizu ljudje ob smerti Doktorja
 Porufa, kateri je k videžu sveto umiro, ker so pa rajn-
 figilje deržali, in so prišli na besede sv. Toba: „Kaj imam
 jaz za ene pregrehe, odpusti mi mojo hudo bijo.“ Na te be-
 se je ta mrtvi gor sedel, in je rekel ta prvi dan: „Ter
 sem ratorjen.“ Ker pa niso vedeli kaj so te besede pome-
 nile, tak so se deržali drugi dan vigilje, ko so pa na te be-
 se prišli, je mrtvi rekel: „Ter sem obsojen.“ In tako
 tudi ta tretji dan, je rekel: „Ter sem pogubljen.“ Kaj
 bi eden mislil, kaj je tam bil za en strah. Ravno ta,
 ko bo tedaj, oni bojo kakor znorci po mestu letali, ni
 za izreči kaj bo za eno upitje in strah, ker si oni nikoli

niso ka takega u misel ureli, in so si varne mislili, ker so ta dva preroka tako zlo karnovala, idaj njé bojo pa videli ustati; bo en tak strah tem goščem, plesavcem in pijancem, usim kateri so si kratek čas delali, dobra volja bo zginila, oni bojo na pojedince porabili in bežali, ne bojo vedeli ali bi smeli u mestu ostati ali ne, eni se bojo pro kramah skrili, eni potečejo k njih Bogu Antikri, stu in njemu se potožili čes te znamenja. Oni bojo radovolni da njih ta dva preroka ne bota videla, da bi se njim ne govilo tako, kakor njim je velikom, da so od nebeskega ognja pokončani bli. Med tem se bojo nebesa odprle, in en močen glas poreče k njima: „Pojta gori!“ kakajta, ko je pisano u sv. Pismu; oni slišijo en močen glas z nebes: „Pojta gori!“ priidita k meni sv. služabnika in preroka, priidita gor, u kraljestvo mojga očeta, ker sta u mojem imenu do smerti stanovitna ostala, priidita gori!“ da čast očakov in kinc prerokov dočeta, priidita gori! jaz vama hočem seidež Oprostet, nov Jati, ravolf vaše prelite keiv, jer vama hočem Jati rož mučénikov, ravolf vajnega preganjanja pa krono sprovelnikov: priidita gor, posebita to kraljestvo katera je vama pripravlena, od račetha Sveta“. Komaj bo to izrečeno, tako se bo ena svetla megla, pred njima se dol spustila, da bi ona nanj stopila, in u tisto kakor u eni kraljevi kočiji proti nebesom se pelala, ker tako stoji pisano: „Ona dva gresta u eni svetli megli proti nebesom, pred očmi njih sovražnikov.“

Oh kako časti Bog svoje svetnike, o kako draga je njih smert u njegovih očih, o kaj za eno dopučenje mora on nan te imeti, kateri se vojskujejo čes svoje sovražnike, to sporna, mo lahko nan tem častitem nebohojenju teh dveh prerokov,

ker mi višimo, da Bog njima ne bo hotel drugja vora pla-
 slati kakor tega, katerega je sam rabiir. Bi eden mogoč
 uprašati; kaj da Bog njima ne bo, s tem ognjenem vo-
 rom proti neberom pelov, na katerih bo nje pustiv iz prava,
 širja priti? Na to jer odgovorim: „Ta goreči vor je znamen-
 je gorečnosti, in bo potreben, te terdurate in njim karno-
 vati, ta svetla megla pa je znamenje časti in veliča-
 ja.“ Ko se bo ta megla zemlje se dotaknila, bota ona
 tam na tergu stala, in Kristjane s temi besedami
 tolažila: „Ovi služabniki Hveličarja Jerusa Kristu,
 sa! ostanite se en kratek čas stanovitni, in Jerite se
 ra čast ra njega delj veliko trpeti, kateri je tudi ra
 vaš na sv. križu umir, mišva sva res eno špottivo smert
 storila, pa se namma re prikočnje veselje idaj približuje,
 ravno tako se bo vam gočilo, če bote ra Kristusa trpeti,
 moč nebeškiga očeta poteri in milost njegovega edinoroje-
 niga sina Jerusa Kristusa ostanite pri vas, tolažnik sv.
 Duh rasvetli vaš, da vaš satan ne smoti, temuč po tem
 življenju nebesko veselje radobili.“ Potem ko bota tako
 Kristjane tolažila, se bo ta megla okoli nje se ovila,
 potler bo spet en glas ra nebes slišat: „Pričita gori! vi,
 Iva premagovca, pričita gor! vi Iva častita mučénika,
 in prejmite krono časti vekomaj“. Ko bota ta lepi
 glas ra nebes slišala, bo nje ena svetloba obidala, da se
 bo njuno ra kervjo oblito oblačilo bolj svetilo kakor zlato
 in drago kamenje. U tej svetlobi bo deta u to svetlo me-
 glo sešla, in ra veliko častjo u nebesa se pelala, kakor
 stoji pisano. Kaj bi eden mislov, kako bo Kristjanom
 pri sercu, ker bo ta njih radnja tolažba njim ureta, oni
 bojo jokati rnečeli, in roke proti nebu stegovati, bi se radi

na to meglo se obesili, in z njima se pelali u nebesa, da bi tega kervorčelniga Antikrista ubijali! Oni bojo za nji, ma klicali: „O sv. preroka, o veličana preroka, kam gre, sta od nas, o j. leba preroka uremite nas seboj, ali bota nas u tej težavi rapustila“. Ona dva bota slednjic znamenje sv. križa čres Kristjane storila, in z nagnjeno glavo od njih slovo usela. Tudi nju bojo u velikim ču, dom gledali, ker bota vedno više in više se pelala, in bojo naglo čres luno prišla, in slednjic tako da, leč, da nju človeško oko ne bo več moglo videti, ona se bota čres solnce, luno in zvezde čutila in Boga hvalila. No bota do nebeske urata prišla, tako bo njima čela truma angelov proti prišla, in bojo njima srečo oč, cili in ljubernjivo sprejeli, ter nju pred prestol sv. Troji, ce spremili, ko bota tja prišla, bo njima Terus Kristus proti prišel, in nje kot mučenika sprejel, ter njima upričo vseh nebesčanov krono na nju glave postavil. Kaj misliš ti moj Kristjan? kako bo tem hudobnem Antikristjanom pri sercu, kako se bojo čutili, čes to unebokojenje teh dveh prerokov; oni bojo mislili da se bo nebo dol poverlo. No se bojo nad tem nebohojenju se tako ustrašili, da ne bojo vedeli ali je to resnica ali le prazna sanja. No bojo že k sebi prišli; bo usigamogočni Bog svojo roko stegnil, in veliko pokončanje storil. Tisti čas namreč, ko se bota preroka u nebesa pelati začela, se bo začel svet tresti, da se bojo hiše podirali, na to se bo pa ena taka huda ura se začela, veter, bliskanje, gromenje, strele in toča, da hiše, palače in stolpi se bojo tako

tresli in s takim pokanjem podirali, kakor da bi imev ves svet naenkrat konec ureti. O kaj za ena nadloga! bo te prebivalce obseglo, da bojo kakor nori letali okoli, in se hotli skriti; pa nihjer ne bojo varni pred smertjo, ker povsode se bojo cele hiše nanje podirali, da bo tu kaj pa tam kateri ubit, ta potres ne bo prej nehal, da bo ta deseti del mesta porušeno. Tako terda je Bog to u svojem namenu sklenil, in predve, likimi letami to vedejoče storil; ker u skrivnem razodenzju on tako reče: „Tisto uro nastane en potres, in deseti del mesta pojde ukup“. Kaj bojo Antikristjani začeli, ko bota nebo in zemlja tako česnje se vojskovala, in bo Bog to nevoljno kričal njih tirjav. Kako bojo kričali in okoli letali, ker to podiranje ne bo prej nehalo da bo 4000 Antikristjanov ubitih. To nam pričuje sv. pismo; da bo u tem potresu 4000 človeških imen pokončano.

Tedaj bojo Antikristjani šele svoje oči odperli, in začeli Antikrista preklinjati, in h pravemu Bogu vzdikovali, veliko njih bojo upili: „O ti prekleti Antikrist! če si Bog, tako skazi svojo mogočnost, obudi te ubite h življenju, in reši nas te nadloge, saj nam naše stariše, ali otroke naraj“. Ker nje on pa ne bo hotel pomagat, temuč bo le vesel, in se smejov da se njih toliko u peklenski brezen pelja, tako bojo nekateri potles s kesanim srcem h Bogu vzdikovali; to skaze sv. Pismo, ker od spreobrnjenja Antikristjanov govori: „Drugi bojo strahu trepetali, in česčenje dali Bogu“. Amen.

Ta 47. Kapitel.

O u nebohojenja in smerti Antikrista.

Kakor se je pri nebohojenju našega Zveličarja govilo, tako bo tudi z Antikristom, ker kakor hitro bo on to rapariv, da ta dva preroka bota v tako častjo u nebera ureta, bo pustiv na usih krajih ornaniti, da sta se ta dva preroka iz copernije u nebera pelala, ter hoče hitro z njim jiti in jih naraj dol pahniti skor svojo usigamogočnost, da celi Svet spozna, da ta copernija z njim nič ne premore, da vidijo, da je on gospodar nebes in zemlje, Potem bo on celo trumo ljudij ukup zbral, da bojo videli, kako more on u nebera jiti, in kako ču, Ino bo on ta dva preroka na čnu pekla potisniv.

Da se bo to zgodilo je že prerok Danijel Javno ošte, ga govoriv, ker je rekel: „On bo svojo kuto med morjem na sv. goro postaviv, in z njim na viš sov: Sv. Jeronim tudi pravi; kadei bo Antikrist med dvema morjema postavljen, bo na oljsko goro prišel, katera se v gora imenuje zato ker je naš Zveličar na njej u nebera uret bil. Kakor hitro bo ta rategnjeni človek z svojimi ljudmi na to goro prišel, tako bo eno copernijo za to drugo delov, in bo tem peklenškim angelom rapovedov priti in mu služiti. Komaj bo on to rapovedov, tak bo veliko tisoč kudičov u podobi najlepših angelov od goraj h njemu dol prišlo in mu streglo, na to bo on eno tako svetlobo okoli sebe in oljsko goro narediv, kakor da bi trojne solnce ukup bilo, ti kudiči kateri bojo taki kakor da bi angeli bli, bojo začeli tako lepo

peti, da se bojo usi ljudi u Jeruzalemu se razveselili. Ko bojo peti nekali bo Antikrist začel prevzeto govoriti, on poreče: „Ter sem ta edini usigamogočni Bog, jer sem ja nebo in zemljo ustvariv, saj ni Boga prej menoj bilo, in tudi ra menoj več ne bo, da pa vi spornate, da jar nebo in zemljo višam, tak hočem jer upričo vas u nebesa jiti, in ta dva stara copernika z nebes u pekel pakniti.“ Na to se bo ena čista megla prej njim se dol spustila, u kateri se bo veliko tisoč angelov z nasko, ti angeli bojo potem k njemu stopili, na obraz pavi in ga kot Boga molili; potem ga bojo na njih roke ureli in u to meglo posavili. Kakor hitro bo Antikrist u to meglo sedev se bojo ti angeli u kore rartalali, in bojo z use sorte muriki začeli govoriti, in tako z njim čedalje više se pelali. Ti duhovi bojo Anti-krista s tako častjo proti nebam nesli, in tako visoko, da ga bojo ljudi komaj videli, on se bo tako dolgo z muriko gorde, zov in po raku plavov, da bojo ti kateri ra njim gledajo na kolena pavi, in mu bojo čast skarali, in čakali, da bojo skoraj ta dva preroka u pekel paknjena. Glej: sečaj se bojo nebesa odperle, in Gospod Jezus Kristus se bo tako daleč tej megli se približav, da usi kateri bojo na obzko goro Antikrista molili, ga bojo mogli videti. To Kristusa, vo popisuje sv. Janes u skrivnem razodenju: „Glej jer višim nebesa odperta, tukaj je biv en bel konj, in sedeči na njem, je ta vvesti in resnični, Ter se vojskuje za pravico, njegove oči so bili ogerj in plamen, na glavi je imev veliko kron, in na čelo eno ime zapisano, katero nihče ni

pornav, kakor on sam, njegovo oblačilo je s kervjo poskro,
pleno in njegovo ime je božja beseda. Ta beli konj pome,
ni po mislih razlagavcev sv. Pisma srečo in blagoslov, ka-
tero bo Kristus imel, ker se bo s Antikristom bojeval, on je
tudi zvest in verničen imenovan, zato ker je obljubil svoje
sorravnike ponižati, in cerkev iz njih smotnjav rešiti.

Pravica je njegovo varstvo, s katero se on čeruse trinage
bojuje, zato ker so celo njih življenje njegovo usmilenje
raničevali. Ti ognjene oči pomenijo njegovo pravično
jeto, katero bo čer Antikrista sli. Veliko kron na njega,
vo glavo, nas učí, da je on en kralj nebes in zemlje.

Da je pa njegovo oblačilo s kervjo poskropileno, to ni nič
drujga kakor kri mučēnikov, katera bo pod Antikristovim
preganjanju prelita, da se bo prej na masčēvanje spomenio,
zato se je s njim poskropio. To bo Antikrist tega kralja iz
nebes dol proti njemu jiti zagledov, kateriga on prej sē
nikdar ni videl, bo njemu veselje do nebohojenju prešla,
on si bo rekel da bi tisoč milj od njega daleč biv, ker bo vidov
da cela nebeška vojska u lepem redu za njim gre; in bo sē
katekadl strašnje, ker on bo videl da iz njegovih ust en oster
jovoreči meč gre proti njemu; ker tako pravi sv. Janes: „
„ Nebeška vojska gre za njim u bēlem oblačilu in na belih
konjih, in iz njegovih ust gre en ojster na obe plati rereč
meč“. Antikrist se bo po celim životu tresov in smertni pot
ga bo obli, ti peklenški angeli, kateri so ga u raku gor ne,
sli, bojo moč izgubili in rginili, ker Kristus se mu bo tako
približav, da ga bo lepo vidov, in njegov glas jasno zastopio.
Kaj se govori? Gospod Jezus bo ta rereči meč masčēvanja

iz svojih ust čes tega svojga sovražnika katiimu je on
 toliko let izgledov plunov, in arhangelu Mihaelu ra-
 povedov, tega prevzetrniga hudobnega na Ino pekla pak-
 niti, in tisti trenutek se bo angelj Mihael urdigniv
 in ga prijev, ter raupiv: „Kdo je kakor Bog; hočesti
 nesrečni človek Bog biti? Tedaj bo on s svojimi nanj
 mahniv. Kaver bo on ta prvi udarec storiv, bo njemu
 luciferjeva moč minila, in se bo račev kakor krogla
 valiti in se premetavati, in bo z glavo dol, noge pa na
 viš na olško goro kakor en klov padel, Mihael ga bo
 pa z svojim gorečim mečem brez nehanja sekav, da bo
 strašno videti. Ko bojo to ti ljudi videli, kateri bojo na
 olško goro klečali in Antikrista kot Boga molili, kaj bi e-
 den misliv, kaj da bojo mislili ali rekli, oni bojo a čuden-
 ja iz sebe, ko bojo videli, da ta hudobni od Boga zapuše-
 ni človek, kateri je hotev ta dva sv. preroka z nebes pak-
 niti, zdaj bo pa on sam se kakor krogla na zemljo pe-
 valiv. Tedaj bo tudi tega prehočnika strah obsel, ko
 bo videl da njegov Bog Antikrist tako strašno in upit-
 jem na zemljo pade, dokler je on kot Bog po zraku plavar,
 ga je on moliv, in tudi ljudi h temu priganjov, ko Anti-
 krist še ne bo več daleč od zemlje, tako on ne bo videl ali
 jesé živ ali ne, in tisti trenutek bo on pred njega dol padel,
 gora se bo pa odperla in oba požela, kakor se je nekdaj
 Kore, Datana in Abiroma zgodilo. Ko bojo to ti ljudi
 kateri bojo tam upričo, videli, tako se bojo grozno prestra-
 šili, in tako upili da se ne ve kako daleč se bo slisalo.
 Tedaj bojo spoznali da niso Boga temuč luciferja molili.

od velike terave bojo goro razpustili, in se u luknje skrili. Da pa Antikrist ima na to višo pokončan biti, je sv. Janez to tako popisoval: „Ta žverina bo popačena, in krivi prerok rŕnjó, kateri je čudeže delov prei njim, in je zapelov te katere so postavó žverine ureli in njeno pobó, bo molili, ta dva bota oba u ognjeno peč veržena, katera z žveplom gori“. Prej da ta kapitel sklenem, moram se en dvom resiti. Tar sem rekel, da bo angel Michael Antikrista umoriv. Sv. Pavl pa pravi, da Jezus Kris, tus ga bo z dihom svojih ust umoriv, kako pa je to za rastopit. Ter na to sv. Kriostoma pustim odgovó, riti; da z dihom njegovih ust ne pomeni drugga kakor, Anti, krist bo skor povelje Kristusovo od angela Michaela umorjen. Sv. prerok Danijel to rastopi za moč, ker pravi, da on bo brez rok ragnan, zato ker njegova smert ne bo od človeške roke, temuč skor božjo moč, in nevišjor meč angela, kakor zgoraj stoji; to nam pričúje tudi poganska Libila: konec.

Ta 48. Kapitel.

Od tega velikega pobijanja knera Goga, in njegovega vojskovodjia Magoga.

Potem ko se bo ta nekrečena reč á Jeruzakemu na en dan zgodilo, bo ta hudobni veliki knez Gog z svojimi in z Magogom od božjega maščevanja gnán, noč in dan potovar, da bi u južovsko Jerélo prišov, da bi od teh dvéh prerokov stor, jeno škodo poravnar, in se nač Kristjani maščevav. On pa ne bo prej vedel, da njegov Bog in Moesia Antikrist je eno tako strašno smert storiv, da bo do meje južovske Jeréle prišov. Tam bo se le zvedel, da je u tem potresu toliko tisoč ljudij ubitih bilo, tedaj ko so se ta dva preroka u nebe,

sa pelala, in da je Antikrist hotev za njima jiti nju doli pak-
niti, je pa sam od groma dol naraj pobit postav in potler ga
je in njegovega predhodnika pekcl požela. Na to bo on šle
jeren postav, da bo z robmi škripov, on bo kakor en Antikrist
iz mesta Jerusalema hotev en kup kamenja narediti, in
tudi z Kristjane, kakor je Antioh Tudom storiv. On bo z
svojimi naprej šov, in bo z strašnim glasom k njimire,
kel: „Ter hočem u tej deželi vikši, in čres Kristjane biti“.
On bo svojim rekel, kako je veliko Tudov in drugih od njih
Boga Antikrista odstopilo, in da bi usi Kristjane usiga
Sveta bogastvo in raklače tja prinesli, ker je use u roke
Kristjanov padlo, tako bo on nje silno naganjov na pot
da bi to radobili. Pa Bog, ker so mu te prihodnje reči takoda
broznane, kakor sedajne, je od tega knera re radonej govoriv:
„Ali ti prideš ropati, si svojo druhal pripelov k nabasan-
ju zlata in srebra, in use blago odnesti“. Bog pa katiri
mu bo en čas cuglelov, se bo slednjic na strašen način
nad njim se maščevav. To bo on čres mejo judovske dežele
pušov, in ne bo hotev samo Kristjane trabulirati, temuč
tudi na Antikristov prestol se uvesti in uladati. Glej!
tedaj bo Bog temu kneru in njegovem polka eno ujrdo
dav; kakor on skor svoje preroke spricuje: „Ter hočem tebi
Bog okoli gnati, in ujrdo dati“. Ker ta nori clovek, bo ko,
maj na judovsko zemljo stopil, tako bo re svojo armado
razdeliv na use kraje, z namenom Kristjane loviti, in roke
u nje kervi umivati, in nje denarje ukivati. Kaj bi eden
misliv, kaj da se bo zgodilo; poslušajte! kaj Bog pravi:
„Ti si u resnici tisti od katerega sem jer u starih časih,
skor mojih služabnikov govoriv, namreč prerokov Trajija,

Eze hijela, Danijela in veliko drugih, katirih pisem ni več
 pri nas. Na tisti dan ko bo Gog na zemljo Izrael stopil,
 pravi Gospod Bog: boj moje jere moč stegnila, u ognju mo-
 je jere. Kaj bo Bog tisti dan s tem polkom počel? prerok
 Eze hijel pravi; da bo en velik potres nastal, da ribe, tice,
 rverina, ljudi in vse kar na Svetu živi se bo pred mojem
 obličjem skrivalo, gore bojo prevernene, in vse rebovje
 se bo podelo. To je natanko skazano, da na tisti dan, ko bo
 Gog s svojim polkom misliv Kristjane popasti, in bo misliv
 da njega ne bo kdo škodoval, tedaj bo eno tako trepetanje
 nastalo, da nobeden vojak bo mogoč na nogah obstati;
 In kar je še več, vse ribe, tice in rverine se bojo s temi
 vojaki se vojskovali in nje terkali, rraven tega pa tudi
 noben rud ne bo mieno stal, ter se bo vse treslo, potiralo
 in nje veliko ubilo. Ko bojo oni videli da se še rverine čes
 nje vojskujejo, bojo tako serditi postali, da se bojo sami
 med seboj račeli daviti in moriti. Ker spet pravi Bog: „Jez
 hočem čes Goga proslati, da bo usak svojega brata moril.“
 Ker so vajeni nevoljno kri prelivati, zato njim bo Bog naredil
 da ne bojo vedeli kaj bi račeli, ter bojo kakor znoreli sami
 med seboj ubijali in morili, kakor se je filistejcem potkra-
 jem Davlom godilo, ker so tudi od Boga rmešani bili skor
 karnijo. Bog ne bo terpel da bo od teh kateri živ ostal, ter
 nje bo na vse načine karnoval, kakar je prerokovano: „Jez
 ti hočem Gog soditi s kugo, s kervjo, s tako debelo točo ka-
 kor kamenje, jer si hočem velikega, svetega in rnanega
 pred ljudmi storiti, da bojo vedeli, da sem jaz Gospod“. Iz teh
 besed se veliko karnij rastoje, s katerimi bo Bog ta hudobni
 polk karnoval. Pervič bo Bog kugo čes njih poslov, nerna,

ne me hurje, da bojo menili, da si morajo od velikih bolečin
 jerik odgriniti. Drugič nje bo Bog karnorav s kervjo, to je
 Bog bo Kristjanom in spreobnjenim Judom serčnost dav, da
 bo ra meč prijeli in nje skoro vse posekali. Tretjič, nje bo
 Bog karnorav s točo, on bo namreč iz črnih oblakov pustil
 točo in strele derévati, da bojo neusmileno stergani in razga-
 ni. Kako se bo pa med tem Gogu godilo? poslušaj! kaj je
 Bog pravi pri preroku Eze hijelu od Goga; on pravi: „Ti člo-
 veski otrok imaš modro govoriti od Goga; glej! jes ti kočem
 Gog, ker si en knez moršov, izpelati, in moraš na goro Izrael
 pokončan biti, s celo tvojo armado“. Kar tega se dol ure,
 me da bo Bog tega knera najdelej pustiv živeti, da bo več
 terpeti morav. Ko bojo njegovi vojaki mrtvi pred njego-
 vimi očmi okoli ležali, bo sleđnjic tudi njega Bogreno strelo
 naglo ubil. Tjérbi eden misliv da bo Gog s svojimi vojniki
 pokopan, tako naj uprašá preroka Eze hijela, in poslušaj!
 kaj Bog njemu po tem končanju govori: „Od tega imaš mo-
 dro govoriti ti človeski otrok, pravi Gospod Bog: „Use žverine,
 in tice zemlje zbirajte se, hitite odusek krajov u skup k mo-
 ji daritvi, vi imate na goro Izrael meso jesti in kri knerov
 Sveta piti, da pijani postanete in se nasitite od moje mire“.
 Ravno tako pravi sv. Tamer u skrivnem razodenju, ki on
 smert Antikristova in njegovega knera popisuje, (od Goga
 pomenijo te besede): „Ter sem videl enega angela u solncu
 stati, ta je z avpir & močnim glasom, je rekel usem ticam,
 pridite k tej veliki večerji božji, da meso kralov, knerov in pogla-
 varjov jeste, meso kajnov in meso teh kateri najn sedijo, meso
 prostih hlapcev majhnih in velikih“. Stega se da sklepati

da ta kner bo s svojo veliko armado u trebuhe rverin pokopan. To bojo rverine te ubite snedli, kam pa bojo nje kosti pokopani. Perok Ecehijel pravi: „Tisti dan bo tako, jes bom Gogu en kraj h pokopanju Jar, namreč to Dolino pri morju, ka, tera proti izhodu leži, da tam kjer memo grede se usakemu studi, tam bojo Goga in celo njegovo armado pokopali, ta Dolina bo Gogov kup imenovana. Kdo bo pa pokopovav? poslušaj! kaj prerok Dalej pravi: „Ti o' hišē Izrael, nje bo, jo sedem mesecev pokopavati imeli, da deželo ščistijo, na tisti dan na katerem sem jes častit postav.“ Oni bojo morē postavili katere bojo po deželi hodili gledati, da bi se kateri ne ostav nepokopan. Tje je pa tista Dolina? Talmuth pravi da je pri galilejskem morju, kjer je to mesto katere se je poprej Tiberija imenovala; po gerško se pa Talijonta imenuje, sirsko in turško pa Dolina pokončanja knera Gog. Sklenimo ta kapitel in obrnimo se h Bogu našemu odrešeniku, pogledite vi brati in sestre, kako on svoje čužno od nevarnosti reši, katere svoje priberalivše h njemu uremejo. Kdo bi u tej nevarnosti na Boga ne raupov, ker tako hitro svoje iz rok sovražnikov reši. Oh kako so pravice njegove sodbe, ne bojmo se sovražnikov, če le u njegovi mi, losti živimo, tako bomo srečni na vekomaj. Amen.

Ta 49. Kapitel.

Od spreobrnjenja celega Sveta h Kristusu in njegovi sv. veri. V tem prejšnjem pisanjem bo Bog še čužne reči delov, ka, ker se je re gočilo nekdaj, ker on bo veliko Turkov in Turov h pravi veri spreobrniv, in nje čužno prestvariv, Boga u pravi veri moliti, kakor sv. Evangelij pravi; da bo en sam klev in sam pastir, kar se ni bilo, in tudi ne bo. Od tega spreobrnjenja pravi Ecehijel: „Jes hočem en ogenj poslati čes te kateri na otokih živijo, oni

morajo vedeti da sem jes Gospod". Rej da jesto skrivnost razložim,
 je treba da povem, kaj se pravi Bog. To niso samo Gogovi vojaki
 temuč vsi tisti kateri so Antikrista za Boga molili, tudi Kri-
 stjani katere so od kersanske vere stopile in prave Kristjane
 preganjali in martrali, kakor to sv. Avgustin imenuje, ker
 skrivno razodenje razlaga. Sedaj pa hočem videti kako bo Bog
 te od Antikrista razpelane k pravi veri spreobrniv. K prvemu
 govori prerok u imenu narvišiga: "Tes hočem en ogenj poslati čres
 magog, da sporna, da sem jes Gospod ta pravi Bog, jes ho-
 čem ogenj poslati čres vse katere so na Antikrista vervali,
 da vejo da sem jas Gospod nebes in zemlje, ta pravi Bog.
 Kaj pa bo za en ogenj? ali bo nestoren ogenj? ne tak ogenj
 le ražge truplo in ne spreoberne dušo, pravi sv. Jeronim. On bo
 en ogenj poslav u magoga, ne bo en drug ogenj kakor ta odka-
 terega je naš Zveličar rekel: "Tes sem prišov en ogenj pri-
 sti na zemljo, kaj hočem da bi gorel". Ta ogenj podeli Bog
 vsimo Svetu da sporna, da Antikrist ni Bog temuč slu-
 kabinik luciferjov. Sv. Avgustin razloži: Da bojo Kristjani
 30 dni po Antikristovi smerti brez strahu iz svojih votlin pri-
 šli, in vsi pri rislenju ohranjeni Duhoavniki bojo z gorečnostjo
 Kristusca oznanjali. Bog bo svoj ogenj xliv čres magog da
 spoznajo, da je on ta pravi Bog in Zveličar Terus Kristus, ka-
 teri bo čres malo spet prišov sodit žive in mrtve. Da Bog
 se svoje ime na konec Sveta ne bo pustiv neposvečeno ostati, za-
 to bo storiv, da bo sam klev in sam pastir. Vsi ljudje bojo vi-
 deli tedaj, da je Terus Kristus ta pravi Zveličar Sveta, Mes-
 sia Bog in človek ukup, Gospod u Izraelu. Tedaj bo dopolnje-
 no kar je prerok rekel: To pravi Gospod Bog: "Na ta dan, kir
 vas bom čistiv od vsih grehov, in storiv da bo mesto spet seri-

Jano, in razpuščena Jeréla bo spet napolnjena pred usih tistih
 kateri so prej memo sli, tedaj bojo oni rekli: „Ta razpuščena
 Jeréla se je u en vesel vert spremenila, mesto ki je podvrto
 bilo je spet postavlena in uterjena“. Katere besede sv. Je-
 ronim razloži: „Potem ko bo Bog judovsko ljudstvo očišeno
 imev, in bo prebivanje storiv u mestu, in bo popraviu kar
 je u šoli zgrešeno bilo, in zemlja z spoznanjem božjem o-
 kincana, tedaj bojo rekli: „Kako je ta judovska Jeréla,
 katera je prej razpuščena bila, u Paradiž spremenjena, in po-
 terjena u spoznanju Imena našega odrešenika“. To se bo resni-
 čno zgodilo, ker bojo tudi po smerti Antikrista šele svoje oči
 odperli, in spoznali kako so s svojimi starši falili. To prerokovan-
 ju Malakiju ne bojo pustili božje Ime samo nečeščeno, temuč
 bojo tudi svojo slepoto bitko objokovali, in Boga hvalili, da nje ni
 pustiv u njih hudobijah konec ureti. Oni se bojo z celega srca
 h Kristusu spreobrnili, gara pravega Moesijasa spoznali;
 in bojo veliko z maršnikom sli sv. Evangelij oznanjevati.
 Tedaj bomo videli kako bojo usienaki u veri, kako bojo pri-
 no pomagali poderte cerkve spet postaviti, in kako voljno bojo
 oni njih roklade h kincanju cerkve dali. Od tedaj ne bojo
 več ime Jezus preklinjali, temuč sv. kraje bolj pridno obis-
 kali kakor Kristjani. Oni bojo Kristusu visoko kvalo dali;
 ker njih ni pustil u nje z mote tičati, bojo rekli: „Sedaj prid-
 mo h tebi o Jezus Dobrotlivi, ne vemo kako bi pregreho naših
 predstarišov objokali, oh u kajra eno težavo so nas prepra-
 vili, oh kako so napačno storili, ker so tvojo nedolžno kri na se,
 in njih otroke klicali, nas stiskali in nas skorej u večno po-
 gubljenje perpravili, če bi se tvoja milost čes nas ne uzmilila.“
 S takimi besedami bojo pregreho svojih predstarišov objokovali.

Kristjani bojo tedaj brez strahu in luknj venprišli u katere so
 skriti bli, in v svoje hiše šli če bojo še stale, in bojo začeli
 prično Bogu služiti, ga hvalili, častili in čes use ljubili,
 ker ni samo nje sovražnikov rešiv, temuč tudi druge hpra,
 vemu spornanju perpelov in kersanstvu mir doveliv. To se ni
 koli ni bilo, to bo tedaj, ko bojo Kristjani kakor zlatoinsre,
 bro u ognju skušeni. Oni bojo polno tolarbe in veselja
 Boga noč in dan hvalili in častili, ter u ljubni do njega
 goreli, bojo prično u cerkev hodili, tam na obličje pavi
 in Boga molili; Antikristove podobe pa razgali. Kose bo
 to rgoilo bojo škoffe te nove cerkve u novič posvetili, pa
 tem bojo službo božjo po celém Svetu z veliko pobožnostjo
 opravljali. Ker bojo vedeli da ta strašni sodni dan ne bo več
 Daleč, tako se bojo z uso skerljó za tisti dan pripravili, in
 prihód Kristusov čakali. Ob tistem času ne bo več jere
 in sovraštva, krega in prepira, ker se bo usak potrudiv
 za sorbo určno se pripraviti, in bo u lepik čednostih živeli;
 usi bojo tedaj u lepem miru in veselju živeli. O srečen
 čas, srečen ta, kateri ga bo doživel, da bo 1230 dan živ pri,
 sel, ker tedaj bo cerkev svetlobo dosegla in Kristjani bojo
 u popolni svetosti Bogu služili. Včasel njih se bo potrudil;
 lo nevedne podučiti, in odpadnike k pravemu spornanju per
 pelati, in use ljudi k kersanski veri pregovorili. Oni bojo eden
 drugemu xveličanje voščili, ker nje je Dobrotlivi Bog u tej pre
 ganjanju obvariv. Tako hudo so skušani bili, in kako sta,
 novitno so zmagali, kako so lakote in reje terpeli, kako mi,
 lostlivo njim je Bog u tej nadlogi pristopiv, use preganjanje
 si bojo eden drugga pravili, kaj so za kersanskega imena
 Jeli use terpeti morli, u tem strašnem času Antikrista, pred

katerem nas Bog obrvari, če bi pa tisti čas doživeli, tak nam Bog pa milost dodeli. Amen.

Ta 50. Kapitel.

Kako dolgo bo to pravo in resnično & preganjanje Antikrista trajalo, in da bo na konec Sveta prišlo.

Ker si ti moj verni Kristjan zdaj neizrečene reči brav, nam, reč od Antikristovega preganjanja; tako jes ne dvomim, da boš hotel vedeti, kako dolgo bo to preganjanje trajalo, in kako dolgo bo še potem Svet stavljen, in sodni dan prišel. Da spolnim tvojo željo, ti odgovorim: „To strašno preganjanje ne bo delež trajalo kakor polčetero leto. Tedaj se bo začelo ko bo Anti, krist zrastel, tedaj bo celi Svet pod svojo oblast perpravil, in se za judovskega Messijasa venčal, vse spomine Kristusove in njegovih svetnikov pokončal, in se bo pustil u Tempelnu kot Boga moliti“. Tedaj bo ta gnjusoba razhajanja svoj začetek imela, ker pravi prerok Danijel: „Ko bo ta usakrbanja daritev sv. maše odpravljena, in gnjusoba postavljena, u tem bo 1290 dni preteklo“. Stega je skleniti, da to preganjanje bo pri prepovedi sv. maše svoj začetek imela. Te veliko učencev se podstopilo, to preganjanje čes polčetero leto nategniti, pa so napačno storili. Nekateri so rekli da Antikristovo preganjanje bo dolgo čas trajalo. Oni so te 1290 dni za dolge čase rastopili, ker so rekli, da bo dan za leto; tedaj bi po njih mislih to preganjanje 1290 let trajalo. Da je to ravno zoper sv. Pismo, so nekateri to vendar hotli prav imeti. Nas pa prerok Danijel bolj podučil, ker on tako govori: „To preganjanje ne bo več ali manj kakor 1290 dni trajalo“. On pravi, da bo on čes narvišiga govoril, podobne svetnikov pobiv, in ima oblast postaviti preverniti, in oni bojo u njegovi oblasti, eden, dva in pol časa“. Kateri to preganjanje

razlagajo to tako umejo, da u tem času bojo "Kristjani u nje", govih rokah, to se tako ume, en čas je eno leto, dva časa dve leti, in pol časa pa pol leta. Tako uči tudi sv. Hipolit: „Tri leta in pol bo Antikrist na Svetu s svojim strahom uladov, potem mu bo njegovo kraljestvo ureto“. Ta stari učenik in mučenik Irenej potrdi Hipolitu, ker pravi: „Antikrist bo tri leta in šest mesecov uladov, in potem ga bo Gospod odpravil“. Sv. Jeronim nam pove, kaj je en čas, dva časa in pol, pri Danijelu in Tanzerovem skrivnem razodenju, pravi: „En čas je eno leto, dva časa dve leti, pol časa pa pol leta, u katerem bojo Svetniki oblasti Antikristovi čresidani. Sv. Augustin tudi tako uči. Sv. Ciril in drugi učeniki so to preganjanje čres polčetero leto nategvali: Bog varuj! Da bi to preganjanje delej trajalo kakor polčetero leto, ce bi delej, tako bi ja noben clovek zveličan ne bil, in bi celi Svet od pravega božjega spornanja odstopil. Onikar, tega Bog ne bo prijuštvil. On bo for temu luciferju oblast čres kersanstvo dav, pa ne delej kakor polčetero leto, pa se ta čas se bo Kristjanom dolg rdel. Sv. Taner je u svojem skrivnem razodenju to videl, in je rekel: „Gorje zemlji in morju ker hudič pride kvam, on ima veliko jero, zato ker ve da ima malo časa“. Sv. Gregor in sv. Augustin pravita: „Če bi to preganjanje delej terpelo kakor polčetero leto, tako bi veliko takih ljudi pogabljeni bili, kateri bi sičar ne bili“. Kristus ta večna resnica ne govori brez posebnega urroka od tega časa, pravi: „Da bo ena taka navdoga kakršna da se ni bila in tudi ne bo“. Zakaj bi Bog delej kakor pocetero leto duše hudiču pustil, ker je Kristus tudi le polčetero leto učil. Če Kristus pravi sin božji ni hotel več kakor

polčeterto leto imeti za učenje ljudi. Tako se sklene, da razhaj bi on sovrašniku te od njegove kervi tako drago otkuplene duše prepustit hotel, in se te polčeterto leto ne. Tako je in ostane resnično, da Antikristovo preganjanje ne bo de, lej kakor polčetero leto trajalo, zato ker je u sv. Pismo in sv. oćakov tako potrjeno. Ker sem jes pri račćtku obľubiv ska, rati, kako dolgo bo po tem preganjanju sodnji dan irstav. Zato ti hoćem na konec bukve eno malo povedati. Nekateri so se podstopile iz sv. Pisma skarati, kako dolgo bo po preganjanju se svet star, pa nič niso radeli. Oni misľijo da bojo le nekatere dni še ćres; eni pravijo da nekatere negotove leta; nekateri pravijo da sedem let. Da jes ne rgrešim, tako se hoćem le Kristusove besede irstati, ker pravi; da tisti dan in uro nobeden ne ve. Tako je tedaj rastonj te skričnosti izkopati, katere je Bog ra se ohraniv. Kako bo sodnji dan ľjudem znano, ko jo je Bog se angelom prikriiv. Zadosti nam bodi da vemo, da po smerti Anti krista bo le še kratek ćas do sodnjega dne; po besedah našega Zvelićarja ker pravi: „Kmalu po tej nadlogi bo solnce otemnelo, luna bo svetlobo izgubila, zverde bojo dol padale, in vse nebes ke moći se bojo gibale, tedaj se bo prikazala znamenje sina ćlovekovega u oblakih, tedaj bojo jokali vsi narodi zemľje ker bojo videli priti sina ćlovekovega z veliko moćjo in ćastjo“. Sedaj si ti moj bravec sľišov, ker se podstopiš te prihodne reći brati. Sedaj mi pa odpusti če nisem potov, jih misľih te bukve pisov. Tes sam spoznam, da sem veliko pogreškov narediv pri pisanju. To so ti uzroki, da ta kateri je te bukve prvikrat iz nemškega na slovensko prestavľav, ni dober slovenec bil, ker se je potler veliko nemških besed noter mašľo, da bi njih deseti komaj rastopil. Tiste sem se jes

potrudiv predstaviti. Tisti tudi ni bil dosti po Svetu znan temuč se je
 jerika svojega kraja Jerrōv, en drug kateri ta jerik ne zna pa ne
 more umeti. Teh urrokov del bi se ne serdiv obuden, kateri ~~te~~ bu-
 kve brav, če katera beseda ni prav; če si pa kdo upa bolj pisa-
 ti naj pa, in si ureme te moje pol leta kakor sem jes, in pred
 menoj šolski učenik Janes pisav, pa ne ra se temuč tudi ra-
 volj mojih prijatlov. Urrok je tudi, da sem tudi jes te bu-
 kve prepisovav ker se veliko lepih reči u njej najdejo, kate-
 re te kmetske ljudje niso veliko slišali. Da bi pa eden
 misliv, da sem te bukve rategovdel pisov, da bi morali vse
 verovati kar notri stoji. Tes pa pravim; veruj to kar ti kato-
 lška cerkev uči, več nisi dolžen. Da bi pa kakšna larž utek
 bukvah bila, jaz nič dobro ne stojim zato, jes rečem da njik
 je veliko notri. Kato pravim; beri in ravnaj tvoje življenje tako
 kakor Bog hoče, tako ti bo on re milost dar, da boš, če bi tisti čas
 učahal, Antikrista in Luciferja lahko premagov. Ta kateri
 s Kristusom dobro stoji se mu kudiča ni treba bati. Ker sem
 se jes potrudiv to moje; tako boš tudi ti meni prečo in mi-
 lost božjo na tem Svetu, na onem pa nebeško kraljestvo
 vsočiv, ali pa se z enim očenašem name spomniv. Amen.

Konec.

Ka poduk in kratek čas.

O cesarja Friderika in o kralja Matjaža
nemško, slovenska pravlica, napisana u Smarjeti u
spodnji rožni dolini.

Jes sem biv Leopold Ackersman mestni pisar; jes in moj
Gospod mestni župnik sma šla na sprehod u Untersberg,
in prišla sma k neki skali, ki je imela podobo kapelice.
Nad vratmi je biv napis u kamen usekan, katiro sma oba
prebrala. No sma pa odšla, se je gospod župnik kerov, da mi
prepišov tistega napisa. Zato je mene narej poslov, da naj
bi prepišov tisti napis. In jes sem račev to prepišovati le,
ta 1710 na dan male Gospojnice, in ko sem pisov tak me je noč
obšla, zato sem se ulegev in razpav. No sem se prebudiv, sem opra-
viv svojo juterno molitev, in potem sem se spraviv spet na delo, in
račev pisati. No sem prepišov kar je stalo na skali napisaniga,
pogledov sem okoli sebe, in razgledov sem nekega menika, ki je
imev dolgo belo brado, star je bil prej menoj, brav iz velikih bu-
kveh, in je imev velik ključ na rami. On me je prašov, kaj
tukaj delam; in ko sem mu to povedov, me je še prašov: „Ali
koeš jiti z menoj, jes ti bom pokazov veliko čudneh reči, ako
boš lačen in žejn, daj ti bom jesti in piti“. Sov sem z njim. No
sma prišla skori to skalo, je on meni razloživ napis na skali.
In tako sma prišla k nekemu turnu, ki je biv svetlejši kakor son-
ce. Od tam sma prišla k rečnim vratom u visoki skali. Ta
vrata je on s svojim ključem odprer, ko sma tam skori šla,
je bila taka tema, da sem menika komaj vider. Tukaj mi
je rekev; naj se odkrijem in naj se useidem na tam stojčo
klop“. Klobuk mi je rekev tukaj pustiti: „Kader pojdeš
narej“ je rekev, „ga boš ravno tukaj dobiv“. Dokler boš

notri pod zemljo, ne zgovarjaj se z nobenim človekom, če bi te kdo
ogovoril. Zmenoj pa smeš govoriti in me izpraševati, pa do-
bro si zapomni kaj boš videl in slišal". Šla sva potem
krozi neke velike urate, zdaj sem zagledal velik turn,
na turnu lepo ura, ki je karala na sedem. No sem de-
lež pogledov, videl sem pred seboj lep riid in samostan,
pri katerem je bil lep vodnjak na zeleni trati, po trati
je tekel prijazen potok, in ravn potoka je bil lep vest,
poln zlahtrnih rož. Od tod sem prišel u neko lepo cerkev,
ki je bila tako dolga in široka, da od urat do velikega
oltarja nisem mogel videti. Menih me je pelov k veli-
kemu oltarju, in mi rekel, naj poklekнем in molim.
Ko sem opravil svojo molitev, mi je rekel tukaj osta-
ni moj ljubi Ackersman, da jes spet pridem in te ven
pelem. Pogledal je rekel: "Ta cerkev ima 300 oltarjev in
50 korov". Tes sem ostal blizu nekih stopnic, in sem
videl čes tiste gos minikov doliti jiti, oni so me čudno
gledali, in so po versti masvali pri tistih ~~300~~ oltar-
jih, in ravno se je na tistik 50 korih tako lepo go-
dilo, da se ne da povedati. Potem so začeli zvoniti s ča-
stnimi zvonim. Sedaj je prišla velika procesija ljudi
u hišo božjo s banderi in trobentami in pišalkami z
velikim petjem in ropotom, da se je zemlja tresla.
Med njimi so bili tudi lepo opravljeni vojaki. Potem
je bila velika masa, katero je bral tisti menih, ki je
bil mene u ta kraj pripelov. Po ush korih so lepo orgla-
li in peli. Po končani masi je prišel spet moj vodnik
k meni, in ko je ura dvanaest odbila, peljov me je po

visokih stopnicah, ki so imele 800 prestopov, in peljov me je u veliko dvorano. U tej dvorani je bilo na obeh straneh vse polno okenj. Predi so stale u dvorani dol, ge mire. Menih mi je rekev: „Tukaj ostani da ti prinesem jesti in piti“. Na to je on odšov. Jes pa sem med tem časom pogledov skori okno, in vidov sem veliko trumo ljudij hoditi po široki planjavi, med njimi je bilo mnogo vojakov. Medtem je menih jesti prinesov; mesa, relja en klob ječmenovega kruha, pa eno sreberno poso, do polno vina. Ko sem se najedov in Boga zahvaliv, peljov me je spet u cerkev, ki je bila spet polna ljudij. Is cerkve sma sta naraj u dvorano, in ko sem zdaj pogledov skori okno, vidov sem vse polno rlatktnih gospodov, kraljov, knezov, škofov in drugih duhovnov. Jes sem prašov minika; kaj so ti ljudje? On mi je rekev: „To so tisti kralji, cesarji, knezi, škofi in drugi gospodje ki bojo sv. vero okramili u tistem času, kose bo vera na Svetu že skor zgubila. Potem je menih prinesov ene velike bukve u usnje vezano, in iz tistik bukev mi je braval cel popoldan do večerje; kaj se bo vse zgodilo na Svetu. Potem me je peljov spet u cerkev, kjer so stali meniki vsak s svojo svetilnico u roki. Potem so šli s paroma u lepem redu iz cerkve, in skori tiste turn, kjer sem jes noter prišov. U turnu je bilo veliko urat, in menih mi je povedov za urake kam se pride: „Skor te se pride k svetemu Juriju u skall, skor te u planjavo, skor te k Materi božji u Badenthal, skor te ob reko Ren, skor te, k svetemu Petru, skor te, k svetemu Terneju,

skor te k svetemu Maksimilijanu". Midva sma šla skori
urate k svetemu Juriju, in prišla do globokega jerala. Drugo
noč sma prišla u Salzburg. Tretjo noč sma šla u Italijo, in
spet naraj u Untersberg. Na tem potu sem videl neirreče,
no bogastvo, zlata in srebra. No se je dan storiv, sma bra-
la iz bukev prihodnjih časov, in on je meni veliko pove-
dov, kaj se bo vse zgodilo ~~pred~~ končanjem Sveta. No sem
pogledov skori okno, videl sem cesarja s krono na glavi,
in z svetlim seklom u roki hoditi med drugimi Gospo-
di. Imev je dolgo sivo brado, ki je segala do tavi.

Minih mi je rekev, da je ta cesar Fridrik, ki je biv
ramahnjen u Bolesburgu. Tudi druge gospode mi je
povedov po imenu. No sem minika praso, kaj imajo
ti gospodi tukaj opraviti? Dav mi je tako kladernico na
levo lice, da je ne bom nikdar porabiv. Potem mi je dav
spet jesti in piti. No je minulo sedem dni, mi je rekov:
„Moj ljubi Ackersman! Zdej je prišov čas, da se ti od
mene ločis, ako si pa rad tukaj, pa bodi“. Tes pa sem si
želov na Svet naraj priti. Na to mi je minih dav dva
klobuka kruha, in tri zlate vinarje na pot, in mi rekev:
„Bodi ves čas svojga življenja ponižen do vsakega člove-
ka, tebi ne bo nikoli denarja majnkalo“. Potem mi je
prijev za roko in me pelov k turnu, skori veliko tavišnd
kovanirjov, kteri so usi na eni nogi klečali, drugo nogo
pa glavo z roko naslonjeno imeli in spali. Konjiki pa
so spali na konjih. Potem me je pelov k miri, kjer je
sevel kralj Matjaz in tudi spav. Potem me je pelov na
tisti kraj, kjer sem pustiv svoj klobuk. Tes sem klobuk

urev, in se pokriv. Pogledov sem na uro u tistem turnu, in karala je spet na sedem. Minih mi je pravil, da se bo kralj Matjaž zbudil, in z njim cela vojska, in to se zgodilo, lo leta 1991 malo let pred koncem Sveta. Pokarov mi je tudi neko drevo, in mi rekel: „Kedar se bo to drevo orelo, nivo, tedaj se bo približavo. naše odrešenje“. Ko sma skori turn in skalo prišla spet na Svet, je minih še dolgo pri meni stav, in mi pravil, kaj se bo godilo pred kon, cam Sveta. Potem pa mi je roko podal in šov naraj pod zemljo. Pravil mi je pa to:

„Nastale bojo potresi, dragina, lakota, vojska, ku, ga, golfije, nevoščljivost, ošabnost, prelivanje krvi. Nečistost bo pri vsih stanovih, pri gospodskih in rev, nih ljudeh. Lazi in golfije bo veliko med ljudstvom, opravljanje, nevoščljivost, in sovraštvo. Mogočni se bojo zmenili, ter bojo uboge ljudi in berače preganjali in kraja u kraj. Ljudje ne bojo vedeli katere vere bi se der, zali. Med revnim ljudstvom bo veliko joka in žalovan, ja, da bo prederlo oblake, in se bo Bog razjervil nad Svetom. Na to bojo prišle hude terave in nadože, kakršnih Svet se ni vidov. Kralji se bojo komaj obdarjali na svojih prestolih. Vera se bo zgubila, samostani bojo razdja, ni, blagoslov Božji se bo zgubil. Leta 1990 bo po ku, Jobiji smert storila kronana rimska glava, pa ljud, je se bojo temu smejali. Usak bo rivev kakor bo kater. Pa Turk bo hudobnem ljudem njih sablo in rok urev, in njih potopov u njih lastni krvi. Cesar Karol od Habsburga rodu bo rajnji cesar. Tedaj bota dva pri,

šigarja iz ene lece prižigala od gjske pokore. Med tem pa bo
Turek strašno gor prodariv in pomoriv veliko Kristjanov. Tri
vođe, Ren, Trar, in Aniza bojo čisto rudeče od krvi.

Kmetje bojo svoj caig predelali u orožje. Tudi na Spanš,
kem, Laschem, Francoskem in češkem bojo huđe vojske,
Dragina, lakota in (Dragina) kuga. Kmetje se bojo zbra-
li z vilami, sekirami in drugem orožjem. Takrat se bo
zbudiv kralj Montjaš, in bo Kristjanom prišov na pomoč,
da bo temu konec storiv. Potem bo prišlo nekaj dobrih
let. Pa kmalo potem se bo prikazov Antikrist, in bo
ročev Kristjane u novič strašno preganjati in terpin-
citi. Da njim pride kmalo konec Sveta.

